

Durmuş Kaya

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.05.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

"Hayal ve Gerçek"

TÜM ENGEL TANIMAYAN ENGELLİLERE ARMAĞAN OLSUN ŞİİR...

Gönül çeşmelerin görmesin kurak,
Sunakların ne söylerse söylesin!
Bir sevdâlı rıhtım sana her durak,
Konakların ne söylerse söylesin!

Sarı tüm renklere engel tanıma,
Sokul usul usul şöyle yanıma,
Çiçek çiçek savrul asumânıma,
Yanakların ne söylerse söylesin!

***

Sen güzel gönlünü serin tut serin,
Azminle yükselir tüm emellerin,
Gökten yıldız toplar gibi ellerin,
Ayakların ne söylerse söylesin!

Her karış toprağı ruhunla izle,
Bir kuş kanadından yarını gözle,
Öpüşürken güneş, akşam denizle,
Dudakların ne söylerse söylesin!

***

Sana bulaşmasın yılgınlık türü,
Canının çektiğı yerlere yürü,
Bu aşk ateşinin candır kömürü,
Kaygıların ne söylerse söylesin!

Sayıdan ibaret sekiz, dokuz, on..
Gözünün çıktığı yıldızlara kon,
Her sabah tazedir, ne ilk ne de son,
Duyguların ne söylerse söylesin!

***

Gün akan bir seldir, can solan çiçek,
Sende şekillenir hayal ve gerçek,
Bir yeşil dal ile bulutları çek,
Şafakların ne söylerse söylesin!

Şu nazik bedende gezse de sıtma,
Serçe tutar gibi hayatı tutma,
Senin öz malındır sakın unutma,
Şakakların ne söylerse söylesin!

YİTİKOZAN

1.02.2014

Durmuş Kaya

((Yitikozañ AÇILIMI))

|
Benim Őarkılarıđ okunmaz Brüksel`lerde
Marşım söylenmez Türuk Han Ata`m!
Benim marşım ve bayrağım
Çok daha yükseklerde!
Can atam!
Canım hey! ! !

Emmi uşağım Alper Tunga
Hanım hey! ! !

Gök kılıçlar sıyrılinca kınından
Nevruz vaktidir
Sultanım hey! ! !

Şerefim namusum görklüğüm
Şaha kalkar gökbayrakla
Türkmenliğim Türk`lüğüm hey,
Kürtlüğüm..
Şerefim hey,
Őanıđ heyyy! ! !

Solur cihanın sonsuz fanusu
Alpereni Alp`i
Mevlana`sı,
Yunus`u,
Mihmanım hey! ! !

Özüm yüreğim köpürür
Bir soylu kervan yürür
Şenlenir bağım bostanığ hey! ! !

Sahralarda boy verir
Sevginin iri başağı
Can bulur cihanım hey! ! !

.....
||
Yağının amacı belli
Kardeşi kerdeşe kırdırmak
Ama ne bilsin ki
Aynı denizden çıkar
Aynı denize dökülür bu ırmak!

Feryat figan eden garip ananın
Canından can sökülen
Canda ben varım!

Sel olup asfalta dökülen
Kanda ben varım!

Parça parça
Tel tel bükülen
Tende ben varım!

Yüreğimde özümde sen varsın
Sen`de ben varım!

Bir kahpe kurşun değse
Bombalar boynun eğse
İçini ağıt boğsa
Ölsen de sende
Sende ben varım!

....
III
Sinsi kuruyor düşman tuzağını
Hiroşimalarda ettiğini ediyor!
Vietnam`ın öteki yüzü bu!

Kızılderili kanı emdi yıllarca
Bu çağı yiyip sömüren
Amerikan öküzü bu! ! !

.....
IV
Tarihin son kilometre taşında
Talihimin kara kışında
'Ey Kürt halkım, Türk halkım! ...'
Diye seslenen nidayı
Duyan gelsin!

Türk`ün demirden dağları delişinde
Osmancığın düşünde
Bir kibleye
Uyan gelsin! ...

Vatan için,
Toprağa gülce döşenen
Zalime volkanca boşanan
Çiçeğimi al kaniyle
Yuyan gelsin! ! !

Sınırlarda, siperlerde
Çalkalanıp perde perde
Destan yazdığım yerde
Nefes alan,
Soluyan gelsin! ! !

....
V
Bizdik

Bir tayını bine bölüşenler
Vurulup göğsünden
Şanıyla yere düşenler...

Taklamakan`da Çanakkale`de
Al alma`ya koşanlar...

Malazgirt`te Kurt Bey`dik,
Sakarya`da Memo`yduk,
Düşmanın gözünü oyduk!
Atatürk`le coşanlar
Bizdik!

Bir ananın göğsünden emdik
Cansuyumuzu!
Düşmanın gücü yeter mi
Kazmaya kuyumuzu?

Malazgirtten`ten Mohaç`a
Destanlaştı ovalar..
Vaşington`lar
Moskova`lar
Bilirler huyumuzu!

Bengi atlar üstünde
Kızıl tuğlar uça uça`
'Allah' dedirttik haç`a!
Varıp dayandık Beç`e..
Taa Tuna boylarına
Kondurdulk boyumuzu! .

Süklüm püklüm başkanlar
Sünepeler şaşkınlar..
Ceplerine düşkünler
Bilemez huyumuzu!

Eba enced sünniyiz
Alevi Kızılbaş`ız
En büyüğüz en başız
Gelin kızların başında al yazma
Gözbebeklerinde yaşız
Biz ezelden gardaşız!

.....
VI

Nar dağı hey nar dağı! ! !
Cudi, Süphan, Gabar Dağı,
Sevginin tunç bardağı!

Şanlı Türk'ün yanardağı,
Türkü türkü, Türk'ü söyler,
Civanım hey! ! !

Etim kemiğim tırnağım,
Ezel-ebed bir ırmağım
Diyar-ı Bekir, Şırnağım,
Türkü türkü, Türk'ü söyler,
Canım heyyy! ! !
! ...

Sakarya'mız can suyumuz,
Hazar'da Türkmen boyumuz,
Lazı Çerkezi, Kayı'mız..
Türkü türkü, Türk'ü söyler,
Hanım hey! ! ! ..

Durmuş Kaya

(((((((((Biz Ezelden Gardaşız)))))))))))))

Benim şarkılarım okunmaz Brüksel`lerde
Marşım söylenmez Türük Han Ata`m!
Benim marşım ve bayrağım
Çok daha yükseklerde!
Can atam!
Canım hey! ! !

Emmi uşağım Alper Tunga
Hanım hey! ! !

Gök kılıçlar sıyrılınca kınından
Nevruz vaktidir
Sultanım hey! ! !

Şerefim namusum görklüğüm
Şaha kalkar gökbayrakla
Türkmenliğim Türk`lüğüm hey,
Kürtlüğüm..
Şerefim hey,
Şanım heyyy! ! !

Solur cihanın sonsuz fanusu
Alpereni Alp`i
Mevlana`sı,
Yunus`u,
Mihmanım hey! ! !

Özüm yüreğim köpürür
Bir soylu kervan yürür
Şenlenir bağım bostanım hey! ! !

Sahralarda boy verir
Sevginin iri başağı
Can bulur cihanım hey! ! !

.....
İl
Yağının amacı belli
Kardeşi kerdeşe kırdırmak
Ama ne bilsin ki
Aynı denizden çıkar
Aynı denize dökülür bu ırmak!

Feryat figan eden garip ananın
Canından can sökülen
Canda ben varım!

Sel olup asfalta dökülen
Kanda ben varım!

Parça parça

Tel tel bükülen
Tende ben varım!

Yüreğimde özümde sen varsın
Sen`de ben varım!

Bir kahpe kurşun değse
Bombalar boynun eğse
İçini ağıt boğsa
Ölsen de sende
Sende ben varım!

....
III
Sinsi kuruyor düşman tuzağını
Hiroşimalarda ettiğini ediyor!
Vietnam`ın öteki yüzü bu!

Kızılderili kanı emdi yıllarca
Bu çağı yiyip sömüren
Amerikan öküzü bu! ! !

.....
IV
Tarihin son kilometre taşında
Talihimin kara kışında
'Ey Kürt halkım, Türk halkım! ...'
Diye seslenen nidayı
Duyan gelsin!

Türk`ün demirden dağları delişinde
Osmancığın düşünde
Bir kibleye
Uyan gelsin! ...

Vatan için,
Toprağa gülce döşenen
Zalime volkanca boşanan
Çiçeğimi al kanıyla
Yuyan gelsin! ! !

Sınırlarda, siperlerde
Çalkalanıp perde perde
Destan yazdığım yerde
Nefes alan,
Soluyan gelsin! ! !

....
V
Bizdik
Bir tayını bine bölüşenler

Vurulup göğsünden
Şanıyla yere düşenler...

Taklamakan`da Çanakkale`de
Al alma`ya koşanlar...

Malazgirt`te Kurt Bey`dik,
Sakarya`da Memo`yduk,
Düşmanın gözünü oyduk!
Atatürk`le coşanlar
Bizdik!

Bir ananın göğsünden emdik
Cansuyumuzu!
Düşmanın gücü yeter mi
Kazmaya kuyumuzu?

Malazgirtten Mohaç`a
Destanlaştı ovalar..
Vaşington`lar
Moskova`lar
Bilirler huyumuzu!

Bengi atlar üstünde
Kızıl tuğlar uça uça
'Allah' dedirttik haç`a!
Varıp dayandık Beç`e..
Taa Tuna boylarına
Kondurdulk boyumuzu! .

Süklüm püklüm başkanlar
Sünepeler şaşkınlar..
Ceplerine düşkünler
Bilemez huyumuzu!

Eba enced sünniyiz
Alevi Kızılbaş`ız
En büyüğüz en başız
Gelin kızların başında al yazma
Gözbebeklerinde yaşız
Biz ezelden gardaşız!

.....
VI

Nar dağı hey nar dağı! ! !
Cudi, Süphan, Gabar Dağı,
Sevginin tunç bardağı!
Şanlı Türk'ün yanardağı,

Türkü türkü, Türk'ü söyler,
Civanım hey! ! !

Etim kemiğim tırnağım,
Ezel-ebed bir ırmağım
Diyar-ı Bekir, Şırnağım,
Türkü türkü, Türk'ü söyler,
Canım heyyy! ! !
! ...

Sakarya'mız can suyumuz,
Hazar'da Türkmen boyumuz,
Lazı Çerkezi, Kayı'mız..
Türkü türkü, Türk'ü söyler,
Hanım hey! ! ! ..

Durmuş Kaya

((((Üç Ceylan Balası))))

Bilmeliydim aslında
Bahçede bir gül solarken
Bir gülün daha açacağını!
Başımdaki saçlar gibi bir bir, yılların
Rüzgarda savrulup hızla uçacağını!

Gök Tanrı'ya şükürler olsun,
Altın toprakla doldu kucağım,
Tütecek senelerce odum, ocağım!
Yarım asrımı bitirdim,
Yarısını daha dolduracağım!

....

(E) sma'ül Hüsna'ya yakın
(S) ılaya uzak kaldı gülüşleri!
(M) evlam hayırlı kılsın yeter
(A) rada uykumuza gelsin düşleri!

(K) ahraman bir isimle geldi,
(A) dına çeksın, uğurlu olsun derim,
(G) ayrısı Allah Kerim!
(A) çık olsun yolları
(N) urla huzurla dolsun!

(Z) ümrüt gözlerinde
(E) n güzel şiirler
(Y) ıldız yıldız akıyor!
(N) ey inliyor nidasında
(E) llerine güller almış
(P) encereden bakıyor!

Üç altın top,
Üç ceylan balası..
Üçünün de güzel gözlerini
Öpecek hasretle
Silada bekliyor ninesi, dedesi
Halası!

Bilmemiştim aslında
Düşünmemiştim
Ben de bir gün dede olacağım!
Taş'tı, karaydı, uzaktı yakındı, derken
Geçip giderken çağım!

Deniz aynı deniz,
Dağ aynı dağsa da,
Üç altın top düştü kucağıma!
Artık kar yağsa da
Efkar yağmaz dağıma!

Durmuş Kaya

*****Yunus'tan

Orda bir kocaman çınar yükselir,
Çiçeği Yunus'tan, dalı Yunus'tan! ..
Elif, karanfiller, güllerle gelir,
Libası Yunus'tan, şalı Yunus'tan! ..

Gönüller otağı, sevgi denizi,
Destan destan her çağda altın izi,
Saran elimizi, yüreğimizi,
Eser bu dağların yeli Yunus'tan! ..

Dumanı üstünden çekilmez ser'in,
Çöker baş ucuna mor tepelerin..
Öğüz oylağında şu yağız yerin.
Yağmuru Yunus'tan, seli Yunus'tan! ..

Güvercinler ince dallara konmuş,
Arılar sarıya, allara konmuş,
Gönül onculayın ballara konmuş,
Açar, goncalanır gülü Yunus'tan! ..

Elif, mor seccade sererken yere,
Gözlerinin içi ağar göklere,
Zülüfü karışmış alnında tere,
Yüreği Yunus'tan, eli Yunus'tan! ..

Avazı can özü gönülden gelir,
Avazı bir şahı bülbülden gelir,
İtirı kekikten ve gülden gelir,
Bir selam getirir Veli Yunus'tan! ..

Anadolu yaylasının dağları,
Eritir bezminde soğuğu, karı,
Cennet şafağına benzer baharı,
Peteği Yunus'tan, balı Yunus'tan! ..

Otağ kurmuş Geresin-i Emre'ye,
Bal belenmiş suya düşen cemreye,
Sevgi takmış yetmiş iki zümreye,
Dervişler 'hu ' çeker, dili Yunus'tan! ..

Durmuş Kaya

****Balam/Can AZERBAYCANIMA**

Nevruz göklerinin bakışı gibi
Gözlerin güneşler takmalı balam!
Beni özleminin ateşi değil,
O şirin sözlerin yakmalı balam!

Sehere gül yüzü uzanan güzel,
Seninle köz olsa bu cihan, güzel!
Beni benden alan ey yaman güzel,
Uğruna devletler yıkmalı balam!

Yurdun çemen çiçek, ama özün nar,
Belli ki bir yara amansız kanar,
Kalkıp Şehriyar'ım, Bahtiyar, Anar..
Yeniden Hazar'a bakmalı balam!

Ah-ü zarım demir dağlar delende,
Canıma can olur selam gelende,
Senin özün benim yüzüm gülende,
Ceylanlar yollara çıkmalı balam!

Toprak uyanmalı, bulut sarmalı,
Dağlar doğrulmalı, zaman durmalı,
Tüm davullar bizim için vurmalı,
Yiğit olan sevda çekmeli balam!

YİTİKOZAN

Durmuş Kaya

****Beklediğim Sensin!**

Geldi mi diye bütün kapıları
Her gece yokladığım sensin!
Her sabah daha kuşlar uyanmadan
Güneşin ilk ışıklarını içtiğim
Seherleri kokladığım sensin!

Sen, sevdiğim kalp ağrılarım
Belki bir palmyenin gölgesinde
Belki bir zakkum dibinde
Bıraktığım bir yarım!
Bilinmezlikler ülkesinde
Canımdan can biçtiğim
İçimde sakladığım sensin!

En yorgun uykularda ismini sayıklayıp
Bir derin hicran içinde
Cehennem kıyılarına dokunurken ayakucum
Köpüren bir lav gibi beynim ve gövdem
Ellerini tutan iki avucum
Sonuna dek yüreğimi açtığım
Can çiçeğim, gönül ağacım
Beklediğim sensin!

yitikoza

Durmuş Kaya

****Bir Şair Doğunca**

Bir şair doğunca neylersin bülbül;
Yerde insan gökte melekler dinler! ...
Durulur gökyüzü, durulur gönül
Bir buruk melalin nağmesi inler! ...

Bir şair doğunca bir millet kalkar,
Solar gecelerin siyah rts,
Ve yakamozlarla oynar yıldızlar,
ekilir göndere yüreğin ss!

Bir şair doğunca bir lale gibi,
Gözler çiçeklenir, zler serinler!
ağlar gönüllere şelale gibi,
Bir buruk melalin nağmesi inler!

Bir şair doğunca bu toprak ana
Bağrına basmayı hayaller durur!
Dört omuz üstünde akar ummana,
Kopuzlar mızraplar ve teller durur!

Bir şair doğunca, bir kırmızı gl
Takar yar saına, irkilir ka'kl!
Durulur gökyüzü durulur gönül
Bir şair doğunca susmalı bülbül!

Durmuş Kaya

****Çekil Git Mihracem**

Çekil git mihracem
Bu gönül benim değil!
Güneşime gerilme
Soylu sevdalar aşkına
Solmak istiyorum!
Ben, 'sen! ' olmadan önce,
Ben, 'benim! ' olmak istiyorum!

Islanırım yağmurlarda
Gölgelerde üşürüm!
Yiterim yaban ellerde,
Ben, 'kendim! ' olduğum kadar hürüm!

Açma kollarını üstüme doğru
Bırak azsın, üzsün
Bırak yaksın beni
Amansız ağrı
Ben seni gözlerim
Olmadan da görürüm!

Gönül göklerimde
Ebemkuşağı
Seni kuşansa da
Baştan aşağı
Ben solup sararıp kalmak istiyorum
Kendi denizime dalmak istiyorum!

Çekil git mihracem
Yaramıdeşme!
Bırak aksın yıllarca
Bu dertli çeşme!

yitikoza

Durmuş Kaya

****Gücüm Yok**

öyle bir hicrandır bu
dumanı kordan beter
öpsem gül yanağından
bir sefer öpsem yeter

fazlasına gücüm yok!

kader savurdu beni
sensizlik bulvarına
ışık hızıyla çarptım
bu aşkın duvarına

hastayım ilacım yok!

kader tınmaz anlamaz
başım dolar aklarla
kessen kanım damlamaz
en zağlı bıçaklarla

çekilecek acım yok!

ben böyle bir hilkatın
kahir mengenesinde
en gerçek hakikatin
sesi olan sesinde

dikili ağacım yok!

yitik bir sevda ki bu
ne gelir vuslat ister
ne bulur çıkar yolu
tanrım sen seni göster

mihrabım, miracım yok!

öyle bir hicrandır bu
dumanı kordan beter
öpsem gül yanağından
bir sefer öpsem yeter

fazlasına gücüm yok!

yitikoza/Durmuş Kaya

Durmuş Kaya

****Gün Ondokuz Mayıs**

Gün ondokuz mayıs
Bir sevda sarmış Karadeniz'i
Dalgalar meneviş meneviş
Bir gemi görünmüş uzaktan
Yelkenleri şiş mi şiş
Rüzgarı Tanrı Dağı'ndan
Bulut bulut getirilmiş
Bir sevda sarmış Karadeniz'i

Gün ondokuz mayıs
Bir gemi yarmış Karadeniz'i
Köpük köpük hale hale
Ve destan destan izi
Bir Başbuğ güvertede
Ümitle bakıyor hilale
Baş kaldırmış İzmihlale
Bir gemi yarmış Karadeniz'i

Gün ondokuz mayıs
Bir gemi geçmiş Karadeniz'i
Bir sabah Samsun'a dayanmış
Kırıp talihinin çelik buzunu
Bir yürek Samsun'da uyanmış
Mavi gözlerinin yakamozunu
Dökmüş şerha şerha göklerimizden
Ufkunda bin yıllık meş'ale yanmış
Bir gemi geçmiş Karadeniz'i

Gün ondokuz mayıs
Bir gemi içmiş Karadeniz'i
Gemiden bir Başbuğ inmiş
Masmavi gözleri buğday benizi
Ruhuma güneşler gibi sinmiş
Zaferlere destanlara taşımış bizi
Bir gemi içmiş Karadeniz'i

Durmuş Kaya

****Her Dağın Ayrı Bir Rüzgarı Vardır****

Her Dağın Ayrı Bir Rüzgarı Vardır

Her dağın ayrı bir rüzgârı vardır, yüksekliğine alçaklığına göre ayrı karakterler taşır Her ırmağın ayrı bir akışı vardır...

Ve her varlık kendi şiirini söyler...

Dünyada her yaratılmışın kendine has ayrı bir duruşu özelliği vardır hâsılı... Bu duruşlarında ayrı bir gizem taşırlar... Duruşları gidişleriyle doğa, tam anlamıyla anlatamadığımız, ama tam anlamıyla yaşadığımız bir ortamdır...

Dünya, her an genişleyen uzay boşluğunda helezonlar çizerek güneşin çekiminde dönerken ona yüklenmiş programın şiirini okur, türküsünü söyler...

Her şeyin dili başka başkadır; insanın, kuşların, ağaçların, çiçeklerin, böceklerin, tepenin, dağın, ayın ve yıldızların... Bu diller şiirsel gizemler taşırlar. Bu gizemleri dış dünyaya aksettirebilenler şairdir. Herkes duyar ama söyleyemez. Ama doğa, çekinmeden ve zorlanmadan söyler! ...

Her pınarın akışı duruluğu tadı başka başkadır. Her mevsimin çiçeği, havası, iklimi başka olduğu gibi... Bütün bunları tabiatı ve insanları bir an için düşündüğümüzde anlar, farkına varırız. Çoğu kez farkına varmadan, tanımlayamadan yaşarız. İdrak sınırlarımızın ötesinde bir sürü gelişmeler olur.

Her varlık kendi hayatını yaşarken tıpkı dünyanın yaptığı gibi helezonlar çizerek değişimlere uğrar... Ama insan, varlıklar ötesi bir mefhumun YARATAN'ın yarattığı bütün yaratılmışlardan ayrıcalıklı olarak bir beyne sahiptir ve düşünür... "İnsan düşünen bir hayvandır" düşüncesi inancımız gereği kabul görmez. Ama doğrudur. İnsanı bütün yaratılmışlardan ayıran özellik,aklı ve düşüncesi olduğu kadar bütün uzuvlarıyla da diğer yaratılmışlardan ayrı olmasıdır.

Dolayısıyla insanın bir iç dünyası vardır.

Bu dünya "Gönül İklimi"dir. Her dağın ayrı bir rüzgârı, her tepenin ayrı bir yeli, her ırmağın ayrı bir akışı olduğu gibi her millet de ayrı özellikler taşır. Bizi diğer milletlerden ayıran en büyük özelliğimiz, rahmetli Prof Mehmet Kaplan'ın dediği gibi "iki dünyada" yaşamamızdır. Bizi ayrıcalıklı kılan da bu aşırı duygusallığımızdır...

Ve şairler...

Şairlerin özelliği daha bir başkadır...

Diğer insanlardan ayrılan özellikleri, düşündüklerini güzel sözlerle ifade edebilmeleri, gönül ikliminin müstesna şiir oylumlarında at koşturabilmeleridir... Gül yürekli ve de iki kere daha güzeldir onlar...

.....

Bu konuları burada derinlemesine inceleme durumumuz ve zamanımız yok. Mevsimler nasıl doğanın konuşmasını, seslenmesini, süslü türküler söylemesini yerine ve zamanına göre gösteriyorsa, insanlar da mevsimine göre (yaşadıkları zamana ve duruma) mevsimlere ve doğanın tümüne nazire edercesine söylemeye devam ede-gelir şiirini...

Ben, bütün bunların toplamına "GÖNÜL DİLİ" diyorum...
ve tüm dostları 'YİTİKOZANLA ŞİİRİN EFSUNKAR İKLİMİ'
www.siirimindili.com'a bekliyorum
Her pazar 21.30..
Durmuş Kaya

****Onlar ki**

-----Dilaver Cebeci'nin Aziz Ruhuna

Onlar ki, kehkeşanlardan
Süzülen ışıklardı
Bir devrin karanlığını
Gözleriyle ezdiler! ...

Onlar ki Anadolu toprağında
Fıskıran çınarlardı
Allahuekber dağları
Olsa bile yurtları
Üşümezdiler! ...

Onlar ki, sevmişlerdi ölürcesine
Omuzlarında bir büyük sevda vardı
Yürekleri Turan kadardı
Bu çağın çağdışı sokaklarında
Destan destan gezdiler! ...

Onlar ki, bir Türkmen çadırında
Kesilmiş göbekleri
Ve esriyen yürekleriyle
Görünmezdiler! ...

Onlar ki Tanrı Dağı duruşlu ülküleri kuşanmış,
Hıralı gözlerle bakmışlardı dünyaya
Bu vatan için ölmeye
Çekinmezdiler! ..

Bu çağın çağdışı sokaklarında
Destan destan gezdiler! ...

Durmuş Kaya

****Selam Olsun Bu Dağlardan**

"Selam olsun şevketine iline
Benim de bir adım gelsin diline"
Haydar Baba'dan...

Selam gelir dağlar taşlar taşıyır,
Selam gelir yaramızı kaşıyır,
Selam gelir al çiçekler üşüyür

Ne yer bildi ne gök gördü böyle yük
Ey üstadım, derdim o kadar büyük!

Bayram yeli eser eser naz eder
Öksüz kuşlar uçuşur niyaz eder
Şo namertler yigitlikten söz eder

Ben ölürüm güzel vatan sağ olsun
Bayrağımı yüce tutan sağ olsun!

Yaman güne yaman yürek beslerim
Boz toprağı al kanımla ıslarım
Gökyüzüne şivan gider seslerim

Nevruz gülü şah olsun diyarının
Azerbaycan'ımın Şehriyar'ının!

Azad ol, selam sal Hazer boyundan
Bal dengi dilinden bengi suyundan
Can çıksa da geçmez huylu huyundan

Dilimde bir sevda bin bir kelime
Adın gelir ahın düşer dilime!

Yalan dünya görsün barışımızı
Gönülden gönüle sarışımızı
Demirden dağları yarışımızı!

Şehriyar'ım uzak yollarda esme
Şehriyar'ım benden selamın kesme!

Şeytan bizim besmelemiz duymalı
Hak satırlar haksızlığı kıymalı
Cümle canlar bir kibleye uymalı

Yürekler açılsın eller açılsın
O cevan bağında güller açılsın!

Bahar gelsin bu dağları gel de gör
Ferhad gibi azar azar del de gör
Bir emele gencecikten öl de gör

Tanrı katındadır özge yerimiz
Açar pür-nur olur çiçeklerimiz!

Sevgini isterem, sesin isterem
Sözün sevdamızı desin isterem
Vatanın ve dilin hasın isterem

Dilin bengisudur yağmurca yağar
Selam sana gönül dostum Şehriyar!

Selam olsun bu dağlardan o dağa
Selam olsun o yüreğe dudağa
Selam olsun ayyıldızlı otağa

Kanım dönse kırkikindi seline
Ben dönmezem bu sevdadan, biline!

(Korkut Yüreğimden Sayıklamalar'dan, Durmuş Kaya,1992)

not:.....Bu şiir Şehriyar sağken yazılmıştır

Durmuş Kaya

****Sen Benim Güneşim**

Kalbimi ayrılık korkusu sardı
Girdi aramıza buzdan perdeler!
Seninle dopdolu günlerim vardı
Vuslat saatleri şimdi neredeler?

Özleminle yaşamayı denedim,
Anılarda usul usul kanadım
Olmaz dualara amin mi dedim?
Yollarıma karlı dağlar gerdiler!

Gün be gün büyüdü aşkın içimde
Okyanuslar olup taşın içimde
Onmaz bir yarayı deştin içimde
Tüm çiçekler bana hüzün verdiler!

Ey benim güneşim, ey dolunayım,
Gözlerimden akan ırmağım, çayım,
Senden gökler kadar uzaklardayım,
Yürü diye yıldızlara sürdüler!

01.02.2007.. 02.43/yitikozan

Durmuş Kaya

****Yağmur Gözlü Yardan**

Yağmur gözlü yardan, güllü diyardan
Turnalar da selam getirmez oldu!
Gönül bu anlar mı yokluktan vardan,
Hayallerde bile hatır, naz oldu!

Mecnun artık boğuşmuyor çöl ile,
Bülbül küskün, konuşmuyor gül ile,
Çok denedim, karışsa da bal ile,
Bu dünya, yenilip yutulmaz oldu!

Eşkiya bastırmış bağbanı bağda,
Kiminin eli kan, kiminin ağda,
Acaba han nice durur otağda?
Malı bu pazarda satılmaz oldu!

Gül dibinde yatıp koyun güden yok,
Kerem gibi yanıp yanıp tüten yok!
Pervaz vurup şu düşmana çatan yok!
Zamanın ucundan tutulmaz oldu!

Ömrümü içerken kara geceler,
Devleri devirip gitti cüceler,
Bulutlarla sarmaş dolaş yüceler
Toprağıma yağmur getirmez oldu!

Durmuş Kaya

***Ah Bir Turna Olsaydım**

*Ah Bir Turna Olsaydım

Pervazlanıp açsaydım
Yorgun kanatlarımı
Sılanızdan geçseydim
Bırakıp bir yarımı,
Yar sana doğru, yar..
yar sana doğru!

Kızıl bulutlar gibi
Kanadımı yaysaydım
Başımdaki kar gibi
Sınırları saysaydım
Ah bir turna olsaydım
Yar sana doğru, yar..
yar sana doğru!

Koy avcılar üşüsün
Bir mavzer dipçığında
Sen bir kurşun eşisin
Kirpiğimin çığında
Kan kırmızı yollar,
yar sana doğru!

Elem bende konuktur
Tek o bilir gizimi
Bir uzun yolculuktur
Ki çevirsem yüzümü
Yar sana doğru, yar..
yar sana doğru!

Iğil iğil kalbine
Çağıldayıp kaysaydım!
Dönüp dolaşıp yine
Sana canım sağsaydım
Ah bir turna olsaydım
Yar sana doğru, yar..
yar sana doğru

Durmuş Kaya

***Aşık Çepni**

- (A) ğar Sis Dağı'na düşünceleri
(Ş) imşek çaksa gök gürlense durulmaz
(I) şır ak alnında şiirin teri
(K) aşkarları fir dolanır yorulmaz
- (Ç) ün yaratan sevda koymuş Temel'e
(E) lif gülüşleri sade ve arı
(P) armağında hamsi koksa da bile
(N) e var ki aşığın zorlu yolları
- (İ) nler ak saçında bahar dalları
Durmuş Kaya

***Beynimi Bu yüzden**

Ben beni seninle tanımış iken
Gözlerin neden hep hüzünlü bakar?
Bütün umutları sel götürürken,
Yüreğimde bir çöl kavurur yakar!

Gurbetlere uçar gönül kuşlarım,
Şenin ellerinde solar düşlerim,
Ölürüm, toprağım, mezar taşlarım,
Figan içre kızıl kanatlar takar!

Gökte yıldızını ay`ını sevdim,
Ovanı obanı köyünü sevdim,
Ben senin gül yüzlü huyunu sevdim,
Beynimi bu yüzden yılanlar sokar!

Hasret sarar uzağımı berimi,
Sevdan çiçeklerle bezer yerimi,
Deftere dökerim gönül terimi,
Ne var ki ırmaklar tersine akar!

Durmuş Kaya

*Gizlice

sen renklerin şiiirini söyledin
ben ebemkuşağını bürünürdüm gizlice
bilmezdin hangi cenderelerde olduğumu
nasıl olduğumu nerelerde olduğumu
yollarında sürünürdüm gizlice!

ben gül gönderirdim gül gülüşün için
sevdanı bir dağ gibi sarınırdım gizlice
kaftan kafi tutardı nefesim soluğum
sanki aşkın bir deniz ben çulsuz bir balığım
gözyaşı ırmağında arınırdım gizlice!

sarışın saçlarını gererdin çavdar gibi
gölgende yel yepelek korunurdum gizlice
kanım aksa senden yana çağıldayıp giderdi
gel deyişin yüreğimde uğuldayıp giderdi
aşkın menevişinde barınırdım gizlice!

YİTİKOZAN

Durmuş Kaya

*Hikaye// BAYRAK ŞİİRİYLE BÜYÜYEN GÜL

BAYRAK ŞİİRİYLE BÜYÜYEN GÜL

Ayhan heyecanla sordu, alnında tozlu ter izleri, bir boğa gibi soluyordu:

-Kocana, Kürşat geldi mi?

Dedesı pencereden başını uzattı,Kocana'dan önce:

-Nee, Kürşat nasıl gelecek? Nerden? Sizin yanınızda değil miydi?

-Arkamızdan çıkmış güllükten!

Dede hiddetlendi,

-Çabuk geriye dönün, onu bulmadan eve gelmeyin!

Telaşla geriye döndü Ali ve Ayhan.. Soluk soluğa koştular.

***

Güz günüydü. Güllükten erken çıkmışlar, harman yerine top oynamaya gitmişlerdi. Kürşat onlara göre daha küçüktü ve henüz okullu değildi. Hafiften bir rüzgar çam dallarında efildedı. Ali ve Ayhan'ın gözleri alev alev! Kürşat yolunu şaşırabilir, kaybolabilirdi. Güllük, ormanın sığ bir köşesinde göletin karşısındaydı.Küçük bir tepenin kuzeyinde, aşağılarda kuytu bir yerindeydi. Yukarıdan aşağıya doğru traktör geçebilecek kadar dar olan patika yol kıvrılıyor, keskin bir virajla çamlar arasından gül bahçesine dönüyordu.

Bir heyecandır sardı yüreklerini. Korkunç bir ürperti! ...

Bayır yukarı, keçi yolundan tozu dumana katarak tırmandılar adeta.

***

Güllükte, Anneleri ve anneanneleri çapa yapıyordu. Ali ve Ayhan'ın gidişleri hiç de hoşlarına gitmemişti.

Annaanesi kızına söylendi:

-Keşke göndermeseydin, her istediklerini yapıyon. Elleri ayakları acıyacak. Geçenlerde birinin ayağı kırılmış. Neymiş bu top, deli gibi koşarlar ardınca?

Hacer doğruldu. Rengi soluklaşmış al yazmasının ucuyla alnını sildi.

-Ne edem ana? Lafa söze mi bakarlar?

Sustu. Birden bire aklına geldi. Kürşat da yoktu.

Gayriihtiyari bağırdı,

-Kürşattt, Kürşaaaaaaatt!

Ayhan seslendi yukarıdan,

-Kürşat yok anaaaa!

Sesi, boğuk ve tedirgin.. Ali telaşlı... Sağa sola koşuşturmaya başladılar. 'Eve dönün belki ardınızdan gelmiştir' demişti anneanneleri. Evde de yoktu. Nereye gidebilirdi? İleride gül bahçeleri ve çalışan köylüler vardı. Utanıp sormadılar. Ordan oraya, makilerin üzerinden atladılar. Her yan çalı, yabancı ağaçlar, taşlar, kayalar.. Acaba Kürşat nereye gidebilirdi?

Koca anasının anlattığı bir hikayeyi hatırladı Ali, sarışın güz güneşi, yüzünü yalayıp geçerken solduruvermişti.

Yaşlı bir çoban, davarlarını otlatırken yanına bir küçük kız çocuğu gelmiş, onunla ilgilenmemişti. Küçük bir kız çocuğunun ormanda ne işi olabilirdi? Hiç düşünmemişti

çoban. Ertesi sabah yaylaya gelen kadınlara bir kız çocuğu gördüğünü söylemiş, gördüğü yerin yakınında pabuçlarını bulmuşlardı. Gerisini düşünmek istemiyordu ikisi de, Tüyleri diken dikendi.

-Ya ormanda kaybolduysa, ardımızdan geliyorum diye ormana daldıysa? ! Kocanası, 'Sakin ananızın yanından ayrılmayın, çocuğa dikkat edin! ' demişti. Babaları işteydi. Bulamazlarsa ona ne cevap vereceklerdi? Ya akıbeti? Düşünmek bile korkunçtu!

Bozeşek kulaklarını dikti.

-Gelemediler hala! dedi Hacer.

...

Kürşat, ağlayarak Ayhan ve Alinin ardına düşmüş, yetişememişti. Köyün yolunu şaşırıp ters yöne gitmiş, gül bahçelerinde çalışanlar olduğu için utanıp geriye dönmüştü. Ağlaya ağlaya bayıraşağı, bahçeye doğru iniyordu:

-Beni götürmedileeeeeerrr.. beni götürmedileeeeeerrr! ! !

Bozeşek kulaklarını ona dikiyordu...

-Hele şükür! dedi anneanneleri.

Ali ve Ayhan az sonra kan ter içinde geldiler.

-Kürşat yok anaaa! diye ağlamaya başladılar. Kiraz ağacının gölgesinde. Kürşat, annesinin yanındaydı. Gül karıklarından boyu ufak olduğu için görünmüyordu.

-Sizi gidinin haylazları! diye çıkıştı anneanneleri, neden bırakır gidersiniz çocuğu?

Kürşat'ı gördüklerinde dünya onlarındı artık!

***

Olayı hatırladığında hala ürperiyordu hepsi de. O yaşlı çobanın tutumu ve ertesi gün pabuçların bulunması! Yetip artıyordu. Sonra o yaşlının tıpkı bir dana gibi böğürerek öldüğünü anlattı Hacer, 'Biz halı dokuyorduk atölyede, sesler geliyordu, dana böğürmesi gibi, iniltiler geliyordu! '

Bahar tüm ihtişamıyla üstü gül döşeli dağları sarmıştı. Güller kıpkırmızı, alvele gibiydi. Yollar, sokaklar, caddeler gül kokuyordu. Kuşlar cıvı cıvı karşılıyordu gül devşirmeye gelenleri. Kürşat gülle birlikte büyümüştü. İlk okula giderken her gül devşirmeye geldiğinde babası, Bayrak şiirini okuturdu. Ezberlemişti Kürşat.

'Hadi oğlum,' dediğinde hemen başlardı;

'Ey mavi göklerin beyaz ve kızıl süsü...'

Çocuk sesi heyecanla haykırır, kuş seslerine karışırdı. Hele ki bir kuş vardı. Ötüşüne bir yorum getirirdi Hüseyin'a, 'sensin çikin' derdi.

Kuş, çamdan çama konar, öterdi. 'çikin.. çikin! '

Sesin ritminden böyle yorumlamıştı.

***

Seneler sonra Ali Almanya'ya gitmiş, Ayhan İzmirde iş bulmuştu. Kürşat ise henüz nişanlıydı ve Vatani görevi için Hakkari'deydi. Hüseyin'a gül devşirmeye amele buluyordu. Onca gül sarı sıcakta nasıl toplanacaktı? Dağ köylüklerinden gelenlerden seçiyordu. Çoğu çoğu çocuk yaştakileri isterdi. Onlarla konuşur, çocuklarını ve çocukluğunu hatırlardı.

Yine bir bahar sabahı sabah ezanında güllükteydiler. İki liseli genç ve kızları, kıpkırmızı güllerle örtülü bahçelerinde kuşlar cıvı cıvı ötüşüyordu. Genellikle güneş doğarken şenlenirdi güllükler...

İki liseli genç yeni gelmişlerdi.

-Nerelisiniz? diye sordu Hüseyin'a,

-Kesmeliyiz! dedi sarışın olanı.

Kesme diye bir kasabadandı. Biliyordu. Ama biraz takılmak şakalaşmak istedi.

-Neyi kesmelisiniz?

Kekeledi çocuk, afalladı..

-Kesme! Köyümüzün adı!

-Ha!

Bir taraftan gül karıklarında önecekleri takınıp gül devşiriyorlardı.

-Biliyor musunuz çocuklar, ben imtihan ederim çalıştıracam işçileri, hele de okula gidiyorlarsa..

Hacer hanım yüzünü asardı. 'yine şiir soracak Allahın delisi' diye iç geçirirdi.

-Bayrak şiirini biliyor musunuz?

'hah tamam, yine başladı' diye söylendi.

-Bakın, birkaç soru soracam, eğer bilerseniz işe devam edersiniz!

-Tamam! dedi esmer olanı. Biraz uzun boyluca, bıyıkları henüz terlemişti.

-Sekiz kere seksen sekiz kaç eder?

Afalladı Liseli. Bir taraftan gül devşirip elleri dolunca öneceğe koyuyor, bir yandan da düşünüyordu.

Hüseyin'a kurnazca gülümsedi.

Cevap gelmemişti.

-Peki, bunu saymadım.. Bayrak şiirini okur musunuz sırayla!

Yüzleri güldü ikisinin de. Karşılarındakinin boş biri olmadığını düşündüler. Soru amma acayıpti. Bayrak şiirini de iyi ki biliyorlardı.

Sarışın olanı başladı,

-'Ey mavi göklerin beyaz ve kızıl süsü/Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü! ...' Sonuna kadar okurken Hacer hanım söyleniyordu.

-Çocuklar gül mü devşirecekler, şiir mi okuyacaklar? Yine sarı sığağa kalacağız!

Kuşlar, ağaçlar ve rüzgar da sanki eşlik eder gibiydi şiire. Delikanlı coştukça coştı.

-Afferimmmmm! diye bağırdı Hüseyin'a. Ya sen, dedi öbürüne. Sen de İstiklal Marşını okur musun?

Okudu, heyecanla ve içten.. Sanki okuyamazlarsa işlerinden olacaklardı.

-'Arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın! .....

Hüseyin'a, şiirlerin verdiği manevi hazla gülümsüyordu... Birden bire içi titredi. Kürşat askerdeydi. Terör zirvede! Yutkundü. boğazı düğüm düğümdü. Daha dün gibi. 'Babam geliiiiiş! ' diye koşuşları gözünün önüne geldi. Ot boyundaydı ve düşe kalka geliyordu.

Ali ve Ayhan'ın peşinde.. Şimdi kocaman bir askerdi! Hem de yedeksubay! Bayrak şiirini okuyuşu kulaklarında çın çın etti. Kuş olup uçmuşlardı. Ali gurbet ellerde ekmek kavgasındaydı. Alnındaki kırışıklıklar derinleşti! Gözleri yaşardı! Yutkunmaya çalıştı tekrar! Kiraz ağacının dalları eğildi, kıpkırmızı! Güllere baktı, kıpkırmızı! 'Kara topraktan kızıl gül çıkaran rabbime şükürler olsun! ' Dedi, yutkundu!

Hüseyin'a bir madenci emeklisiydi! Yedi kat yerin altından ekmeğini çıkarmak bu kadar zor gelmemişti. Daha güzel şeyler düşünmek istedi. 'Nöbet! ' diye iç geçirdi, yutkundu! 'Devlet! ' dedi... Kürşat nöbette olmasa nasıl rahat yatağında uyuyabilirdi? ...

Kıpkırmızı kızaran ve bahçeyi örten güllere baktı.

- 'Şehitlerimizin kanları gül olup açmışlar! ... '

Durmuş Kaya

***Reyhani'nin Ardından**

Palandöken kadar mağrur coşkunca,
Sazının tınısı işlerdi tunca!
Gönül iklimine nice bin gonca,
Göğsünde kızartıp saldı Reyhani..

·
Kimi zaman reyhan gibi kokardı
Kimi zaman ırmak olur akardı
Kimi zaman gönül dağları kardı
Hak` kın deryasına daldı Reyhani...

.....

***Dvamını ozanlarım tamamlasın...

Durmuş Kaya

....Benim Dünyam Kahverengi

Ömrümü bir sarnıç'a bağlıyorum,
Kahverengi
Yanıyorum içten içe
Ağlıyorum
Göz yaşlarım kahverengi!

Bir güneş doğuyor karanlığıma
Kahverengi
Ayımı istiyorum
Kahverengi
Çayımı istiyorum
Kahverengi!

Seni içtim bağırim yandı
Kahverengi
Yüreğimde ağrım yandı
Kahverengi
İnledim sesim yandı
Çığırdım çağrım yandı
Kahverengi!

Ne zaman ki bahar gelir
Sular çağıldar dere de
Kahverengi
Menekşeler yasemenler
Açar dere de
Kahverengi!

Bir an gelir,
Bir yaprak dökümü,
Söker kökenimi kökümü!
Benim yüreğimi
Bırakıp cenderede
Kaçar
Kahverengi!

Ağlıyorum kahverengi
Gülüyorum kahverengi
Ölüyorum kahverengi

Bülbüller
Kanaryalar
Turaçlar...
Yarime yaptığım taşlar
Kuyular kaynaklar sarkaçlar
Atımı bağladığım ağaçlar
Senin kokunu getiren rüzgar
Dikitler, sarkıtlar gel-gitler
Akdeniz bile kahverengi

Sabah, öğle, ikindi,akşam,
Nereye baksam
A deli kız,
A kara sevdam
Benim dünyam
Kahverengi!

Durmuş Kaya

....Ey Yolcu

Ey yolcu, ne böyle acele yolun,
Göge bir bak, çatısında direk yok!
Ar damarı çatlamışsa bir kulun,
Dosdoğru ol demeye hiç gerek yok!

Hurradan murradan serhoş olmuşsa,
Kendisi oynamış kendi çalmışsa,
Kendi pisliğine kendi dalmışsa,
Dosdoğru ol demeye hiç gerek yok!

Evlat o ki, başın yere eğdirmez,
Evlat o ki, harama el değdirmez,
Devlet onu yere göge sığdırmaz,
Dosdoğru ol demeye hiç gerek yok!

Garibanım çöplük deşer ar eder;
Alnının teriyle rızık var eder!
O asil soyunu aşikâr eder,
Dosdoğru ol demeye hiç gerek yok!

Haramiyse kuduz köpek gibidir,
"Beytülmal" çanağı, kazan dibidir,
Değme tosuncuğa daha sabîdir,
Dosdoğru ol demeye hiç gerek yok!

Ey milletim, dayanağım nerdesin?
Sen gelmezsen soyguna kim dur desin?
Lütfedip kalkarsan, çıkarsa sesin,
Dosdoğru ol demeye hiç gerek yok!

_____yitikoza

Durmuş Kaya

....Haberin Var mı?

Karanfilim kan çiçeğim kanım hey,
Denizden karadan haberin var mı?
Sırça saray avlusunda hanım hey,
Tüzükten töreden haberin var mı?

Yüreğimde sevdalarım kaynaşır
Nefesimde kor ateşler oynaşır,
Yar aşkına can özümüz göynüşür
Kopuzdan cura'dan haberin var mı?

Güzel balam, yasemin gözlü yiğit,
Şu zorlu yollara meneviş dağıt
Zaman suda yazı ömür bir kağıt,
Tipiden boradan haberin var mı?

Fak kurma insana, taş atma kuşa,
Enginler, gün gelir çıkar yokuşa,
Sen de deden gibi vakarla yaşa
O tuğdan tuğradan haberin var mı?

(Korkut Yüreğimden Sayıklamalar-1992 sayfa 74

MEB. Tebliğler dergisi.. tavsiyeli)

Durmuş Kaya

....Rüzgârlara Kan Gülleri Salmak

Rüzgârlara kan gülleri salmak ne güzeldi,
Göğsünde yatıp göklere dalmak, ne güzeldi!
Gittin, gidişin bağırimi mızrak gibi deldi,
Sevdâna yanıp bir senin olmak, ne güzeldi!

Yollar seni hasret, beni sevdâ dokuyorken,
Gurbette bu aşkın gülü eylül kokuyorken!
Sen sevgimizin fethine ferman çekiyorken,
Sevdâna yanıp bir senin olmak, ne güzeldi!

Durmuş Kaya

Durmuş Kaya

...Benim Çiçeğim

Bir çiçek ki, pembesi var al'ı yok,
Meltemler esince yellere karşı!
Arılara vereceği balı yok,
Rengini kesince güllere karşı!

Bir çiçek ki, sitem eder naz eder,
Sahiller boyunca salınıp gider,
Yakamda kor olur içimde keder,
Koklayıp susunca dillere karşı!

Bir çiçek ki, esmer bakar alımı,
Tel tel düştü uzatınca elimi!
Bilemedim çöyürdük mü, çalı mı?
Baharı asınca çöllere karşı!

Bir çiçek ki zehri "şifa" dediler,
Çan havliyle abandılar yediler!
Öksüz kaldı imbatlarla, vadiler,
Dalları basınca göllere karşı!

9.12.2006/yitikoza

Durmuş Kaya

..Çepni Kardeş Neferi'ye Ne Demiş?

Sabreyle Neferi; bu zor günlerin,
Aydınlığa çıkan zamanı vardır.
Viraneye dönen eski hanların,
Sevgi ile tüten dumanı vardır...Aşık Çepni

Kurulduk divana sacayak gibi,
Düştük kör kuyuya; görünmez dibi,
Köylümün ne zaman oldu sahibi?
Edenin de bir gün aman'ı vardır...Aşık Çepni

Yitiğim derdimiz derdin değil mi,
Bizi yine bize verdin; değil mi?
Divanına postu serdin; değil mi?
Umarım yanında cananı vardır...Aşık Çepni

Yitiğin kalmadı habası postu.
Çepni'yle Neferi cananı, dostu.
Lamba'nın çiftçiye, köylüye kasti.
Zalimin bin türlü dümeni vardır....Yitikoza

Yitiğin yoksa da habası, postu,
Olmasın o gönül fakirin dostu,
Bunların köylüye ne idi kasti?
Sanmayın kalbinde imanı vardır...Aşık Çepni

Ekinleri düşse de kıymetinden,
Kanaat duygusu yaşar derinden.
Şükür kelimesi düşmez dilinden,
Her derdin başka bir dermanı vardır...Hasbey54

Bu dünya ki, etme bulma dünyası,
Köylünün gün gelip bitecek yası,
Oy istersin bizden islah olası,
Gafil sandığa gömeni vardır...Aşık Çepni

Arpa gelir Amerikan markalı,
İhanetler "efendi"den arkalı,
Başı kabak, sırtı ipek hırkalı,
Vadilerde çayır çimeni vardır...Yitikoza

Bu halkın içinde yok mu ayılan?
Asıl sensin vekil; haydi dayılan!
Diriyim ve lakin ölü sayılan,
Kıyamet gününün zamanı vardır...Neferi

Ben sizdenim diyor sorsan hepsi de,
Yurt yoğun bakımda, epilepside,
AB'ye sundular gümüş tepside,
Bilmez mi yamanın yamanı vardır...Yitikoza

Yöneten bu halkı aval sanmasın,
Her an çalınacak kaval sanmasın,
Satın alınacak bir mal sanmasın,
Bekliyor; diyecek bir anı vardır...Aşık Çepni

Bunların taa baştan cebiyle derdi,
Dinimi sömürdü, murada erdi,
Köylünün derdi mi onları gerdi?
Ahırında sapı samanı vardır...Yitikoza

Sizdeniz dediler;; yuttuk, oy verdik,
Bütçeler karıştı, ipi koyverdük,
Çağırdılar safa biz de hey verdik.
Bilmezdik başında yemeni vardır...Aşık Çepni

Yitikoza söylese de kim dinler?
Din ardına saklanıyor hainler,
Ebu cehl gibi hin oğlu hinler,
Türkün ecdadına bir kını vardır...Yitikoza

Çanak doldurmuyor fındık parası.
Biçare köylünün onmaz yarası.
Gitti tefeciye; yandı çırası.
Öfkeli başında dumanı vardır...Aşık Çepni

Dağda aslan gezer pusuda mı kurt?
Kaynadıkça kazan duman olur yurt.
İş işten geçmeden hemence durdurt.
Buşt oğlundan medet umanı vardır...Neferi

Gün gelir, çarşıda hesap görülür.
Çorap örenlere çorap örülür.
Halkı takmayana dersi verilir.
Oynanan oyunun bozanı vardır...Aşık Çepni

Hayda bre efelerim de hayda.
Molla kasım gitsin yıkansın çayda.
Tilkinin Bozkurt'a tutulup köyde,
Kıçında soluyan kemanı vardır...Yitikoza

Fisko ve hükümet niye çatışır?
Neyi pay ederler, niye atışır?
Yukarı yerlerde filler itişir,
Altında soğuktan buyanı vardır...Aşık Çepni

Ak'ı var karaya yol tarif eder.
Medyayı punduna düşürmüş gider.
Haç'la köprü kurar Arif ne der.
Karanlığa ışık şaman'ı vardır...Neferi

Acep bizden intikamın mı aldı?
Trabzon'da hani bir seçim oldu.

Fenerliyim dedi, sandıkta kaldı.
Oy işinde işin uzmanı vardır...Aşık Çepni

Alsın varsın intikamın fındıktan.
Dur bakalım çıkacak mı sandıktan.
Bu köylü seçecek karayı aktan.
Aydılar; kanını emeni vardır..Aşık Çepni

Çepni der ki, sahur geldi; dert bitmez.
Böyle gelmiş ama hiç böyle gitmez.
Feryadımı sağlar sultan işitmez.
Hoşça kalın diye fermanı vardır...Aşık Çepni

Çepni kardeş; neferi'ye ver sazı.
Biraz o beklesin dağda ayazı.
Acıksam da ben yiyemem piyazı.
Yağında gazı var, gazmanı vardır...Yitikoza

Yitikoza sen ver elime sazı.
Ben zeybek çalayım, sen uçur kazı.
Arasıra oyna etme bu nazı.
Türkünün içinde aman'ı vardır...Neferi

Sahur ettim, yaktım bir dal sigara.
Düşüren utansın köylüyü dara.
Ne koyabildi bir kuruş kenara,
Ne de çevirecek kirmanı vardır...Aşık Çepni

Durmuş Kaya

..Gün Ondokuz Mayıs

Gün ondokuz mayıs
Bir sevda sarmış Karadeniz'i
Dalgalar meneviş meneviş
Bir gemi görünmüş uzaktan
Yelkenleri şiş mi şiş
Rüzgarı Tanrı Dağı'ndan
Bulut bulut getirilmiş
Bir sevda sarmış Karadeniz'i

Gün ondokuz mayıs
Bir gemi yarmış Karadeniz'i
Köpük köpük hale hale
Ve destan destan izi
Bir Başbuğ güvertede
Ümitle bakıyor hilale
Baş kaldırmış İzmihlale
Bir gemi yarmış Karadeniz'i

Gün ondokuz mayıs
Bir gemi geçmiş Karadeniz'i
Bir sabah Samsun'a dayanmış
Kırıp talihinin çelik buzunu
Bir yürek Samsun'da uyanmış
Mavi gözlerinin yakamozunu
Dökmüş şerha şerha göklerimizden
Ufkunda bin yıllık meş'ale yanmış
Bir gemi geçmiş Karadeniz'i

Gün ondokuz mayıs
Bir gemi içmiş Karadeniz'i
Gemiden bir Başbuğ inmiş
Masmavi gözleri buğday benizi
Ruhuma güneşler gibi sinmiş
Zaferlere destanlara taşımış bizi
Bir gemi içmiş Karadeniz'i

yitikoza/Durmuş Kaya

Durmuş Kaya

A Can Balası

1990` ` LARDA YAZDIĞIM BİR ŞİİR.. GÜNDEMİ HALA CANLI, HALA DAHA CAN
BALALARIMIZ
CEHENNEMİ ATEŞLERİN İÇİNDE VE NE YAZIK Kİ ORADA NAMUSUMUZ KİRLENMEKTE..

İmam-ı Azam'ın kabri başında
Vurulan yüreğim, a can balası!
Kerkük'lü Zeynep'in hilal kaşında
Yorulan yüreğim a can balası!

Bir selam gelirdi geçerdim serden
Ordular kurardım şöl meleklerden
Hasan Hüseyin'in yattığı yerden
Dürülen yüreğim a can balası!

Bir el yok orada zalimi yıkan
İman çilesiyle çöllere çıkan!
Patlamış bir nazlı kızıl gül iken
Kırılan yüreğim a can balası!

Toprağımız hasret bir damla suya
Gökten ateş yağar, kan damlar ay'a
Karanfil karanfil kopup Mevla'ya
Sarılan yüreğim a can balası!

Yangınima dağlar getirin kardan
Ya da bir köz alın bu müşkül hardan!
Destan destan geçtiğimiz diyardan
Sürülen yüreğim a can balası!

Durmuş Kaya

Acılar Bezminde

-Çeltek'te göçük altında kalan işçilerin anısına...

I.
Polonyalı'lar; "Biz,
Bu ocağa köpekleri indirmeyiz! "
Derken...
Acı,
Gecenin koynuna yağmur gibi indi!
Ayşe'nin Fatma'nın
Yüzleri kara toprak
Gözleri kırkikindi! ...

Her damlası bir kordu! ...

Ak ekmeğin kızarmış yüzünde
Acılar raks ediyordu! ...

Birileri için "üretim" vardı
Acıların bezminde
Ve, Kafdağı ardındaydı

"ÖNCE EMNİYET! "

İri karta harflerle! ...

Ocağın ağzı ecelin ağzıydı
Altmışsekiz cana kıydı!
Ahmet'in Mehmet'in alnında
Acaba böyle mi yazılıydı?

Bir lokma rızık için o yürekler
Kazmaların ucunda
Karanlıklar içinde
çarpa çarpa
Kucağında hatırladı hayatı grizunun! ...

.....

Hey.. bir yudum soluğum
Bir parça ciğerim, ışığım sabret!
Hey.. kana karışan terim
Ecelle yarışan terim
Çoğal biraz daha kanımda!

II.
Diri diri mezara gömdüler bizi
Çırpınıp çıkamadık!
"Ah! " bile diyemeden
Ecel bastı bağrımıza,

Kara, yanık tozlarla geldi
Son bir kez bakamadık! ...

Bizim, karanlık dehlizler
Işıklı izlerimizdi!
Helal lokmalar üzre
Kalbimiz dizlerimizdi!

Girdik de çıkamadık! ...

.....
Ağlar analar ağlar
Nazlı sunalar ağlar
Kimi "Ali'mi verin! "
Kimi "bakan gözümü,
tutan elimi verin! "

Der.. ve uğunur gider,
Ağlar Döne'ler ağlar!

Gözyaşı dökemedik! ...

Kazma vurur kazmaya
Kara kader yazmaya,
A has maya öz maya
Yükünü çekemedik! ...

III.
Biz ordayız artık
Daha önce gidenlerin yurdunda,
Bu insan çokluğunda
Ne değerimiz vardı?

Yerin altından başka
Nerde yerimiz vardı?

Varsın kefenimiz de
Olmasın ne çıkar?
Siz sağ olun anam, bacım evdeşim,
Vatan sağ olsun;
Siz sağ olun çocuklar! ...

Mart 1990
yitikoza

Durmuş Kaya

Ağıt

(-Bingöl'de pkk'lı teröristlerin şehit ettiği
otuz üç Mehmetçiğin ardından...
Bu günlerde Mehmetçik'leri unutmamak adına...)

.....
.....

Her biri altmış milyon Türk çocuğu ederdi
Bilmem ki bu kaderin
Benim ile ne derdi?
Ağıt çınladı gökyüzü ağıt gürlendi
Gözyaşı yağdı! ...

Ayşe ana Fatma bacı
Yine kan sağdı hasretine!

Birileri 'vatan!' dedi
Bayrağın dalgalandığı yer!
Birileri 'kan!' dedi 'kan! ...'
Yüreğin yandığı yer!

Ve birileri tükürdü yüreğime
Satılmış dudaklardan!
Satılmış ellerle tetikler çekildi
'vın! .. vın! .. vın! ...'
Ve o mahzun gözler
Delemedi yüreğini karanlığın!

Güvercinleri boğazladı ansızın
Barışın
Sarışın buğdayını biçti
Zeytin dallarını yaktı!
Geriye kan bıraktı
Hicran bıraktı!

Yer çınladı gök sustu
Bu neme nem kabustu?

İnledi altmış milyon insan
Her biri altmış milyon eden çocuğuna
Tınmadı barışın
Sevginin havarileri
Tınmadı insan hakları!

Kara toprağa düşen
İnsanlık bayrakları
Sevginin bekçileriydi!

Ve...
Ve ağladı birileri
Göğsünde dağların en irileri
Geceler boyu ağıt yaktı!

Bu vatan yine aynı o vatan
Bu bayrak yine aynı o bayrak'tı!

Durmuş Kaya

Ah Anam

Bir gizemli iklim içinde har`dın
Akardı gönlüne şebnem ter gibi!
Yasemen nakışlı kundağa sardın,
İlkyazında açan süsenler gibi!

Bir gül şafağında saldın dünyaya
Teşekkürler.. bile demedim sana!
Yağmur yaş içinde ya atlı yaya
Üstüme titredin kol gerdin bana!

Neden usul usul terk etti babam?
Beni yetim seni garip bıraktı!
Sessizce uykuya daldı bir akşam
Geride ne varsa hepsini yaktı!

Gurbet yollarına yıllarca baktık
Bekledik o vuslat yüklü treni!
Acılar, elemeler, özlemler çektik
Gittin yine hüznün kuşattı beni!

Demedin derdini, sen isteseydin,
Getirirdim Aladağ'ın karını!
Şen de onculayın gidecek miydin?
Öksüz yetim koyup çocuklarını?

Mezarına türlü türlü yosunlar
Ektim ama, rahat mısın orada?
Benim ancak yangınımı, Yasin'ler,
Fatıha'lar söndürüyor burada!

Bana emanettin, sarışınımdın
Omzuma tüy gibi salacan düştü!
Sen benim canımdan özge canımdın
Gittin, yüreğimden bir cihan düştü!

yitikoza...

Durmuş Kaya

Akdeniz Deniz Olalı

Martıların kanatları mavi mi?
Ben mi öyle görüyorum,
Sen araya girdiğinde?
Sen geldin diye
Ay takılı kaldı
Dağların gediğinde!

Deniz şaşırdı ne olacağını
Yakamozlar boğuyor gözlerimi
Işıktan çelenkler takıyor
Gözlerin bulutlara

Akdeniz deniz olalı
Böyle melale bürünmedi
Bakır dağları
Böyle sarı, böyle yorgun, böyle kum.
Böyle sevda görmedi,
Suların en mavisine
Kapıldım gidiyorum!

Oysa bu rengi hiç sevmezdim,
Sahili de, martıları da..
Ben hep turuncu dağlarda gezdim,
Ceylan gözlüydü sevdiğim!

Martılar böyle çığlık atmazdı o dağlarda
Alev alev yanmazdı ellerim
At sürsem üstüne atım batmazdı'

Sensiz üşüyorum
Isıtmıyorsun
Düşüyorum
Tutmuyorsun!

Gülücükler güller açmıyor eskisi gibi
Gülen yüzünde
Kötüler çaldı götürdü mutlulukları

Kaldık mı şimdi uçurumların eşiğinde?
Üstümüzde uçuşan martılar değil
Vuslat türkülerine
Çocukluğum kadar uzak
Düşlerimiz...

Ve
Bir serapa takıldı
Gülüşlerimiz...

Durmuş Kaya

Al Gözüm Seyreyle Seni

Kaşlarında bir gizem var
Ay düşüyor çattığın zaman
Ben uçuyorum uçurlara!
Gözlerinde elayimsema bir deniz
Akdeniz desem, değil!
Hazar desem, Hazar..
İçimi tutmuş bir ah-ü zar!

Bir yanım apaydınlık
Bir yanım katrankara!
Garabağ'ı yadeller
Eylemiş pazar!

Gözlerinde bir gizem var
Gül döküyor güldüğün zaman
Amandır ben başımı
Gömüyorum kuşlara!
Bende ne eski yüz,
Ne o eski beniz
Hastayım desem değil!
Nazardır, nazar..
İçimi tutmuş bir ah-ü zar!

Al gözüm seyreyle seni
Gör içimde eseni
Gerilmesin uca dağlar!

Nasıl nece bizim eller
Bülbüllerim kara bağlar
Yastadır desem değil!
Gurbet elde gölgelerim
Uzardır uzar..
Bağlarımda gül ve nar!
İçimi tutmuş bir ah-ü zar!

Duruşunda bir gizem var
Sevdanın okunu çattığın zaman,
Amandır aman! ...

yitikoza

Durmuş Kaya

Alayimsema Yağdı Şehrime

Hüzün seninle girdi yüreğime
Seninle tanıdım melali
Gül açarken oylum oylum yüzünde
Nehrine döküldüm gözlerinin
Alayimsema yağdı şehrime
Yalnızca seni sevdim!

Aşkın çılgın arzularını
Yudumladım seninle
Menekşe gibi boyun büküşüne vuruldum!
Nafile düşler kurdum sana dair
A yar, çok mu?
Yalnızca seni sevdim!

Neyleyim dünyayı dercesine
Sesine koştum sesine
Okladın kalbimi kirpiklerinle
İnledim gecelerce
Ağladım erce
Yalnızca seni sevdim!

Demlendim menevişli bakışlarından
Seni içtim seni
Bir yasemen gibi mahzun ama hür
Nihayetsiz ve özgür
Aynalardan çaldım buseni
Yalnızca seni sevdim!

Ellerini verir misin canım
Sıcaklığına dalabilir miyim gözlerinin?
O ılık nefesini çekebilir miyim içime
Nevakar bir bestenin ikliminde
Senin olabilir miyim a yar?
Yalnızca senin?

Yalnızca seni atar şahdamar
Yakamozlu gözlerinle
Yalap yalap kalbime vuruşun var!
Yalnızca senin gözlerin tütüyor gökyüzü
Yalnızca senin a yar!
Yalnızca sen aşkın hicranlı yüzü!

yitikoza

Durmuş Kaya

Alfabetik Şiiristan

a ile söylenen isimler aşkına
adanmışım
a yar!
avazım
ağyar içindir!

benim,
benim! diyebileceğim
bütün türküleri
bilerek söylemem lazım!
bir gün ülkemin çıplak dağlarına ağaçlarla
sevelim sevelelim yazacak yanım
belki bu dünyaya gelmez bir daha!

canıma yoldaş
cemalin ey can
canıma can
cihanıma sultan!

çığlıkları
çınlamaya-görsün çocukların
çığ düşmüş ufuklarda
çılgın bir bengi tay olur yüreğim
çevgana çıkar sahralara!

dev
düşer devinir
devin düşüşlerine
düzenbazlar sevinir!

en sıcak sevgilerimi
erenler diyarından almışım
enginler soyunurken bir kızıl tunca
esrir esrir tüterim sevgilinin
ellerini tutunca!

fikrimin firakı
firarına sebeptir Leyla'nın bu alemde!
felek, ne çok yıldızın var
faniyim ve de yalnızım ben!

galiba
galip gelmek zor olacak
gözlerinle girdiğim bu savaştan
gözlerim üşüyor

gölüm!

hangi kalem yazar
haleleri güllenen o çehreni
hicranına bürünmüş bu mecnunun
hayalinden gayrı?

ısrıgan otu kadar bile değilim
ıtırım yok
ızdırabıma ilaç gelmiyor senden
ıssız geceler gibi durup başımda
ısırıp dağlama yüreğimi!

içinde
iğde çiçekleri açan bahçelerde misin?
ille gel,
ille gel mi dersin gittiğin izden
iliklerime kadar titrerim
ispinoz kuşu gibi
ilkin tutarmış gibi.. ellerinizden!

kalemimi acılardan alıp
kırmam yakındır!
kıskanıyorum derviş yunus`u
kıskıvrak yakalasam diyorum
kucağından okyanusu!

lale bahçelerine hazan düşüyor
lakin gül
lamekan bir vazoda ıtıra durmuş
leyli karanlıkların dahi
lisani gül; dür!

mirasımı
mısralara gizledim
mevladan dileğim
muradını versin meramıma
meramım
muradımdandır!

neyleyim ki bir garip şairim
ney; lere benzer mi sesim
niçin nush ile uslanayım
neyzen bir rüzgarın önünde / izin ver
nihavend yağmurlarla ıslanayım!

oylum oylum gül açar yaralarım
o yarin ayak tozunu sarınca!

öptüm bir ananın ellerini
ölesiye nasırı mor
ölesiye hazan sarısı
ölesiye hislendim
ölüm ötelerde kalıverdi!

pervazlanıp gerildi
perdeler kapandı
pinhan oldu şehrayinim!
pir; i faniler aşkına
pazarım pazar` mola?

rahmet yağmurdu
ruyi zeminde
ramazan, yağmur yağmuru
resmettim kumaşıma
rüyalar gizeminde!

sevgilim
sevdiğim ana sütüm
sütgölü` m
söylediğim türküm
sığındığım meneviş!

şahım şebnemim
şehr-i nurum
şiiirim heyyy!

tutsan gülce
tüten bacaların dumanını
tutam tatam göndersen sevgiliye
takatin yettiğince
tonyukuk tanrıdağlı
terk-i diyar etmeden!

uçurumlara düştü uçurtmalarım
uçurtma uçurmuyorum
uçmağa kendim gelmişim, hey!

üşür müyüm ya şimdi
üstüne karanfil yağmuru yağan
ülkemin
üstü gül döşeli dağlarına
ülküm, özlemim, türküm var!

ve sen varsın bir de
ve gül var
ve lale
ve leyla
ve bu bendeki vaveyla!
venüs`e kemend atmışım
vuslatımız ne mümkün?

yandım işte
yarınsız yalnızlıklarda
yanmak yazılmış alnıma
yandım işte!

zararı yok a canım
zehrini dök sağrağım
zümrüd-ü anka`m için
ziyan olsam ne çıkar?

zararı yok a canım
ziyansız zafer mi var?

Durmuş Kaya

Anlayamadın

Gecenin köründe kor gibi
DüŒer yüreğime adın
Sen, rüyalarımı
Çalan kadın!

En ince damarlarımı
Söktün yüreğimden!
Falez yüzlü bir denizin
Sularında yıkadın!

Kayuşmalar kadar güzeldin
Yağmura bürünmüş gökyüzü
Gülüşlerinle geldin
Ve en güzel çiçeklerin adıydı adın!

Sana ömrümden canımdan
Canlar ömürler adadım
Giresim gelirdi gözlerine
Anlayamadın!

Durmuş Kaya

Anna Perenna I

Atlarımı ay`da sulamaya gitmiştim ben de,
Orda kaldılar..
Şimdi kanatlarımı bulamıyorum
Gördün mü Perenna?

Perenna, ah Perenna
Seni bilmeyen anlamayan şehir yıkılsın!
Olimpos`un tanrıları adına
Çık artık gizlendiğin saraydan
Ay, yüzünü görsün!

Sarhoş Roma`dan mı çekinir Sümerler
Likya`nın yalçın bayırlarına ulaşamaz ki oklar
Bulutlara gömülmüş başımı ne zaman kaldırsam
Bir sevdalı türkü benim kalbimi yoklar,

Perenna, senin gözlerin için
Olbia`nın şovalyeleri birbirine giriyorlar!

Falez köklüyor kralın yağdanlıkları
Salyalı yüzlerinde gözü dönmüş bakışlar
Esmer tenini yalıyor ha bire, ben utanıyorum
O tombul, boynuzu kırık öküzü
Balçar`ın anlattıklarından tanıyorum.

O Balçar ki
Boylu poslu bileği bükülmez Peçenek
Attila ile Alplerden inmişti Roma`ya
Şimşek gibi şehre giren atlıların rüzgarından
Neron olsa senin eteğine saklanırdı
Ramses bile utanırdı firavunluğundan
O yalamıkçı dilleri dinlediğinde!
Ama bu tombul, boynuzu kırık öküz utanmadı

Ah Perenna
Seni görmeseydim keşke gözlerinle
Tutuşturmasaydın bozkırlarımı
Perenna,
Yalçın kayalıkların yarığındaki can eriğim

Seninle böyle mi karşılaşacaktık
Olimpos`un sarhoş gecelerinde
Neler vermezdim seni bulmak için,
Termessos`un sahilini gözyaşların döğerken
Gözlerin Akdeniz kadar derin.

Perenna
Adını tanrıçalardan alan kraliçem
Ay yüzünü yalamıyor eskisi gibi Akdeniz

Şiir soluklu kanatların nerede?
Nerde her akşam dudağından dökülen içli ezgiler?

Hadi gel, Bizans'ın kulakları çınlasın

Ah Perenna
Seni anlamıyorum
Tarihler boyunca da anlamadım hiç
Bana gel dediğin zaman kaçtın
Ama neden kaçtın?

Platonik sevdaların vardı biliyorum
Biri bendim
Biri!

Bu ayrılıklar kavuşmalar çıkmazında
İçinin Çin seddini özleyen yiğitleri
Gelmeyince, işte gelemeyince

Tiksindin Romanın salyalı sokaklarından
Sıktıkca sıktı seni platonik sarmalı

Ah Kraliçem
Ala gözlü desem değilsin,
Bozkırda toza belenmemiş ellerin,
Bir de Akdeniz gözlerin,
Düşlerimdesin..

Bana sakın ihanet etme Perenna
Olimpos`un tanrıları şahidimdir
Kılıcım gök çıkar kından
Kırmızı gelir

Ah Perenna
Sen bakma güneş batarken bulutların
Erguvan olduğuna
Onlar hep beyazdır bembeyazdır
Git, Akdeniz kadar derin gözlerinden
Akdeniz kadar sıcak yüreğini getir

Sen bu sarhoş kentin kraliçesi olacağına
Olimpos`ta yeşil bir oyluma gir!
Palmiyeler korusun güneşten tenini.
Rüzgarlar okşasın ellerini
Sevsin şiiir...

Ah, Anna Perenna...
Bir kızıl kan buğusunda göklerim
Çırpınıyorum
Çıkamıyorum ben de
Sen mi beni beklersin ben mi seni beklerim?

Atlarım ay'da kaldı
Kanatlarım sende! ...

Durmuş Kaya

Anna Perenna II

Gecenin kandilleri usul usul
Bana uzak gökyüzünde yanarken
Benim payıma zifiri karanlıklar düşüyor
Anna Perenna!
Ellerimi sana uzatamıyorum,
Ellerim üşüyor Perenna!

Sen, Akdenizin ölümsüz kraliçesi
Ben Attila'nın, ordusunda bir çeri
Bana görev vermiş görklü Tanrı
Biliyor musun ben büyük sevdalara adanmışım!
At üstündeyim doğduğumdan beri!

Sana bu mektubu Perge'den yazıyorum,
Akdeniz kalbimin kıyılarını döverken
Ben seni içip sızıyorum!

Bilmem kaç bin yıl önce geleydin diyorum
Dünyanın tozunu dumana katarken
Üstelik beyaz atım da eşkindi o zaman
Sahralar dar geliyordu!

Ne ki karşımızda bir ordu,
Kaleler nağramızdan düşerdi Perenna!
Zulmün karanlığını güneş gibi boğardık
Kılıcımız zalimin bağrını deşerdi!

Sana bu şiiri al kanımla yazıyorum
Akdeniz kalbimin kıyılarını döverken
Ben seni içip sızıyorum!

Sensiz bütün zaferler bana angarya...

O zamanlar orada bir küçük koy vardı
Oturur palmyelerin gölgesine
Kılıcımı bilerdim
Gözlerimi senin gözlerinde yıkardım
Gözlerin mavi miydi Perenna?

Seni görürdüm suların yakamozunda
Uzanırdım tutamazdım
Güneş Bakır dağlarına
Alevlenip düşerken
İçmiş gibi bir sağrak dolusu kımız
Esirdim ben de Bakır dağları gibi
Kürşat Seddi Çin'e götürürken kırkımız
'ne işin vardı buralarda geldin Asya'dan'
kendi kendime sorardım!

Perenna!
Sen yokken düşlerimde
Bir incecik çınardım

Yan avuç süt Gölüydüm, Aral'dım
Gözlerin yoktu gözlerimde!
Önüm masmavi bir deniz
Ve dağlarla sıralı ardım..
Sarı çöllerde yağmur gibi
İçime sevdalar sardım..

Yalçın kayalıklara ok atardım, kargı salardım
Doğu Roma'nın süvarilerinden çetindi
Ah benim yeşili yediveren yurdum! ..

Bir tavşan derisine yazardım sevdalarımı
Bir gün bir geyik vurdum
Onun derisine yazıyorum

Ben, durup durup sahralarda tozuyorum
Akdeniz kalbinin kıyılarını döverken,
Seni içip sızıyorum!

Ah Perenna, ah`ımı al götür
Hangi yüzyılda yaşıyorsan
Haber de verme, yalnızca al götür ah`ımı
Bütün tanrıları duysun Likyalı`ların
Zeusun tapınağını yıkacağım senin için!

Benim tanrım gök tanrısı Perenna
Yerlerin ve göklerin tanrısı
Sarhoş Roma'nın Bürütüs'leri ne bilsin,
Ne bilsin Sezar?
Yapıp yapıp taptıklarınızı da bir gün
Yutacak bir mezar!

Biliyorum üç bin yıl sonra
Seni bana anlatacaklar Perenna,
Kara bahtımın karası topraktan birer birer
Çıkarılan lahitler!

Sen tanrıçalarla yıkanırken yasemenlerle
Kızıl tuğların ışığında
Ben Batı Roma'ya giriyordum
Attila'nın sağındaki bendim,
Solundaki de Balçar!

Güneşin doğduğu dağların ardından geliyorduk
Güneşi kovalar gibi, atlarımız çatlarcasına
Ne kargılarımız eğiliyordu bu koşuda
Ne kılıçlarımız giriyordu kına!

Sana bu şiiri Üsküdar'dan yazıyorum Perenna
Hele şu İstanbul'u da bir alayım
Belki gül dibinden de yazarım
Ancak, ne var ki, ve de ne yazık

Sana nasıl inanayım?

Gözlerin akdeniz mavisi mi
Çağla yeşili mi bilmiyorum
Gidip gidip geliyorsun dalgalarla
Daha aşacağım dağlar var Perenna,
Daha geçeceğim çağlar var!

Yasemenler açsın kıyılarında,
Sen beni bekle Kibele doğurganlığıyla
Bir gün mutlaka alacağım seni,
Bilirsin kılıcımın gücünü
Atımın yıldırımlarla yarıştığını da
Sakın ha,
Gözlerini saklama!
Benim yüreğim merihteki
rüzgarlar kadar hırçın!

Ya sen Perenna, ya sen! ?
Olimpos`un dağlarına güneş vururken
Gözlerin ya neden dumanlı Perenna! ?

Yüreğini lirine tel tel bağlayıp
Ağlayıp ağlayıp
Ağlatma!

Bozkırın harlı yüreği benim işte,
İşte yine senin için sahralarda tozuyorum
Akdeniz kalbimin kıyılarını döverken
Ben seni içip sızıyorum!

yitikoza

Durmuş Kaya

Arada

Karanfil kokulu bir dert almışım,
Senin sokağından geçemiyorum!
İki çiçek arasında kalmışım
Gül müsün sümbül mü seçemiyorum!

Harlı sevdan goncalanıp açınca
Bakışından kımızımı içince
Köprülerden geçtim inceden ince
Ben sende yıkıldım kaçamıyorum!

Cehennemi bir bitkiden yemişim
Yangınima kaynar sular içmişim
Sen, Kafdağındaki eşim evdeşim
Kanatlarım sende uçamıyorum!

Durmuş Kaya

Aşacağım Dağlar Var

Gurbete açtım gözümü
Özledim gözlerini
Gülüşlerini
Sılanın güneşlerini özledim
Kaç gecedir horoz sesine hasret kulaklarım
Ve senin yüzüne
Gözlerim

Gurbete açtım kucağımı
Kırlangıçlar gibiyim
O iklim senin, bu iklim benim
Bilmem hangi bozkıra kursam
Hangi dağda tütürsem
Odumu ocağımı

Ah!
İsminle kurudu dudaklarım
Ve, gözümün gönlümün içinde
Bir lav gibi yakan hasretle
,Baba! ' diye ünleşen çocuklarım

Gurbete kurdum otağımı
Bir kızarmış ekmek uğruna
Ben gurbette yaşarım
Gurbet bende yaşar
Her gece gönül kanatlarım
Karlı dağları aşar
Bir ses bir kav gibi tutuşturur içimi
İçim köpürür taşar

Gurbete sürdüm atlarımı
Yorgun turnalar gibi
Gurbete açtım kanatlarımı

Bozkırda güvercin kanı
Atlarım at
Kanatlarım kanat değil
Kavuşmalar vuslat değil

Elimde bir kazma
Vururum dağlara dağlara
Ama adım Ferhad değil!

Gurbete kurdum saatimi
Dilim dilim doğrasalar
Toprak ile yoğursalar etimi
Yediğim ekmek
İçtiğim su kadar
Aşacağım dağlar var!

Durmuş Kaya

--Aşık Çepni-Yitikoza

Değerli dostlar, AşıkÇepni gardaşımızla yaptığımız atışma-karşılama panoda kalmasın diye yazı bölümüne aldım. Şiir sayfam henüz açılmıyor.

Bu tür atışmalar, aşık geleneğinde, anında cevap verilir. Ama biz sitede düşünme payı buluyoruz. O olgunluğa ermiş olan ustaları da buradan selamlıyorum.

Ben adı aşık olan kimi görsem dayanamıyor bir taş atıyorum.

Gelen taşları da hesaplamak lazım değil mi?

.....
.....

Mahmuzladım amma, dizginler koptu/
Atlarım ahırda eşinir şimdi! /
Yoncayı abe'nin eşeği kaptı/
Talip`in sıpası düşünür şimdi! .. yitikoza

Bir yiğide yitik diye ses verdim.
Ben yiğidi lakabıyla severdim./
İsparta'dan gonca versin beklerdim.
/ Anlaşılan yitik kaşınır şimdi.. Aşıkçepni

Kime taş atarım kimlere iler/
Yiğit kılıcını yeniyle siler/
Aşık Çepni gardaşına sevgiler/
Dilese dili mi aşınır şimdi? Yitikoza

Neferi yok diye bana çatarsın./
Oklarını karavana atarsın./
Taşım değse, sırtın üstü yatarsın./
Yağız atım palan koşunur şimdi. Aşık çepni

Okumun temreni inceden ince/
Deler yüreğini yaydan çıkınca/
Taşlar gökyüzünde şimşek çakınca/
Ozanım buradan taşınır şimdi! yitikoza

Ankara`da garda kaldı yitiğim./
Belli başı derde kaldı yitiğim./
Güller derdi; bir hal oldu yitiğim./
Barış oldu; Çepni şişinir şimdi. Aşıkçepni

Havanda su döver iken şişinir/
Ne bilsin ki usul usul aşınır/
Taş yedikçe yaraları kaşınır,
Çepni'm acısından devşinir şimdi! yitikoza

Çepni der ki, gayrı yemek zamanı./
Dört öğün yer günde; olmaz amanı./
Aç yatamaz garip; yoktur gümanı./

Karın açken nasıl yaşanır şimdi? Aşıkçepni

'Yatgeber yemeği' derler adına/
Demek sen de alıştın mı tadına? /
Ye kan gelsin hele etin buduna/
Tutamazsan atlar boşanır şimdi... yitikoza

Yemek bitti; bitti amma ne fayda./
Sivri oklarımız paslandı yayda./
Akkese denilen bu garip köyde,/
Çepni atışmağa üşenir şimdi. Aşıkçepni

Yitikoza şiir adım kaderim/
Bütün dostlarıma selam ederim/
Çepni gardaş çok beklersem giderim/
Çölün ortasında üşünür şimdi! yitikoza

Atışmada sonu getirdik diye,/
Güzel bir sohbeti yitirdik diye,/
Atışmayı erken bitirdik diye,/
Gözlerimden yaşlar boşanır şimdi. Aşıkçepni

Durmuş Kaya

Aşk Yalan Değil

Aşk dediğın esrimektir sevdaya!
O bir insan değil,
O bir can değil!
Binip de uçmaktır
Bir bengi taya
Yıldıza ay'a!

Yazı yazmak gibi,
Çölde bir suya!

Aşkın yüzü gönül ısıtan ziya! ..
O bir mekan değil,
O bir han değil!
Kanadın açmaktır
Bir masivaya!

O ki satan değil,
Satılan değil!

Aşk yalan değil!

Meydan okumaksa sahte dünyaya!
O bir meydan değil,
O bir tan değil!

Kendini geçmektir,
Can kafesinde,
O gizemli sevgilerin
Çile tüten izinde,
Bendini içmektir
Kor yuya yuya!

Sende ben olmaktır ve bende de sen!
O bin başlı kuğu bin başı esen!
O sönmüş gözlere güneşler kesen!
O bir civan değil
Cevelan değil!
Tükenmek soluksuz
Dalmak uykuya!

Aşk yalan değil!

O sırrı bilmeyen ölüdür ölü!
Açmaz yüreğinde ateşin gülü!
O iki dünyayı saran gün tülü!
O sonsuz gerçektir,
Birdir ve tektir!
O bir rüzgar değil
Heyelan değil!

Her şey uçar gider;
Kuş, hava, su! ..

Onda Şol cennetin
Sonsuz kokusu!
Odur yok oluŐa
Amansız pusu!
O mihriban değil
Mihrican değil!

Ruhtur bakıŐlarda ecelle ęıkamaz!
Zerreyi sıkar da,
Kürreyi sıkamaz!

O yalnız mihrace aslıhan değil!

AŞk yalan değil!

Durmuş Kaya

AşkGüneşmiş

Aşk intihar demekmiş/aşk ateşten gömlekmiş,
Günyüzü görmemekmiş/aşk yaşarken ölmekmiş!
Aşk karanlık ruhumu/ışığa bürümekmiş!
Aşk ateşi gerçekmiş/ güneşe yürümekmiş!

Dersin ki ey sevgili/o ateşte git yıkan!
Göklerde hava gibi/ yerde su gibi akan,
Tanrı'nın gösterdiği /güllere gönül yakan,
Erimiş bir yürekmiş/güneşe yürümekmiş!

Aşk intihar demekmiş/vurulsan bin kere de,
Şevgili beklemekmiş/ruh gibi pencerede!
Ah o melâl içinde/ o çetin cenderede,
Erimiş bir yürekmiş/güneşe yürümekmiş!

Savrulur külü gökte/ aşk ateşe kanmazmış,
Denize basıp çeksen/damlası ıslanmazmış!
Kalp kalbi sarmayınca/bin yılda uslanmazmış,
Aşk ateşi gerçekmiş/güneşe yürümekmiş!

DURMUŞ KAYA

_____yitikoza

Durmuş Kaya

Atlarımı Ay'da Sulayıp Gelsem

Yirmi birinci yüzyıldan geçerken
Bir selam alınca gül yüzlü yardan
Atlarımı ay'da sulayıp gelsem!
Kanımla gönlümün bileşiginde,

Poyraz olup içiversem yolları
Venüs'ün kalbini gözümle delsem!

Yirmi birinci yüzyıldan geçerken
Kımız içmiş gibi esrisem hardan
Bengi suyu sağsam mor bulutlardan!
Ebem kuşağını uçurtma yapsam!

O Yunus bakışlı ay ışığında
Çırpınırken Karadeniz ve Hazar
İssık göle yine kuğular salsam!
Dönüp dönüp beni yaksa ne yazar?

Yirmi birinci yüzyıldan geçerken
Bu şehri-nur rüyanın eşiginde
Kumlar savrulmasa Taklamakan'dan
Kerkük boğulmasa dumandan kandan!
Endilüs'te yine hülyaya dalsam!

Tanrı dağlarında azatlık günü
Bir Kırgız kızından içtiğim ayran
Gümüş sağrağıma dolsa yeniden!
Bozkurt'un izinde Mete Han soyu
Şu Ergenekon'u alsın yeniden!

Yirmi birinci yüzyıldan geçerken
Atlarımı ayda sulayıp gelsem!
Üstünde karanfil bitirsin diye
Al kanımı kara toprağa salsam!

Durmuş Kaya

Ay Işığı

Ay/sın dedi nilüferli havuzbaşı
Yaladı geçti ışıklar cümbüşü saçlarını
Islak dudakların parıldadı karanlıkta
Şehrinurum şiirim hey, dedim gözlerine
Itirından ser/hoş olmuş kelebekler gibi papatya tarlaları
Güldü ağlayan gecelerim vuslat türkülerinde
Ilgıt ılgıt eridi buz dağları
Ay/sın dedi havuzbaşında nilüfer
Yay/sın yayabildiğince güzelliğini
Işır sevdamızın güneşi vadilerde
Şaha kalkan bengi taylar gibi
Islık çeken oklar düşsün yüreğime
Gün şehri/gül zamanıdır
Issız izbelerde yakamozlanır şebnemler
Artık vuslat an`ıdır...
Durmuş Kaya

Ay Işığında Ak'tı Onlar

Gülden bir mahşerdi bakışları,
Isıttı kara kışları! ...
Onlar ki, bu topraklara
Elli milyon şehit vermişlerdi! ...

Bu milletin karanlık gecelerine
Dolunay olup ışımışlar
En azgın sulara
Canlarını vermişlerdi! ...

Onlar ki, bu toprağın
Yanık yürekleriydiler
Nazik sahillerin sularını
Tanımazdı ayakları! ...

Cam kırığı döşeli
Yolları yürüyüp gelmişlerdi
Geçtikleri yerlere
Gönüllerini bürüyüp gelmişlerdi! ...

Onlar ki, Anadolu bozkırından
Kaşkar'a uzanan ovaların
Nazlı çiçekleriydiler! ...

Gün oldu yanardağları
Söndürdüler göğüslerinde
Gün geldi kuşanıp bayrakları
Kanlı gömlek giydiler! ...

Onlar ki, bu vatan için
Peygamber ocağına
Hira bakışlı
Tanrı Dağı duruşlu
Yiğitler doğurmuşlardı!

Senin aklının eremediği yerlerde
Sarı çiçektir,
Akçabardak'tı onlar,
Ne kadar toza çamura bölense de
Ay ışığından ak'tı onlar! ...

Onlar ki, Fatih'lerin
Selim'lerin anasıydılar! ...
Bir büyük sevda uğruna
Bala canlar salıp gaza meydanlarına
Şanlarını yeryüzüne yaydılar! ...
Gidip de dönmeyen akıncılarını
Kaderden saydılar! ...

Onlar ki, güzele gül bakışlı,

Soluğu cennet kokuğu
Bir sevdalı iklimdi! ...

Ve..
Bir sevdalı kilimdi
Nakiş nakiş dokudukları,
Yunus'tandı yazdıkları
Elif `tendi okudukları...

Ay ayça'ydılar! ...
Dolunaydılar! ...

Senin duymadığın sesleri duyardı kulakları
Kulaklarından keskin yürekleri vardı
Fatma Ana'ydılar,
Güllü Bacı'ydılar,
Nene Hatun'dular! ...

Meraga göklerinden
Meriç'e Tuna'ya kadar
Menekşe seli çağlayan
Bütün ırmakları
Gözlerinden taşırdılar!
Ne bir gün yumdular gözlerini,
Ne bir an şaşırdılar!

Onlar ki,
Aslı gibi
Şirin gibi
Leyla'dandılar
Bayrakları bayrak yapan
Kandılar! ...

Onlar ki, yaratılıştan
Öksüz, yetim ve
Mahzundular! ...
Cehennemi yangınlardan alıp
Bu toprakları
Sana emanet sundular! ...

yitikoza...

Durmuş Kaya

Bakışları Tuyuğdu

Ay Gökçay`da dolunaydı
Karanfilim gördün mü?
Tuttum, elimden kaydı
Karanfilim gördün mü?

Saçları kızıl tuğdu
Bakışları tuyuğdu
Geldi içime doğdu
Karanfilim gördün mü?

O gün gökler gürledi
Gönül atı terledi
Bulut sevda ırladı
Karanfilim gördün mü?

Kaldım al kan içinde
Yandım volkan içinde
Canımdı can içinde
Karanfilim gördün mü?

Nilüfer gibi açtı
Kelebek olup uçtu
Kırlangıçlarla kaçtı
Karanfilim gördün mü?

Durmuş Kaya

Bal Bakışım

Bal bakışım,
Gönlü sevda nakışım
Ben şiirinden ve lirinden
Aldığım gamla
İki kere daha güzel sevdamla
Erirken damla damla

Duyabiliyor musun beni,
Ne kadar hatırlıyorsun o günü?
Ben bu erguvani akşamlarda
Çözemiyorum yüreğime attığın düğümü!
Söyle, duyabiliyor musun
Bir çiçeksiz yorgan altında üşüdüğümü?

Dışarıda yağmur yağıyor
Yağmur değil yağın benim!
Sokaklara canlı canlı!
Puslu bir kırkikindi
İçim dışım dumanlı
Şimşekler çakıyor gökler çıldırıyor aldırmıyorsun
Ben senin gözlerine bakarken düşüyorum
Kaldırmıyorsun!

Bal bakışlarından bal istiyorum yarama
Duyuyor musun bal istiyorum
Ben bu hüznle yaşayamam
Ya ver ya da canımı
Al istiyorum!

Bal bakışım
Beni girdaplarında bırakma sensizliğin
Çözemiyorum yüreğime attığın düğümü!
Söyle, duyabiliyor musun
Bir çiçeksiz yorgan altında üşüdüğümü?

Durmuş Kaya

Bana İstanbul'u Anlat

Bana İstanbul'u anlat
İstanbul'da İstanbul'u,
Gözlerini kapatmadan!

Bana İstanbul'u anlat,
Yüreğimi kanatmadan!

Boğaziçinden gemiler mi geçiyor
Yoksa
Toynağında cihan taşıyan
Atlar mı?

Üsküdar gözlerini mi açıyor,
Atı alan Üsküdar mı geçiyor?

Yoksa giden
Lale bahçelerindeki
İmbatlar mı?

Bana İstanbul'u anlat,
Anlat ki bu gemi batmasın

Süleyman Şahın
Kadıköy'den hayran hayran baktığını
Sinan'ın bir kısacık ömürde
Bin yıllar sürecek
Kubbeler bıraktığını

Her seher minarelerde müezzinlerin
Davudi ışıklar yaktığını;

Bana İstanbul'u anlat
Sözlerin gönül defterimi ıslatmasın

Sevgili peygamberimin işaretine
Eyüp El Ensari'nin
Burada yattığını; .

Ve bu kızıllemaya
Ve bu çoban yıldızına
Fatih'in karadan gemiler atlattığını;

Yıldırım'ın hülyalarını anlat,
O şanlı orduların hülyalarını,
Rüyalarını..

Bana İstanbul'u anlat
Sözün hüzün yaratmasın

Kısaca
Topkapı.. de
Babüssaade.. de

Ben Meraga göklerinden geldim bunun için.. de

Hirayı kuşanıp da geldim! ...

Bana istanbul'u anlat
Ama yüreğimi kanatmasın
Selim'in Süleyman'ın cihana sığmayan gözlerini
Yüreklerini anlat

İstanbul dışında
İstanbul içinde
Yaşanmış ve yaşanmamış,
Ve belki de yaşanacak
Soylu sevdalardan konuş!

Bana Beyoğlu'nun sarhoş sokaklarını
Anlatma,
Anlamam!

Kız kulesi ne kadar hüzün saklasa da kucağında
Sirkeci ne kadar balık koksa da
Umurumda değil;

Umurumda değil altın gümüş gerdanlıklar!

Benim onlardan daha değerli
Yitirdiğim
Bu sulara yitirdiğim mücevherlerim var!

İşte bana onları anlat,
Bana ne sur diplerindeki çimenlerden?

Benim iklimim kayıp istanbul'da
Benim sevdam kayıp,
Bana onu anlat!

Anlat ki Boğaziçi
Sarhoş salyalarıyla boyanmasın
Ergüvan akşamlarını süsleyen
Yıldızlar uyansın
Hilal görününce! ...

Ve İstanbul
Geceye bürününce
Fatih kalkar da mezarından
Benim İstanbul'um bu mu
Verin İstanbul'umu!

Derse cevabım hazır olsun!

Bana İstanbul'u anlat,
Gözlerini kapatmadan,
Yüreğimi kanatmadan! ...

Durmuş Kaya

Başbuğ'a Ağıt

Bu gün dört nisan!
Destanlar haritasının
Yiğit nabzı
Turan ülküsünün yüreği sustu!

Ağıt güremez mi gökyüzü
Gözyaşı yağmaz mı?
Başbuğ uçmağa ayak bastı
Nisanlar ağlamaz mı?

Artık kim kurar kalbini Kürşat'ların?
Yelesinde cihan taşıyan atların
Kim çözer bukağısını?

Yıllarca O'nun
Soluğuyla yatıp kalkan bozkırlar
Yudumlar ölümün
En keskin buğusunu!

Hüzünler sarar vatanın
Gün batısını
Gün doğusunu!

Şimdi kim içirecek bozkurlara Sütgölü'nü?
Kim açacak azatlığa gün tülünü?
Kim koklatacak Tanrı Dağı gülünü?

Başbuğ uçmağa ayak bastı
Bu gün sessizce ağlayacağım!
Hıçkırıklar boğazımda düğümlenecek
Başbuğumun tok sesini
Duymayacak kulaklarım!

Bugün gökyüzü karalar giyinecek
Gözyaşı dolacak bulaklarım!
Şessizce çırpınacak Karadeniz
Uç hilalli al bayrak
Hüzünler içinde dalgalanacak!

.....
Bu gün dokuz ışık
Dokuz kurt başlı kızıl tuğ gibi
Dikilecek musalla taşına!

Kürşat'lar bozkıra salıp atlarını
Tanrı katına açacak kanatlarını!

Bu gün atlastan ve nurdan
Halılar inecek yeryüzüne
Başbuğ'u götürecekt!

Bu gün bütün dağlar
Tanrı Dağı'na yaslanacak

Ağlayacak Almatı, Semerkant, Bişkek! ...
Tuna'dan Çin Seddi'ne dek
Kara toprak gözlerimden ıslanacak!

Üstte gök delinmiş gibi
Altta yer yarılmış gibi
Bozkurtlar kalbinden vurulmuş gibi

Bu gün
Ebemkuşağında al kırıldı!
Gözyaşı eleğim sağmalandı vatana
Altaylar'a giden yol kırıldı!
Söndü bütün sulara yakamozlar
Dağlar dal dal kırıldı!

Bu gün
Destanlar haritasını çizen
Kol kırıldı!

Kırıldı körüğü üfleyen nefes
Kırıldı otağın orta direği
Kırıldı Göktürk'ün benği yüreği!

Gecikmez şaşmaz bir
Buyruk geldi göklerden
Başbuğum bıraktı bizi
Bugün bütün gözler hüzün denizi!

Bu gün dört nisan
Bütün atlarımı
Ve kanatlarımı bağlayacağım!
Oturup Tanrı Dağı'na
Ağlayacağım
Ağlayacağım! ...

Durmuş Kaya

Bayrak

Ey, yüce dağların nazlı sümbülü
Ey, karanlığıma yanan چراغım
Şafaklarımın kızaran gülü
Toprağımı saran harlı ırmağım!
Erciyes`im Süphan`im
Tanrı dağım!

Ey, şehidimin süsü
Gönümün görüntüsü!
Vatanımın berzahı
Yüreğimin örtüsü!

Dostlarımı hoş eyleyen avazım
Düşmanımın ensesinde yıldırım
İçinde gök gürültüsü!
Kaderim, alın yazım!

En şahikalarda türkü söyleyen
Al kanımdan al`ım
Kardan beyazım!
Mete Han`ı Atatürk`ü
Şanlı Türk`ü
Türkü türkü söyleyen
Destan çağım!
Fırat`ım Sakarya`m,
Kızılıрмаğım! ...

...

Ey, Şanlı bayrağım!
Sahralarda çifte kartal bakışlım
Gözlerinden güneşlenir güvercin!
İlmek ilmek
Düğüm düğüm nakışlım
Güneşlenir,
Ateşlenir güvercin!

Düğünümde toyumda
Sınır boyumda
Halay`ımda
Bar`ımdasın!

Penceremin pervazında
Mehmet`imin avazında
Ozanımın sazında
Göğsümde har`ımdasın!

Sen kutlu çağrıya
Akan can suyu!
Alev alev içimde yanan!
Gölgende gezindim asırlar boyu,

Ben sana can oldum
Sen bana canan!

...

Ey, yüce dağların nazlı sümbülü
Ebed ülkesinin kızaran gülü
Elif`in hüzün tülü!

Kopuzumda, tar`ımdasın
Yağmurumda
Karımdasın!

Ey, İstiklalin,
İstikbalin durağı!
Kana banmış kanatların kanıyor
Sevdalarım sende dalgalanıyor
Al alma oluyor
Bozkır çorağı!

Sen yanı başımda
Hemen kıyımda!
Meriç`te Sakarya`da
Aras suyunda!

Gönlümün şebboyunda
Viyana önünde
Tuna boyunda!
En dik yamaçlarımda
En sığ koyumda!

Aklımın mihverinde
Soylu huyumda!
Yokluğumda
Varımdasın!

Yanımda canımdasın
Al kanımdasın!

Ünümde intizarımda,
Ağıtımda zarımda,
Mezar taşımda,
Mezarımda!
Hüznümde
Efkarımdasın!

...

Ey, şafaklarımı saran hilalim
Şehrinurum
Helalim!

Zulmün şahdamarına
Mührünü vuran halim!
En çılgın arzularım
Süzgün melalim!

Senin ile yıllar yılı
Göbeğimiz bağlanmış
Salınır cennetin gölgelerinde!
Yar kokulu çiçeklerim
Al korunla dağlanmış
Elli milyon şehit solur teninde!

Yarınımda dünümde
En karanlık günümde
Rüzgarımdasın!

Seyit'lerin ruhunu
Şehit eyleyen!
Kubbeleri imanıma
Şahit eyleyen!

Ve şahikalarda
Türkü söyleyen!
Namusumda arımdasın!

...

Ay yıldızım çerağ çerağ iniyor
İpeğini kanlarımız
Canlarımız karacak!
Bulutlar renginde hareleniyor
Şahlanışın denizleri saracak!

Ağıtımsın yağumsun;
Destan destan dinlediğim,
Okuduğumsun!
Ötügen'den Beç'e değin
Karanfilli dağlarımda
Kızıl tuğumsun!

Sen kutlu heyecan
Kutlu doğumsun!
Sen, ezelden ebede
Soluduğumsun!

yitikoza/Durmuş Kaya

Durmuş Kaya

Bayramların Bayramı

Gün Yirmi Dokuz Ekim bayramların bayramı
Yarılsa da kara yer çökse de göğün damı!

İşte Türk ulusunun gencecik fidanları
Şanlı Cumhuriyetin büyüyen destanları!

İtler yorula/dursun bir serapın peşinde
Civan bakışlarınız güneşler güneşinde!

Ey güzel Cumhuriyet, al bayrağın anlamı,
İlim irfan kuşanmış kutlu çağın anlamı!

Hainlerin çamuru örtemez güneşini
Tarihlere gömdünüz çok devletin leşini!

Tanrı Kut Mete Han'ın.. Atatürk'ün ruhuyuz,
Yunuslar yüreğinde demlenen ulu suyuz!

Tahammül edemeyiz hakarete, zillete,
Esaret ve sefalet yakışmaz bu millete!

Ne ki, diasporası Fransız'ın hinliği
Ne Pontus Rum paşası iblis ekümenliği

Ne cinliği Ermeni beslemesi Pamuğun
Ne varlığın parası ihaneti yamuğun

Seni kıl kadar sarımsaz böyle dimdik durdukça
Yirmi Dokuz Ekim'ler yüreğinde vurdukça!

Yedi düvel yüklense sen yenilmeyen Türk'sün,
Bu cihanın gözünde yüz milyon Atatürk'sün!

Durmuş Kaya

Bayramlık

Zaman ateşten izler bırakıp uçarken üzerimden
Sarı çölleri kuşandam, hayaline güller giydirdim!
Aşkınla cam kırığı yollara girdim
Gümüş sağırlardan bengisu içercesine
Sana bir hançerin ucunda yüreğimi getirdim!

Lavlar döküldü üzerime seni andığımda
Bayramlar hep namlu soğukluğunda geldi!
Üşüdüğümde sen vardın içimde ve yandığımda
Bir sabah yangınlar içinde uyandığımda
Yokluğun şimşek gibi ruhumu deldi!

Dağlar desem değildi aramızdaki
Yollar desem değildi!
Bir aşılmaz denizdi ufukta kıpkızıl
Bayramlar seninle güzeldi!

Sen yoksun, yoksunum bir ömür boyu
Nasıl bir acıdır biliyor musun?
Biliyor musun göğümün ışığı, gönlümün çiçeği
Beyazlara kan damlıyor şimdi!
Bütün çiçeklerin adı sen, bütün çiçekler yasemen
Renkler eylülü selamlıyor şimdi!

Bu bayram elemzedeyim,
Hüzünderim,
Seni alıp yüreğime yollara düşüyorum!
Hani gözlerinde yitmek istiyordum ya
İşte öylesine sensiz üşüyorum
Sensiz en azgın ölümlerle öpüşüyorum!

Zaman ateşten izler bırakıp geçerken üzerimden
Sencileyin bir serapa esirdim!
Al artık ısıt diye bir hançerin ucunda
Sana yüreğimi getirdim!

yitikoza

Durmuş Kaya

Bebeğim

papatyalardan döşekler yaparım sana
gelincik dallarına salıncaklar kurarım
uyusun da büyüsün diye
manilerle, türkülerle ırlarım
hadi gel bebeğim!

bir yarım bir sevdaya, bir yarım sana
seğrir, ateşlenir uykularım
düşersin, bir yanın incir
dökülür boz toprağa karışır canım
tel tel bebeğim!

en saf ve en temiz duygularım sana
ve en anlamsız korkularım
zaman ömrümü amansız emzirir
esrir gözlerinde ebed
ve ezel bebeğim!

ıslak kirpiklerin batar düşlerime
ağlarsa anam ağlar ben ağlarım sana
göz yaşlarım dualarım
yüreğim senindir
en evvel, bebeğim

Durmuş Kaya

Ben Bir Köylü'yüm

Ben bir köylüyüm,
Aklınızın ulaşamadığı bir köyde
Sarı Çizmeli Mehmet ağayım!
Türkülerim çilelerden çıkar
Yıldızlarım baktığım yerden,
Daha nazlıdır ay'ım!

Ben bir köylüyüm,
Rengim kokum vardır yediğiniz ekmekte,
Kekikte, çiğdemde, şebboyda!
En yükseklerde açar gelinciklerim
Anadolu kokar terim!
Senin mersedesine
On çeker bengitayım!

Ben bir köylüyüm,
Ya bir çeşme başında
Ya da harman yerinde başlar sevdalarım!
Yurdumun her kilometre taşında
Ata'mdan kalma vakarım!
Bazen hüzün olurum sokak sokak
Sevinç olurum kiraz dallarınca kırmızı
Dağlarca dağ
Ağtlarca acı,
Irmağım
Çayım!

Ben bir köylüyüm,
Bir kuru soğandan doğar mutluluğum
Sizin alacakaranlık ve soğuk şehriniz
Geceleri cinnet getirirken
Benim tozlu yollarım yasemen kokar
Benim yüreğimde sümbül
Senin yüreğinde nem kokan bir yelken!
Ve benim en güzel hülyalara
Kurulur yay'ım!

Ben bir köylüyüm,
Daha çok 'Ben' olduğum kadar varım!
Türkülerle yanık yanık iniler
En saf ve asil duygularım!
Hiç olmadı olmaz da
Lunapark'ım
Barım, gazinolarım!
Bilirim sizi de, şehrinizi de
Bilirim nazınızı kahrinizi de,
O balık kokan, şarap kokan denizi de
Sisler içinde oynar hatıralarım!
Orda başlayan hayallerim
Orda kurulan yıkılan
Sırça sarayım!

Ben bir köylüyüm
"ben" kokar igneden ipliğe neyiniz varsa
Bazen bir inek sütü kadar ak
Bir çaydanlığın sırtı kadar karayım!
Ama hep tertemiz ıştır yakamozlar
Gökyüzünde Samanyolu
Benimle dolu!
Ne Japon gülü'nde, ortanca'dayım!
Bensiz ulaşılmaz, ışımaz yıldızlarım
Gül yüzlü dolunayım!

Durmuş Kaya

Ben Sussam Bile

Gizemli düşlerinde güneş besleyen evler,
Şimdi bir karıncanın ezilmiş posasında!
Sarmış kaldırımları benzin yüklü alevler,
Yüreğim örselenmiş tilkinin masasında!

Yıldırımlar karnından dökerken bir mahşeri
Kan ve barut esiyor hilali yutan gece!
Göğsümün güllerini biçmiş şerlerin şeri,
Soylu sultan çingene, bedevi şanlı ece!

Lisanı tevekküldür hak arayan canların,
Libası kırk yamalık şah damar nice kanar?
Sönmüş gözbebeğinde isimsiz ozanların..
Zaman kör kılıcını benim beynimde sınar!

Çağdaş arzular pusmuş hicabın gölgessine,
Kan ve irin sağıyor bengisu kurnaları!
Bozkır postunu sermiş bir rüzgarın sesine,
Ana rahminde kesmiş kanatsız turnaları!

Kıskandı kuşlarımdan gökyüzü, perçemini,
Ben sussam bile taşlar kan kırmızı yanıyor!
Gönlümün coğrafyası yaşarken son demini,
Toprak olmuş dedemin ak sakalı kanıyor!

Durmuş Kaya

Beni Öyle Vurdun Ki

Gül yüzün bir bilinmez şafağa çekilirken
Beni öyle vurdun ki, kurşunların candadır!
Gizemli bakışından meneviş dökülürken
Harlı gönül dağlarım tipide borandadır!
Beni öyle vurdun ki kurşunların candadır!

O şanlı vuslat ne gün ne yönde ne yandadır?
Safi nur buhurdanı, safi mücella gönül!
Ben Hendeğim sen Bedir, bengisuyum sendedir,
Ya gayyalar ya da sen, ya da sen illa gönül!
Safi nur buhurdanı, safi mücella gönül!

Kayboldun nice bin yıl nice masalla gönül!
Mihrabına kin kustu iblis süvarileri!
Nafile sürüklenip gittin cidalla gönül,
Kanını sünger gibi içerken birileri
Mihrabına kin kustu iblis süvarileri!
Durmuş Kaya

Benim Başımda Çuval Var

Yıl ikibinler! ...
Sahne Ortadoğu! ...
Yer,
Telafer! ...
Tek dişi kalmış canavar
Kızılderili kanı emen ağzını
Açmış kapımın önünde!
Göğsümün üstünde
Cehennem topları
Çölde kan fırtınası
Cinnet! ...
Vahşet ve ölüm!
Her sokakta bir sal var!

Benim başımda çuval var! ...

Sen, tıngır mıngır sazını
Kendi kendine çal var!

Gülüm!
Duman almış bayrağın beyazını
Burnumun dibinde zulüm!
Canhıraş çırpınır
Analar, bacılar!

Benim başımda çuval var! ...

Bu benim yaşadığım
Çöl yüzlü ölümler ilk kez değil!
Benim çektiğim az değil!
Ne Yemen'ler gördüm,
Ne Necef'ler gardaş!

Kanım aktı/aksın!
Canım çıktı/çıksın!
Namusum gitti/gider gardaş!
Sen orda kal var!

Benim başımda çuval var! ...

Anla ki senin dostun yok!
Anla ki AB bir masal!
Anla ki senin için değil 'insan hakları'
Benim bağrıma saplanırken
Haçlı'nın bayrakları
Sam'ın ağzında bal var!

Benim başımda çuval var! ...

Kalk ey aziz milletim,
Yerlere düştü tuğum!

Dinmedi arttı sızım,
Hem atsız pusatsızım!
Kerkük talan olurken,
Ankara'da bir hal var!

Benim başımda çuval var! ...

Havyarla besler adam
Her bir ferdini!
Hiç anlar mı senin derdini?
Dinden ve vicdandan
Nemalanmış bir gönül!

Gaz kokulu bir ateş
Cızırdatır tenimi!
İsli ağdalı güneş
Sararken bedenimi
Çölde ne bir ağaç
Ne de bir dal var!

Benim başımda çuval var! ...

Telafer'de Zeynep bacım
Bir yangının içinde!
Sabret desem dilim dönmez,
Sular döksem elim ermez
Senin acın benim acım!

El eli tutmaz
Göz gözü görmez!
Toprağa serilmiş şehit!
Başında bir sürü it!
Üstünde ne bir hırka
Ne de bir şal var!

Benim başımda çuval var! ...

Ölçemedim Memmed'im acının nisabını
Kalbinin duvarına
Çarpan kurşun mu kan mı?
Kim verecek bu günahın hesabını?
Selim mi
Süleyman mı?
Sen orda öylece kal var!

Benim başımda çuval var! ...

Durmuş Kaya

Benim Mahzun Yıldızım

Kıbrıs'ım,
Benim nazlı ceylanım,
Mahzun yıldızım!

Bu gün yeryüzünde
Kimsem olmasa da benim
Ne bir kardeş
Ne bir dost
Ne bir hısım!

Benim dostum yirmi temmuz
On beş kasım!

Dünya cehennem olsa da bana
Seni bırakmam Annan`a!

Senin sevdanla yanık
Başı dumanlı dağlarım
Sen gülersen gülerim
Ağlarsan, ağlarım!

Benim namusumdur
Her karış toprağın
Her çakıl taşın!
Seninle yüreği gürp gürp atar
Isparta`nın.. Elazığ`ın..
Maraş`ın...

Benim için
Ağrı da bir
Girne de!

Senin burnun kanasa
Benim başım ağrır Edirne`de!

oooooooooooo

Ben,
Tanrı Dağları,
Allahuekber Dağları
Ve Çanakkale kadar
Beşparmak Dağları'nda da yatarım!

Şerha şerha çalkalanır kıyında
Toprağında damar damar atarım!

Mavi yakamozlar kaynaşsın
Kınalı kuzular oynaşsın
Gelincikler açsın diye
Bahçelerinde
Al kanımla yoğurmuşum toprağını!

Kim demiş Kıbrıs bize yük?
Bu sevda büyük!
Sen rahat uyu toprağında
Cennet mekan
Fazıl Küçük! ...

Yeryüzünde
Bozkurt kadar cesur,
Gökyüzünde
Kartallar kadar hürdüm!

Ben ki,
Türkmen`im, Çerkez`im, Kırgız`ım...
Kürdüm...
Hele dadaşım...

Gün oldu ezildim
Sarı çöllerde kan tükürdüm
Yine bulutlardan inmedi başım!

Ey benim Denkdaş`ım!
Bütün şarkılar biter
Bu destan bitmez,
Bu bayrak inmez göklerden

Ölüm yağdırsa bulutlar
Kan fişkirsä da yerden!

oooooooo

Sen,
Ufkumda öylece süzülürken
Mor salkımlı bağlar gibi

Bir hüzün var içimde bu gün
Bastırır yüreğime dağlar gibi
Ve bir ses, uzaklarda
Hıçkırır gibi
Ağlar gibi! ...

Hanidir nazlı kuğular kıyılarında?
Derin yaralar almışım yüreğime
Ecelime koşarım yar gibi!

Bugün yeryüzünde
Kimsem yoktur benim
Ne bir kardeş,

Ne bir dost
Ne bir hısım!

Benim başımda çuval var!
Susamış develer gibi
Irmağıma gölüme saldıranlar

Ve bir sürü canavar!
Yer beni kısım kısım!

Yirmi birinci yüzyıldan geçerken
Benim nazlı ceylanım
Yalnız yıldızım
Ey benim yavru vatan`ım
Kıbrıs`ım!

Benim dostum yirmi temmuz
On beş kasım!

15 Kasım 2005/beldibi/Kemer

Durmuş Kaya

Benim Öğretmenim

Benim öğretmenim
Yırtıp karanlığı bakışlarıyla
Bir çağın bağına pençelerini
Derince saldı!

Benim öğretmenim bir gül yaprağı
Ve bir gönül gibi ince, narindi
Dua kadar kutsaldı!

Yeri geldiğinde zorlu bir asker
Yeri geldiğinde ana kucağı,
Dilinden dökülen süzölmüş baldı!

Yarına ölümsüz ışıklar saçtı,
Zümrüd-ü Anka gibi külünden doğup
Samsun'da açtı!
Yalın kılıç destanlardan
Destana daldı!

Benim öğretmenimin kalemi
Vatanına köle
Milletine hamaldı!

Benim öğretmenim
Dağlarda bulut bulut duman
Ovalarda efkardı!
Ay ışığı saçlarında oynarken
Sınırlarda sevdaları yanardı!

Boydan boya beyaz
Baştan aşağı al'dı!
Bilmediğim galaksilerden gelen bir yıldızdı
Işık ışık ruhuma sızdı
Orada kaldı!

Durmuş Kaya

Benim...

benim,
benim! diyebileceğim
bütün türküleri
bilerek söylemem lazım!
bir gün ülkemin çıplak dağlarına ağaçlarla
.....'sevelim sevilelim' yazacak yanım
belki bu dünyaya gelmez bir daha

Durmuş Kaya

Bırakın Gideyim

Karlı dağlarında kaldı Elif'im
Uzayıp uzayıp büküldü yollar
Bırakın gideyim, azığım nerde?
Düz ovanın isi tozu dumanı
İçimde hafakan, bir derin efkar

Karlı dağlarında kaldı Elif'im
Nasıl ayrı gözlerimi yumarım?
Bırakın gideyim çarığım nerde?
Sevdalar yurdunun gül asumanı
Ay ışığı tekin durur umarım

Karlı dağlarında kaldı elifim
Kekik kökan keklük öten dağlarda
Bırakın gideyim körüğüm nerde?
Dinlemez dikleşir gönül fermanı
Elif'çe olmalı yüreğim harda

Karlı dağlarında kaldı Elif'im
İnce ince Elif'lerin içinde
Kınalı elleri koyun sağacak
Bırakın gideyim yürüğüm nerde?
Sanmayın Elif'im Hind-u maçin'de
Gönlümün içinde gönlümün içinde

Bırakın gideyim yağmur yağacak!

Yitikoza/durmuş kaya

Durmuş Kaya

Bigadiç'in Dört Eylül'ü

Simav çayı yeşil dağlar ardından
Gürül gürül süzülüp gelirken
Yeşilirmak gibi, Kızılırmak gibi, Dicle Fırat gibi
Duman sardı yeşil dağları, birden..
Duman!

Bir elim bir elime zor bakar oldu
Simav çayı da Fırat da Dicle de Vey gibi
Kan akar oldu!
Kan!

Ve yeşil dağlardaki duman
İçime, gönlüme
Yüreğime indi!

Cümle gökler düşman bayrağı takar oldu!
Gün günden sakar oldu!

....
Kuzular meleşip anasını arayanda
Cücelerle cenk mi olur
Düşman bize denk mi olur / der gibi
Mustafa Kemal Samsun'a çıktı!
Bakışları mavzer olup fariyanda
Simav suyu üstüne
Fırat'a Dicle'ye Sakarya'ya
Ve Anadolu'ya
Güneş olup yürüyende! ...

....
Dağ başını duman aldıysa alsın
İçinin göklerine sığar mı Mümtaz bey
Saatçi Tevfik hoca
Oğuz gönül Türkmen gönül
Efe gönül
Uçar burçtan burca!

Gürlemesi top gibi
Bir İbrahim Ethem Akıncı ki
Aşar gelir
Taşar gelir yaylalardan
Altaylardan
Tuna'lardan geçer gibi!

Gün dört eylüle sarılmıştır
Yürekler gümbür gümbür

Dört eylül sabahında
Simav çayının sularından içer hürriyeti
Servi boylu sağdıcım,
Ak saçlı ninem
Sarı pürçekli bacım!

Dört eylül bir güldür
Bigadiç'in şafağına döşenen!
Artık ne garipliktir üstündeki
Ne göğsündeki yorgun bir gönüldür!
Açılır serpilir
Serpilir büyür!

....
Artık Kargın dağlarında
Mavzer yağlamıyorum
Kapanıp yüzüm üstüne
Ağlamıyorum!

Ne pencereler yaslı
Ne bacalar tedirgin
Dağların altından bir bengisu gibi
Çıkarıverir boraksı
Çamköylü İbrahim'la
Muharrem Girgin!

O işimsiz kahramanlar
Çağın en zorlu savaşına adanır!
Artık güneş Bigadiç'e
Daha genç
Daha dinç doğar!

Zaman en cömert kucağını
Bigadiç'e açar!

Dört eylül bir destandır şimdi
Tarihin altın sayfalarında
Candır şimdi!

Ay yıldız çekilmiş göklerinden
Tütün tarlalarına huzmelenir gözleri
İbrahim Ethem akıncıların
Tevfik hocaların...
Topraktan yeşil yeşil canlanır

Kuruyan kavrulan savrulan topraktan
Kızıl güller fişkirir.

Dört eylül
Alın allandığı
Atların ay'a
Sulanmaya yollandığı gündür!

Zalimle eş olanların
Neron`la kardeş olanların
Yaktığı ateşlere
Yollandığı gündür!

Bugün dört eylüdür
Yürekler gümbür gümbür
Bigadiç bir gonca güldür
Açılır serpilir
Serpilir büyür
Kuğular kadar nazlı
Kartallar kadar hür!

yitikoza/Durmuş Kaya
Bigadiç 1998

Durmuş Kaya

Bil Beni

Sitemini aldım bir efkar ile
Diyorsun ki "uzaklarda bil beni! "
Hicranımı söndüremem kar ile
Vurman yetmez dilim dilim dil beni!

Paramparça yollarına serildim,
Sen vurdukça ellerine sarıldım
Aşkın ile binbir çöle sürüldüm,
Öldürmedi asır beni yıl beni!

Sevdalandım, can evimde can ile,
Yana yana geldim bu sevdan ile,
Yıkandı bedenim kızıl kan ile,
Nasil dersin "yüreğinden sil beni! "

Yok sayamam, öldü demem,ölürüm,
Demir çarık, eğri asa alırım,
Sen gidersin ben ardınca gelirim,
Yıldırılmaz kilometre mil beni!

Kor olur mu yar dudağı narınca,
Şen bir ceylan ben bir topal karınca,
Özlemlerin yüreğimi sarınca,
Ya sen öldür, ya da mutlu kıl beni!

Sensiz kaldım kutuplarda üşürüm,
Bir gözüne bir kaşına ışıırım,
Kurşunlardan ağır olsan taşırım,
Amma şimdi tuzaklarda bil beni!

yitikoza

Durmuş Kaya

Bilemem

Hasretin işkence, vuslatın ölüm
Neyi nasıl seçeceğim bilemem!
Senin, kıldan ince köprülerinden
Böyle nasıl geçeceğim bilemem!

Mavzer kurşunundan zağlı bakışın,
Ağ bulutlar gelinliğin nakışın,
Nehir nehir damarımda akışın,
Seni nasıl içeceğim bilemem!

Beni gurbette yad ellere saldın,
Mecnun gibi sarı çöllere saldın,
Kırdın kanadımı yellere saldın
Böyle nasıl uçacağım bilemem!

Yumsam gözlerimi seni görürüm,
Ah etsem ahımla göğü bürürüm,
Peşin sıra melül mahzun yürürüm,
Senden nasıl kaçacağım bilemem!

yitikoza

Durmuş Kaya

Bin Yıl Yansam

İpek saçlarına sar bağla beni,
Mansur'un olayım hele güzelim!
Damıt gözlerine çerağla beni,
Benden ne dilersen dile güzelim!

Damarıma girdin bir virüs gibi,
Sevdan yüreğimde kanlı süs gibi;
Bakıp uzaklardan öyle kūs gibi,
Salma beni çölden çöle güzelim!

Beni sende gördüm seni diledim,
Nice ki gurbette hasret biledim,
Gönül dergahında dertler çiledim,
Dayanır mı bülbül güle güzelim!

Sensin canlar canı, hasların hası,
Hicranlı ömrümün bitmeyen yası
Göğsümde kızaran bir gül goncası,
Bin yıl yansam dönmem küle güzelim!

İpek saçlarına sar bağla beni,
Mansur'un olayım hele güzelim!
Damıt gözlerine çerağla beni,
Benden ne dilersen dile güzelim!

yitikoza/24.03.2007

Durmuş Kaya

Bir Gece

Bir gece bir ceylan düşüme girdi
Gözünde Ötüken İl`ini gördüm!
Yıktı kaşlarını, boynunu kırdı,
Yüzünde karanfil alını gördüm!

Zulüm kol gezerken Oğuz ilinde
Ömrüm akıp gitti Vey`in selinde
Ay balam, dediğin senin elinde
Bu soylu sevdamin gülünü gördüm!

At sürdü üstüne zulmün albızı
Sancıdı içimde bir derin sızı,
Kaldırdım göklere bayrağımızı
Çin içinden Harput Beli`ni gördüm!

Uyandım, acıdan kıvraniyorum
Bir sarı çiçeğim.. kavranıyorum
Tanrı Dağları`na davranıyorum
Boynumda saçının telini gördüm!

Su değil benimden damlayan, kandı
Susamış bozkırlar tenime kandı
Bastığım yer değil, sanki bir candı
Ülkü denen nazlı gelini gördüm

Durmuş Kaya

Bir Gizemli Boşlukta

Usul usul, maziye hayıflanarak daldım,
Turna kervanlarına gönlümü takıp saldım,

Mevsimler parçalandı takvimlerin üstünde,
Bir gizemli boşlukta, bir karanfil kökünde!

Şavru lan yıldızlar mı, güneş miydi, ay mıydı?
Ömür kumaşımızı sinsî zamanlar kıydı!

Soluksuz salacamd an sessiz salalar duydum,
Müezzin 'tekbiir' dedi ben de imama uydum!

Çürüyen kemiklerim sarı çöllerde kumdu!
Gökyüzü atlasında kanayansa, ruhumdu!

İsrafilî` n surundan ürkünce atmacalar,
Kara kurum püskürdü utancından bacalar!

Hayalin gölgesine sindi seslerin sesi,
Ve sustu gecelerin içimde inlemesi!

yitikozan

Durmuş Kaya

Bir Gözleri Vardı

Cennetin üstünde yüzen
yıldızlara bakmak;
O'na bakmak ne vakardı? !
Sarılıp bir kuğunun göğsüne
sonsuzluğa akmak!

O'na akmak,
gül koparmaktı bir aşkın
pençelerinden!

Sevgilinin korda kızarmış
elleri,
çakmak gibi çakmak
gözleri vardı!

Meyler dökülür bûselerinden
gül suyu çağlardı!
Öyle derinden,
can ezilir kan süzülürken
o şirin handelerinden
baktığı yerleri dağlardı!

Sevgilinin,
bir gözleri vardı!
Herkeslere açmıştı da sanki,
kapılar hep bana dardı!

16.02.2012 üstüğüldöşelidağlar...

Durmuş Kaya

Bir Kandil Işığı Kanar Duvarda

Bakışların kanıma üşüşünce
Sen aklıma usul usul düşünce
Kimse bilmez sessiz ağladığımı!
Ateşlere düşen damlalar gibi
Esriyip esriyip çağladığımı!

Güneşin batışı ayın doğuşu
Bir kanlı kılıçtır göğsüme giren
O hatıralarla.. hatıralarla! ...
Bütün kaldırımlar perondur şimdi
Hemence kalkacak sanki o tren!
Yüreğim gelincik açan bir tarla
Ve bütün bakışlar Neron'dur şimdi!

Kimse bilmez sessiz ağladığımı
Sen aklıma usul usul düşünce
Gurbetin kimsesiz sokaklarında
Bakışların kanıma üşüşünce

Adımlarım ağır çekim tedirgin
Gözlerim camlarda yüzün var gibi
Ümitle ışıldar ve söner birden
Damlalar kor olur şakaklarımda
Nisan toprağına yağan kar gibi!

Göğsüm kafesinde çırpınır durur
Binlerce yaralı turnaya bedel!
Diktiğim çiçeğin toprağı kurur
Aramız bir karış sanki güneşle

O gece nerde ey, bin ay'a bedel?
Neden bu saatler zamansız vurur?

Gece var içimde bir bahar gibi
Gece var, içinde ben buhar gibi
Devlerin nefesi ensemde solur
Bir kandil ışığı kanar duvarda
Ve bütün gurbetler hep benim olur!

Kimse bilmez sessiz ağladığımı
Ey toprak ana ey vefalı diyar
Üstündeki tozlar kadar hiç kimse
Hey! Yar kucağına uzanan yollar
Sıla benim yurdum, gülü gülümse
Yılan gibi kıvrıl ip gibi bükül
O gönül çehrenle bana gülümse

Al benisi esriyince o güzel
Hilal kaşlarını çatmıştır yine
Ahu gözlü dudu dilli o güzel
Gece yıldızlarla yatmıştır yine

Ey kandil titreme artık sızımdan
Ağıt dökülse de dertli sazımdan!

Durmuş Kaya

Bir Mahşer Gecesinde

•
Sen elifler sultanı bense bir eğri odun
Sana yakışmam için ocağına at beni!
Gönlündeki listede tek benim adım olsun
Ulaştırsın menzile taktığın kanat beni!

İçimdeki göklerin ayını sende gördüm!

Sen benimle yaşarken neden boynumbükülür
Neden allı turnalar uçarken ben ölürüm?
Gülersin gözlerinden menekşeler dökülür
Yüzünde gonca güller açarken ben ölürüm!

Bana saplanan okun yayını sende gördüm!

Kanım kaynayıversin sevgili toprağına
Bir mahşer gecesinde mecnunlara kat beni!
Şu sevdalı soluğum külüngtür Kafdağına
Benim şirinim görse kıskanır Ferhad beni!

Bin yıllık susuzluğun suyunu sende gördüm!

Bu cinnet çarşısına çok uzak bir masalsın
Karlı dağlarca dirim durgun sularca ölüm!
Dünyanın incisini istemem alan alsın
Benim düş karanfilim, elifim, gonca gülüm!

İçimdeki göklerin ayını sende gördüm!

Durmuş Kaya

Bir YÜREK İnsan

'Gara guzum ne bilsin ne haldedir anası
Sen nöbette üşürken ben senin yanındayım!
Sen gideli bihaber dertlerine yanası,
Can yoldaşım dediğin bayrağın kanındayım! '
Z.G.Sunguroğlu

O`nu internet ortamında şitelerdeki şiirlerinden tanıdım. Sağlam bir duruşu vardı şiirlerinin. Bir sevgi yumağını almış eline çözeleyip duruyordu.Kimi şairlerin ablası, kimilerinin de annesi oluverdi. Benim de en iyi şair arkadaşlarımdan biri. Kitap yayımlayacağını biliyordum. Bir gün MSNden adresimi sordu. Verdim. Biliyordum ki güzel bir eserle gelecekti kitaplığıma. Zaten, radyogulluk.nette okurdum şiirlerini. Kimi zaman göğsüm kabarır, kimi zaman gözlerim yaşarırdı.

Koca Seyit için yazmış olduğu 1.lık ödüllü şiirinden bir mısrayı kazımışım beynime. Yankılanıp duruyordu içimde. Sanki yesribi bir tesbihti.

'Bu hangi sevdanın yangını böyle? '

Koca Seyit`e böyle seslenirken Yaratan`a,

'Oy Yaradanım oy, Seyit`ler gönder!
Ruhuma su serpen yiğitler gönder,
Yurda göz dikene ağıtlar gönder!
Söyle koca adam sırrını söyle,
Bu hangi sevdanın yangını böyle? '

işte böyle diyordu.

Onun mayasında sevgi vardı, hoşgörü vardı; vatan sevgisiyle büyüyen yüreği 'vatan' kadardı...
Bir gün 'Bir Yürek İnsan' çıkıverdi karşıma. Soluksuz okudum.

Hanidir bir türküsü vardır Kırşehirin. 'Biter Kırşehirin gülleri biter'.. Ben, sanki kıskanır gibi bu türküye gıpta ile bakarım. Kırşehirde gül bahçeleri olmadığını biliyorum. Ama türküsü var. 'Neden Ispartanın böyle bir türküsü yok' diye de çok hayıflanmışımdır. Belki Kırşehirde güllükler yok ama, bütün vatani bir güllük nazarıyla gören, çilesiyle yanan, derdiyele dertlenen bir 'Bülbülü' var. Varsın Ispartanın öyle gül üstüne türküsü olmayıversin. Mevcut türkülerine sahip çıkabildi mi ki! ?
Zübeyde Gökbulut Sunguroğlu 'usta kalem yitikozana şiir tadında bir yaşam dileğiyle' imzalayıp gönderdiği kitabında, gördüm ki hiç de öyle azımsanacak bir şaire değil.

'Bunca gam yükünü yükledin bana
Tövbe karşı gelmem yansın bu canım
Lal olsun dillerim küsersem sana
Kulum dersen ancak diner hicranım'.

'Bir Ümit' şiirinde yaradana böyle sesleniyor. Yüreği Allah ve vatan aşkıyla dolu.

'Gün be gün ruhumu bir sevda bürür
Gündüzün geceyi boğuşu gibi.
Tüm yollarım O`na, hep Ona yürür,
Çölde bir yudum su bağıışı gibi.'

Evet, öyle değil mi? Biz O peygamberler peygamberini çölde bir su olarak bulmadık mı, insanlığın düştüğü o taklamakanda! ? Göğümüzde bir HİLAL olarak bulup bayrağımıza işlemedik mi? Ne güzel de anlatıyor bu mısralar peygamberimizi.. okuya okuya usanası değiliz..

'BİR YÜREK İNSAN' kitabını okurken öyle çok not almışım ki, devam etsem günlerce yazacağım.

Zübeyde Gökbulut Sunguroğlu`nu Mamak etkinliğinde sanaldan gerçeğe uzanan yolda yüz yüze de tanıdım. Ve böyle bir şaire hanımefendiyi tanımanın ne kadar önemli bir şey olduğunu da kitabını okuduktan sora daha iyi anlıyorum.

'BİR YÜREK İNSAN' da bütün ANADOLU`nun yüreği var, özü var. Fazla detaylara girmek istemiyorum. Zübeyde hanımefendi, Halide Edip Adivar`ların, Halide Nusret Zorlutuna`ların kervanına katılmıştır. O, vatan ihtiyaç duyduğunda Nenehatun olacak kadar bir yürek taşıyor. Onu gönülden alkışlıyorum, ömrü olduğu müddetçe nice güzel eserler meydana getireceğini biliyorum.

BİR YÜREK İNSAN' bu birkaç satır veya sayfayla anlatılamayacak kadar yürek dolusu. Onun için kitabı temin etmeli ve okulalısınız diyorum.

'Benim gurbetim
Yüreğini topraklkarda sürümek
Benim gurbetim
Karlı dağı tabanından kürümek
Benim gurbetim yalınayak
Dikenlerde yürümek.
Seninki buna uyar mı? '

yitikoza.....

Durmuş Kaya

Bir Zaman Tünelinin Eşiğinde

Sen benim yüreğimsin, benim kara gözlümsün
Savur başım üstüne o kızıl saçlarını!
Bezm-i El'est'ten beri özelimsin, gizlimsin
Sen süslersin bilirim tuğba ağaçlarını!

Sen, turaç kanadına sardığım hayallerim
Mecnunun çöllerinde tozuyan yollarımsın!
Yaşlı bir coğrafyada gezinirken ellerim
Felek bine bölse de benim öbür yarımısın!

Gayyalarda aksin var çok ıssız gecelerim
Ölümcül bir ateşsin dumansız, ısın bende!
Hicranlı kıyılarda ismini hecelerim
Ay parçası bir hançer gibi saplısın bende!

Bir zaman tünelinin eşiğinde kemendim
Vuruldu gözlerine benim can gelinciğim
Kafdağının üstünde bendini aşan bendim
Hilalin gölgesini ısıtan gelinciğim!

Kayalıklar değildi, şahikalardı yerin
Yer yarılrsa gök çökse sümbülüm dalgalıydı!
Öyle bir sevdaydı bu kainat kadar derin
Rengin esip köpüren al kanımın alıydı!

Şimdi saman yolunun hangi kutuplarında
Açılıp saçılırsın ve hangi yıldız sensin? !
Bil ki dün de öyleydin, bu gün de ve yarın da
Peşinden hep koştuğum o belalı kız sensin!

Durmuş Kaya

Bu sevda değil

Kıyamet kopuyor inan serimde
Vur diyorum ellerine vurmuyor!
Özlemin kanarken gecelerimde
Dur diyorum yüreğime durmuyor!

Bu sevda, bu sevda.. bu, sevda değil,
Seninle uyuyup sensiz uyanmak!
Yürünür yol değil, karlı dağ değil
Bu sevda dumansız ateşte yanmak!

Seviyorum, deyip kendi kendime
Attığın kemendi sınıksız tutmak!
Bütün hüznleri almak bendime
Ve acı ne varsa bal gibi yutmak!

Bu sevda değil can bir dipsiz kuyu,
Ve sonsuz yalnızlık, ve gizemli düş!
Ve bir okyanusta almak uykuyu,
Meneviş giyinmiş gül yüzlü gülüş!

Durmuş Kaya

Bundan Böyle

Sana sonsuz Őir oylumlarından
Papatya gülüşleri deriyorum
Tutulduğum düşlerin baharından
Hüzün kuşları gönderiyorum

Bundan böyle senindir imgelerim
Ruhumun efsunkar iklimi senin
Bilemem amansız karanlığımda
Kurşun mu kılıç mı mızrak mı yerim

Bundan böyle gelincikler
Yıldız yıldız yasemenler senindir
Süzgün yamaçlar seni bekler
Ellerimde mor ssenler senindir

Sana sakladım yüreğimin
Bir harlı gl gibi kızaran yerini
İçimin erguvan bulutlarına bin
Sarsın seni sevgilerin derini

Şehr-i nur gizeminde sevdanın
Bundan böyle Şahım Şebnemim Őiirimsin
Bundan böyle bütün zakkumlar benim
Ve bakır kızılı çiçekler senin

Durmuş Kaya

Bütün Turnaları Taktım Peşine

Bakışın sürükler beni cennetin
O efsunkar asma bahçelerine,
Gülüşün içimde çağlayan nehir!
Şapladığın hançer işler derine
İçimde köpüren amansız zehir!

Beynime kazıdım bu duruşunu,
Kör olayım eğer sen ben değilsen!
Dinle şu gönlümün kuduruşunu
Görebilsen nasıl, ah görebilsen
Gözlerinden çıkan sevda kurşunu!

Bütün turnaları taktım peşine
Kanatları parçalanmış döndüler!
Seni sevmem gelmedi mi işine?
Gözlerimde ümitlerim söndüler
Sen olmazsan yıldızların işi ne?

Bir taklamakana sokarsın beni!
Bana bakma öyle harlı gelincik
Dumansız ateşte yakarsın beni!
Gizemli, utangaç, arlı gelincik,
Bu gayyadan kimler çıkarsın beni?

Yazık ki yollarda elemin bekler
Bir gülüşün değse gönül yarama
Boy verir içimde bütün çiçekler!
Sen girersin ecel ile arama,
Bir gelsen acılar çekilecekler

Durmuş Kaya

Can Sende Nihan

ÇANAKKALE ŞEHİTLER GÜNÜNE ARMAĞAN

Anafartalar'da köpürmüş sular,
Yüzmüyor içinde intizar bu gün!
Aynalı Çarşı'da bir şölen mi var?
Nereye bakınsam lâleazar bu gün!

Gönlümde gezerken bir soylu imbat,
Kan gülüşün demler cism-i cânımı!
Dağlar sedâ verir; "Aşılmaz serhat! "
Vâdiler kucaklar feverânımı!

Mahmuzlanır bengi taylar çılgınca,
Nûr-u insicamın zamanı boğar!
Ufukta sancağın dalgalanınca,
Yıldız seni ıştır, ay seni doğar!

Gelme sabah, çekil seher, suş gece!
Fatihâ'lar yağmur yağmur yağacak!
Kaldır gök peçeni ey şanlı ece,
Bu yürek toprağa nasıl sığacak?

Şimdi, çifte başlı kartallar uçar,
Çağlayıp coştüğün, taşığın yerde!
Şimdi nar kırmızı çiçeklerin var,
Vurulup alnından düştüğün yerde!

Nazlı karanfiller, o kızıl güller,
Sarılmış göğsüne, can sende nihan!
Nefesin kokuyor şu esen yeller
Seni selâmlıyor önünde cihan!

Ey, kömür gözlü yâr, hilâl kaşlı yâr,
Bu tekbîr, bu nidâ, bu ezan sensin!
Yıldız seni ıştır, ay seni doğar
Yurdumu kuşatan kehkeşan sensin!

_____ -yitikoza

Durmuş Kaya

CCCCCCCC....Bu Şehir Sen Kokuyor.....)))))))))))))

bu şehir sen kokuyor

karşımda falez yüzlü bir deniz 'hu' çekiyor
bata çıka yürüyoruz ikimiz!
ve cam piramit canlar canı esrimede
gölgesinde gölgelerimiz!
bu şehir sen kokuyor
zakkum kokuyor bu şehir,
zehirden zehir!

sahi, ayrı mıydı dünyalarımız?
ülkelerimiz? !
can cana kenetlenmemiş miydi
can cana ellerimiz?
neden o asude zamanlar
üzerimize hasret döküyor?
neden simsiyah bakıyor bu şehir
zehirden zehir? !

sormuyorum artık ne oldu diye
o saf hülyalarımız
rüyalarımız! ..
alına yandıığımız japon gülü
sorsam boyun büküyor
sormasam gazel döküyor!
bozkıra ne kadar uzaksa o
kekik kokulu peynir
o kadar uzağız neden?
neden zülfüne hicran dokuyor bu şehir
zehirden zehir? !

sevda böyle birşey midir?
uzak uzak yıldızlarda
bir kızıl gonca gibi bakıyor
dumansız yakıyor!
sende 'seni seviyorum' demenin
anlamı nedir?
sen, sen, ah sen! ..
zakkum kokulu yasemen!
bütün ışıklar sana dönmüş,
sessiz ve derinden akıyor bu şehir
zehirden zehir!

ne zaman tutunsa ellerimiz
karşımda falez yüzlü bir deniz
'hu.. hu..' çekiyor
ve cam piramit canlar canı esrimede
gölgesinde gölgelerimiz!

YİTİKOZAN

Durmuş Kaya

Çanakale'de Zaman

ÇANAKKALE'DE ZAMAN

Şu uçsuz bayırlarda gelincikler yeşerir,
Kabarır bir okyanus, şafak söktüğü an'dır!
Burda aşkın harıyla mermer duvarlar erir,
Burda kurşunla kuşun vuruştığı zamandır!

Bir kınalı kuzunun 'selam' dediği tan'da,
Mahşerin ortasında o müstesna gündenez!
Bozkırın yüreğinden mor tufanlar doğanda,
Gir koynuna ey ateş, kurşun köpürsün deniz!

Tek O'na sevdalıyım, içimde tek o dem var,
Gönül burcumdan süzdüm al sancağın süsünü!
Bu ne kut Çanakkale, listende kaç dedem var,
Her seher deli rüzgâr söyler mi türküsünü?

İçinde kalsa boğaz bir amansız cinnetin,
Yurdun iki yakası tunçtan iki cihandır!
Bir şarapnel parçası, anahtarı cennetin,
Kanın rüzgarla cenge giriştiği zamandır!

Tekbir yağar kubbeler, gül sağar minareler,
Şanlı kızıl tuğların çağlar bilir farkını!
Bir mermi bir merminin göğsüne nasıl girer,
Derin karanlığında kıl yarar mı kırkını?

Fıskıran her damlası muştular bir baharı,
Hükmü yok bu meydanda kopan, kemiğin, etin!
Ölçeği parçalarken Seyit'in damarları,
Gözlerinden öpüyor şu kopan kıyametin!

Düşünsün şimdi dünya asırlarca sırrını,
Dağ nasıl yaslanırmış çölden gelip denize?
Yâr karanfil buyursun, kılıç sıyırın kını
Bir çift güvercin uçsun Mustafa'dan Cengiz'e!

Kırmızı gül bitmez mi, can toprağı öper de?
Can ki esrik bir kanın ötesinde cihandır!
Bir mavzer gibi yürek çırpınır ötelerde,
Külümün asumana eriştiği zamandır!
Durmuş Kaya-yitikozan

Durmuş Kaya

Çekirgelerden Günümüzdeki Çekirgelere

1870 yılındaki Çekirgelerden Günümüzdeki Çekirgelere

Önce, Böcüzade Süleyman Saminin Isparta tarihinden aldığımız bölümleri dikkatle okuyalım...

'1870) de çekirge afeti olacağı tahmin edildiğinden, çekirge yumurtalarının kıştan toplattırılıp yok edilmesi için, çekirgenin konduğu yerleri saptayacak ekipler kurmak üzere Vilâyetten ödenek istenmişti. Vilâyetten İngiliz Ali Bey adında bir uzman gönderilmiş, giderlerin Menafi Sandıkları Sermayesinden ödenmesine izin verilmişti.'Böcüzade S.Sami

'Memleket ileri gelenleri ile, Ulema ve Askeri erkândan kurulan bir komisyon, ilçelerde mülki ve askeri memurlardan kurulacak ekiplerin Çekirge Mücadelesi yapmak üzere görevlendirilmesine karar verildi. Bu toplantıda, İngiliz Ali Beyin, gerektiğinde uçkun haldeki çekirgeleri öldürmek üzere Tophaneden birkaç yüz kilo Barut alınmasını önermesi üzerine kıyamet koptu. Ulemadan biri çekirgelerin iki kanadında, Süryani harfleriyle yazılmış bir ayet bulunduğunu, bu ayetin «Çekirge sürülerinin, Tanrı tarafından, memlekette fesat ve zulüm görüldüğü zaman, şehirleri ve kasabaları tahrip etmek üzere, kullarına musallat ettiği» anlamında olduğunu bir kitapta okuduğunu söylemesi üzerine Müftü Tahsin Efendi («bu yaratıklara ateşle ceza vermek Tanrıya mahsustur! .») şeklinde bir iddia ortaya atmış, Yavruzade Şeyh Mehmet Efendi'de («—Hükümetin aldığı önlemlere bizim karışmamız gerekmez. Çekirgelerin ne şekilde yok edilmesi gerekiyorsa, hükümet gereğini yapar. Bize dua etmekten başka bir şey düşmez. Biz şimdi yerlerimize gidip duaya başlayalım. Papaz efendiler de aynı şekilde kiliselerinde dua edip ayin yapsınlar.») şeklinde konuşunca, İngiliz Ali Bey («Şeyh efendi, bu hurafeleri ve Yahudi masallarını bırakalım da, düşündüğümüz ve karar verdiğimiz tedbirleri uygulayalım.») der demez, ulema ve şeyhler ayağa kalkarak «— Biz ayeti celile ve doğru rivayetler okuyoruz.. Ayeti celileye sizin Yahudi masalı demeniz küfür'dür. Biz şimdi gider, durumu Hilafet Makamına arzederiz. Fakat Mutasarrıf Beyin, geldiği gündenberi, yaptığı icraatı görerek — iman-ı kâmil sahibi olduğuna inandığımız için — bu şikâyeti kendilerinin yazmalarını ümit ve taleb ederiz.») demeleri üzerine, Mutasarrıf Ali beye hitapla «— Bey efendi, bu dakikada özür dilemez ve düşüncelerinizi değiştirmeszeniz, durumu yüksek makamlara arzermeye mecbur kalacağım.» deyince Ali Bey ayağa kalkarak, Müftü ve Şeyh efendilerin ellerini öpmüş ve okunan ayetin farkında olmadığını beyan ederek özür dilemişti.'Böcüzade S.Sami

'O sırada, Kuleönü köyünden Deli Hafız adında birisi, 95 yaşında olan Isparta naibi Tefvik Efendiye baş vurarak, tarlasındaki buğdayların, çekirgeler tarafından yok edilmesini önlemek üzere, çekirgelere hitaben bir ilâm yazmasını istemiş. Naip efendi Şer'iyeye mahkemesi başkatibine, abdest aldirtarak, çekirgelere hitaben üç tane ilâm yazdırmış. Bunları tarlasında çekirgelerin geleceği yerlere asmasını söylemiş. Deli Hafız bunları götürüp tarlasına asmış..O civardaki bazı köylülerin söylediklerine göre çekirge saldırmamış (!) .'Böcüzade S.Sami Isparta Tarihi

.....
Evet, şimdi bu alıntıları okuduktan sonra benim yorumum ne olabilir? Veya sizin yorumlarınız! ?

Acaba diyorum, 'çanakkale savaşlarında da sınırlara bırakılmak için Müftü Tahsin Efendi'ye bir çuval muska yazdırılmaz mıydı? ! ?

Hatta ondan önce Balkan Harbinde, dönemin Şeyhülislamı yapabiliirdi bunu! ? !

Evet sevgili dostlar, Isparta tarihini okurken öylesine cahilane icraatlarını gördüm ki Devlet-i Ali Osmaniyenin... O günkü çekirgelerle bu günkü çekirgelerin durumunu kıyaslamayı size bıraktım. Ancak ben de kendi yorumumu ve devam eden olayları günümüze ışık tutması açısından aktarmaya devam edeceğim.

Bir taraftan, okuma bilip de yazma bilmeyen bir il'in paşası...
Halktan öşür toplayan Rum ve Ermeni Jandarma Komutanları...

yitikoza/Durmuş Kaya

(Konuya devam edeceğiz)

Durmuş Kaya

Çocukların Yüreğini Kuşanmak

Ekin tarlasında tırpan sallayan
Çocukların yüreğini kuşandım!
Yoğa dilenmeyen, zora tınmayan
Gözlerinden yağmur yağmur boşandım!

İlk kez gözlediği kızgın güneşti,
Sarı otlar ilk kundağı, yorganı!
Anası derede bir çeşme eştii
Boynundan hiç çıkarmadı urganı!

Çılgın rüzgar esip durdu başında
Arik da kürüdü taş da topladı!
Kan terin içinde körpe yaşında,
Dünyada bir şeye kalbi hopladı!

Neden bir okulu olamamıştı?
İrkildi.. köylüyüm dedi, utandı!
O, çöllerde susamış bir kamıştı
Yağmur yağdı yandı, sel aktı yandı!

Karıncalar ağdı yaralarına
Moraran tenine mor süsen dedi!
Kimseler almadı aralarına,
Sevdalı yüreği yine sen dedi!

Arpaya orağı sardığı kadar
Gül devşirdi gül çehresi kanarken!
Ama ona bir kez gülmedi bahar
Ağlamadı parmakları donarken!

Çileyi kuşanıp sürdü dağlara
Koyunlarla kuzularla meledi!
Yarınları gibi kömürden kara
Gözlerini dumanlara beledi!

Şehrin ışıkları bir bir ışıırken
O tir tir üşüdü yanaşamadı!
Gönlünde sevdalar bayraklaşırken
Kimse anlamadı ve yaşamadı!

Haydi Allah sana selamet versin
Yan avuç toprağa, bir yudum suya!
Nasibim, kaderim, bereket versin!
Diyerek şükretti, asalet bu ya!

Ulaşmadı bir çavdarın boyuna
Ezildi büzüldü ufacık kaldı!
Yattı yıldızlarla koyun koyuna
Elifi düşündü elife daldı!

Durmuş Kaya

Dertleşme

Yedi iklimi bozuldu dünyanın
Yediğim içtiğim ağı Yunus'um!
Hangi yeri eştim ise kan çıktı
Talan ettik güllü bağı Yunus'um!

Fosfor yüklediler kurduğun kasr'a
Vietnam, Kamboçya, Somali, Basra..
Bunca ağıt nasıl sığar bir asra?
Bu çağ Neron'ların çağı Yunus'um!

Alıç devşirdiğin dallar kurudu,
Yağız atlar nallarını sürüdü,
Gaflet üstümüzü yaman bürüdü
Yere düştü gönül tuğu Yunus'um!

Sel-i sebil al kanımı içtiler,
Gök ekini napalmlarla biçtiler! ...
Gökyüzüne kara delik açtılar,
Giden zalim, gelen yağı, Yunus'um!

Durmuş Kaya

Dolansın

DOLANSIN
Yollarım düştü eğime,
Görünüben kaybolansın!
Bir ışık ver yüreğime,
Göklerinde ay dolansın!

İnce ele, sık dokuma,
Elif'imi 'be' okuma!
Bakıp saçımda akıma,
Ayağıma yay dolansın!

İncecikten titrer içim,
Çölden çöle gider göçüm,
Bilebilsem nedir suçum,
Su çağlasın, çay dolansın!

Yitikoza de kastını,
Kor ateşe ser postunu,
Al şu dağların üstünü,
Bulağında tay dolansın!

Durmuş Kaya

Ela Gözlüm

Bilebilsem Kaf Dağı ne yöndedir?
Turnam terki-diyar etmiş nideyim?
Ela gözlüm ay ışığım sendedir,
Çarığımı asamı ver gideyim!

Billur şebnemlere sarındım sende,
Gamdan kasavetten arındım sende,
Bir tanımsız düşe büründüm sende,
Çarığımı asamı ver gideyim!

Mesken tuttum sensiz taklamakanı,
Seni seven canın çıksın mı canı?
Nasıldır nicedir gönül vatanı,
Çarığımı asamı ver gideyim!

Ela gözlüm, ay ışığı denizim,
Kalmasın yad elde bir saklı izim,
Bu sırat sırtında giden yol bizim,
Çarığımı asamı ver gideyim!

yitikoza/

Durmuş Kaya

Es Rüzgar

Es rüzgar,
Yenisey`lerde söylediğimiz
türkülerden haber ver
can bulsun canlarımız! ...

Es rüzgar,
yağmurlu bir şafak vaktinde
kızaran güllerin üzerlerine
okunsun ezanlarımız! ...

Es rüzgar,
Harput kal`asının burçlarından es
Türk`ün destan çağlarından es!
inlesin kopuzlarımız
çalsın ozanlarımız! ...

Es rüzgar,
Anadolu yaylasında düğün mü var?
Malazgirt gibi Mohaç gibi
o sefer uğultusu sarmış mı evrenimi
tetik mi volkanlarımız? ...

Es rüzgar,
Kaşkar`lardan haber ver
söyle nerde o cilasunlar
selcen`ler ay balalar
bala canlarımız? ...

Es rüzgar,
atımın al yelesi
bulutlarda süzölsün
şahlansın sancağımız
bitsin hicranlarımız! ...

Es rüzgar,
o cömert topraklar aşkına
üçler yediler kırklar aşkına
dökölsün al kanlarımız
Hira`dan, Tanrı Dağı`ndan es
can bulsun canlarımız! ..

yitikoza...

Durmuş Kaya

Eski bir türküyü içime giydim

Dağlarımda duman varken iyiydim
Bilmem kimler çaldı imbatlarımı!
Eski bir türküyü içime giydim
Toplayamıyorum kanatlarımı!

Bir topal karınca yüzüme bakan
Sanki mazimizi o da yaşamış!
O da çaresizlik kapılarından
Geri dönüşlere çokça ağlamış!

Gönlü, gecelerin mengenesinde
Kaldıkça esrimiş yine de dimdik!
Kayboldum bir milim mesafesinde
Attı yüreğime koca bir çimdik!

Hüzünler içimde dönüştü çığa
Koptu bulut bulut sırlı kafesten;
Allı turnalarım çığlık çığığa
Uçtu, mavilikler, boğuldu sestem!

Bağlamam, tınısı tanımayınca
Kaskatı kesildi parmaklarımda!
Mızrabım telleri makam sayınca
Al kanım inledi tırnaklarımda!

Karınca venüse kement atarken
Ben sensiz düşlere girip dalmışım!
Sen sitarelerle mahzun yatarken
Bu yaban ellerde garip kalmışım!

Dağlarımda duman varken iyiydim
Bilmem kimler çaldı imbatlarımı!
Eski bir türküyü içime giydim
Toplayamıyorum kanatlarımı!

Durmuş Kaya

Esrimiş Sevdalar

Ver elini elim olsun benim de,
Yüreğinde esenleri bilirim!
Mayıs göklerinin eteklerinde
Itırları, süsenleri bilirim!

Çarık görse çorap bilmez ayağım,
Başı duman duman yitik bir dağım,
Esrimiş sevdalar taşır sadağım,
Yüreği buz/kesenleri bilirim!

Gök kamalak gözlü palazlar uçmuş,
Karçiçeği, allar, maviler açmış,
Gönül gergefinden sabırla geçmiş,
Nakışları, desenleri bilirim!

Çile, mor meneviş yağız tenimde,
Kan sildiğim, ter sildiğim yenimde! ...
Kara sevdan mızrabımda, ünümde,
Ağladığım nisanları bilirim!

A yar, neden hüzün saklı neşende?
Ela göze ilk cemreler düşende,
Yavru ceylan sığ ormanda şaşanda,
Bağrına taş basanları bilirim!

Güvercinler uçar göklerinde, hür,
Sesler kor ateştir yürekte göynür,
Hasret daha yakılmamış türküdür,
Dillenmeden susanları bilirim!

Durmuş Kaya

Evlad-ı Sadıka! ! !

Ermeni değilim, hain hiç değil,
Rüya bile olsa bana ar gelir!
Mübarek Mehmedim hele dilesin
Erivan yolları yine dar gelir!

Ne var ki Hocalı, Karabağ yasta
İçin için yanan yanardağ hasta!

Düşman saymamıştım kardeş bilmiştim,
'Evlad-ı Sadıka' dedim yıllarca!
Gün görmedim vatanımda yurdumda,
İlla yağlı kurşun yedim yıllarca!

Levhi mahfuzda mı böyle yazılı?
İntikam meleği al kan kızılı!

Mahşeri açılar bırakıp gitti,
Her geçtiği yolda, girdiği handa!
Ağlar Anadolu, canına yetti,
İnler kara toprak bölenmiş kanda!

amusuma göz dikmeyen kaldı mı?
Ödleğ öfkesini, öcün aldı mı?

İrin kustu çiçek yüzlü caniler,
Çirkef salyaları yayıldı yurda!
Dedemin kemiği kanı çırpındı
Ermeni, "yer meni" bırakmaz kurda!

Görse, itler bize güler hasılı,
İntikam meleği al kan kızılı!

Levhi mahfuzda mı böyle yazılı?

Durmuş Kaya

Ey Nebi

•

Ey Nebi!
On sekiz bin alemin güneşi
Ey, sevginin peygamberi
Yağmur gibi gönlümüze
Yağdığın günden beri
Güllerin gülcüsüyüm,
Çöllerin yolcusuyum!

Ey nebi,
Ey yağmurlar yağmuru,
Sevdamin şehir-i nur'u!
Gönül güzeli, muştı!
Doğdun ki dünyamıza,
Gökte ebem kuşağı
Çölde kum tutuşmuştu!

Geldiğin gece nasıl ki gelişinden
Yeryüzünde bütün putlar kırılmıştı!
Cehalette, düşler
Umutlar kırılmıştı!

Gittiğin günden beri
Ayrılmadım peşinden!

.....
Ey nebiler nebisi,
Peygamberler peygamberi
Hira'lı gözleriyle
Şu Oğuz oylağının
Gül kokulu çağında
Harlı bir deniz gibi
Yine çalkanıyorum!
Yine kaynayan kanım,
Sarı çöllerin teri!

Veysel'im hırkam Sen'sin
Mahşerde arkam Sen'sin!

Ey nebi,
Hoca Ahmed Yesevi'ler..
Yunuslar.. Mevlana'larla
Ve Alparslanlar
Süleymanlarla...
Senden aldığımız sancağı
Dünyanın bütün kalelerinde dalgalandırdık
Gülbeng-i Muhammedi aşkına
Kara toprağı
Al kanlara kandırdık!

Ne gücendirdik Mevla'yı...
Ne seni utandırdık!

Bu bayrak bir kez yere düşmedi
Ne ki, dünyanın sonuna dek
Yere düşmeyecek!

...
Ey nebiler nebisi,
Bu gün islam'ın yurtlarında
Bir bir kaleler düşmüştür!
Haremi ismetime
Kargalar üşüşmüştür!

Ey Nebi!
Peygamberler peygamberi
Geldiğin günden beri
Al alma muradım oldu!
Mehmetçik adım oldu!
Malazgirt'te, Çanakkale'de
Yemen çöllerinde bile kaldım!
Kerkük'te vurulmuşsam, ne gam!
Şüheda gişesinden
Necef'e bilet aldım!

...
Bu gün uyuşuğum, yorgunum, bitkinim!
Toynağında cihan taşıyan atlarım,
Seni soluyan yüreğim,
Seni kuşanan kanatlarım,
Gönlüm
Hazan çağında!

İmam-ı Azam'ın toprağında
Bir kara yas var bu gün!
Ve
Kılıcımda pas var!

Gücüme gidiyor ey nebi!
Bir ışık ver ukbadan
Dua et Rabbim'ize
Yine güç versin bize!

....
Ey nebi,
Fatihalardan
Yasinlerden
Çelenkler gönderiyorum sana her gece
Gel, Ebubekir'inle,
Osman'ınla,
Ömer'inle
Ali'nle gel!

Ey nebiler nebisi
Ey sevgili
Sevgilimin sevgilisi
Varlığımın sebebi
Kalbimin hevesi

Kurtuluşun sesi,
Ayı göklerden alıp
Bayrağıma taktığın
Gibi gel!

...

Ey nebi,
Ey, peygamberler peygamberi
Gittiğın günden beri
Buyruğın üzere kalkar
Şahlanır atım!
Buyruğın üzere, kılıcım, pusatım!
Şefaet et mahşer günü
Sen ol benim avukatım!

Ey Nebi,
Dua et Rabbimize
Yine güç versin bize!
Dünyanın bütün kalelerine dikeyim
Sancağını yeniden!

Mazlumun ülkesine
Yine kalkan olayım!
Zalimin ensesinde
Patlayan volkan!

Yeniden o bana
Ben ona can olayım
Senin ayak tozuna
Kabe'ne kurban olayım!

Durmuş Kaya

Firuze

FİRUZE

Gönül otağına girdiğin gibi
Çıkıp gitmek kolay değil, Firuze!
Ayrılık zor işte, gördüğün gibi,
Çekip gitmek kolay değil Firuze!

Nedir bilemedim başında esen,
Yenim kan içinde, uzaklarda sen,
Hasretle tutuşan yollara süsen
Döküp gitmek kolay değil Firuze!

Sevdan ile sarmış iken göynümü,
Yılanlara yem edersin beynimi..
Şu gurbette kıldan ince boynumu
Büküp gitmek kolay değil Firuze!

Anlatır bakınca, başımdaki kar
Kanıma işlemiş kırık aynalar,
Bilsen gönlümdeki sularda ne var,
Akıp gitmek kolay değil Firuze!

Sen ilaç ol içimdeki ağrıma
Söyle, ne gün uyacaksın çağrımaya?
Söz kılıcın çekip kara bağrımaya
Sokup gitmek kolay değil Firuze!

yitikoza

Durmuş Kaya

Fosfor Yüzlü Yakamoz

Yolcular binip gitmiş alevden atlarına!
İçimin göklerine delişmen martıları
Salıverip takıldım gümüş kanatlarına!
Vurulmuş bakışına Bakır Dağı'nda sarı
Yolcular binip gitmiş alevden atlarına!

Manalı bakışların ay mıdır çerağ m`ola?
Gözlerim bir sicimde, parmağım tetiktedir
Ah be sevda kurşunu çıkacağı çağ m`ola?
Beynimde hücrelerim bilinmez yitiktir
Manalı bakışların ay mıdır çerağ m`ola?

Tenimde konuşlanır güneşin kavruşu!
Özenmiş sahillerin kuşları gözlerine
Belki de o yüzdendir denize savruşu!
Gülümün şebnemleri süzülürken derine
Tenimde konuşlanır güneşin kavruşu!

Yem oldum Akdeniz'de delişmen martılara!
Kumaşımı kırkmaya aşererken makaslar!
Fosfor yüzlü yakamoz yaram üstünde yara
Çöküverdim diz üstü taşımayınca kaslar!
Yem oldum Akdeniz'de delişmen martılara!

Durmuş Kaya

Gazel

MEVLANADAN ESİNTİLER:

Bilmez mi cihan sende gönül ülkesi vardı
Bezminde o sonsuz güneşin nabzı atardı!

Ol ne olursan yine gel dön yine gel ey can
Can şehri can gülleri bülbülleri sardı!

Bin kerre de bozsan yine gel tövbeni derdin
Gel deyişin yerleri gökleri nura boğardı!

Yollar dürülüp aşk ile canana koşarken
Sevdalı dumanlar sarınır dağların ardı!

Sensiz kanıyor şimdi baharın gölgeleri
Aşkın o yanık nağmesi ney`ler dem-i hardı!

Ol ne olursan yine gel dön yine gel ey can
Can şehri can gülleri bülbülleri sardı!

29/01/2007.. yitikoza

Durmuş Kaya

Geceleri kanımla kızartmak istiyorum

Akdenizin kıyılarını
yakamo zlar dövüyor
ben bağrımı...
bir hasır eskisi gibi yüreğimde
 zlemini tartamıyorum
Geceleri kanımla kızartmak istiyorum
kızartamıyorum

Kirpiklerimin önünden
soylu nehirler akıyor
bata çıka yürüyorum...

Y z mde yarım asrın görmediği hüzünler
melal içinde melal
 izgi  izgi
eriyorum...

Bir deli sevdaya tutulmuğum,
hangi dala konacağını
ŗaŗırmıŗ gönül kuŗum
bir 'akdeniz anemisi' kemiriyor beynimi

Eriyen kurŗundur Şimdi göğsümde
ben artık ne yitikozan `ım
ne durmuŗ `um

yönümü akdeniz mavisi bir acının
hicranına vurmuŗum

Bakır dağlarında hilal  p ŗ yuor
iki ucu iki yanımı deŗiyor

Bense d ŗlerimde
cirit atıyor
 mitsiz kavuŗmalara
Kiriŗ geriyorum...

Kim ne bilsin içimde
granitlerin eridiğini
Kim ne bilsin
'canımın öteki yarısı' gitmiŗ
issiz izbelerde
can veriyorum...

Artık gözlerim de görmüyor
ne kadar ıŗısan da
ak ile karayı tartamıyorum
Geceleri kanımla kızartmak istiyorum
kızartamıyorum...

soylu nehirler akıyor kirpiklerimin önünden...

Durmuş Kaya

Geciktin A / Gelincik

Geciktin a gelincik bağda hazan vaktidir
Sen bir Mehlika Sultan, bense bir yitik ozan
Bu ümitsiz sevdadır, ölümüne muktedir!
Şimdi benim kalbimin ince yerinden sızan
Derin bir ıstırabın akşam kızılı suyu!

Uzanır gözlerimde gül kurusu vadiler
Dalgalı saçlarındır ufkun iki yakası!
Rüzgar gibi boşanmış amansız münadiler
Ve sende şahikalar kanarya fırtınası!
Ve bende bir vesvese çaresizlik diz boyu!

Çiğime işledi gözünün huzmeleri
Ölümün kaçınılmaz kucağında üşürüm!
Boram boram fişkirir serimden sevda teri
Burada sevinmezsem mahşerde gülüşürüm
Hüznümün ateşiyle harelenir her kıyı!

Visali olmayacak serapa bu sevdayı
Kurşunlara gererek yaşasam da göğsümü
Duymasan da gelincik, bu sesi bu sedayı
Hep derinde kalacak kalbimdeki bu gömü
Ve hep söyleyecekler bülbüller o şarkıyı!

.....

İstesen verir miydim, bilemem gökten ay'ı
Kim bilir yıldızlarla dökerdim kucağına!
İlk kez senle birlikte gördüğüm bu rüyayı
Kuşanıp süklüm püklüm çökerdim ocağına

Ellerine takardım inciler incisini
Gözlerimi bürürken ebruli bakışların
Hiç anlamı olmazdı sen içime işlerken
Hiç anlamı olmazdı sonsuz yakarışların!
Çoktan ben sen olmuşken ve hep seni düşlerken!

Ve sesinle uyanır sesinle yaslanırdım
Ecel bile esrüse gül goncası bağına
Çığlık çığlığa koşar sevdanla ıslanırdım
Dokunmasın yel bile o kızıl dudağına

Geciktin a gelincik bağda hazan vaktidir
Şimdi benim ülkemde karanlıklar muktedir!

Durmuş Kaya

Genç Kardelen

BİR DERGİ:

GENÇ KARDELEN

Genç Kardelen, Anadolu'nun bozkırında açan bir çiçek... Bütün zorluklara rağmen bir "akçabardak" kararlılığıyla başkaldırmış... Yazı işleri müdürü değerli arkadaşım Osman Aytekin'in şahsıma göndermesiyle geçenlerde elime ulaştı. Gerçekten içerik bakımından oldukça seviyeli bir dergi.

Şu an elimin altında Temmuz-Ağustos 2007, 13. sayısı var. Prof Dr Özcan Yeniçeri'nin "kimlik denilen benlik üzerine " isimli çalışmasıyla başlıyor. İlginç bir yazı,

"Birey ancak farklılığını fark ettiğinde tanır ve tanımlar..." diye başlıyor.

Çok anlamlı ve ilginç bir araştırma. Burada anlatmaya çalışmakla özünü tam aktarmak mümkün olmayacak. Onun için bu derginin elde edilip yazının bu sitelerdeki şair-yazar arkadaşlarca mutlaka okumasını tavsiye ediyorum. Bu bilgiler ulu orta her yerde bulunmayan bilgilerdir. Günümüze ışık tutan bu araştırma yazısı mutlaka okunmalıdır diye düşünüyorum.

Dergide ayrıca, Filiz KILINÇEL "Farkına varmak" başlıklı yazısıyla dikkat çekiyor. Bu d ilginç ve doyurucu nitelikte.

"..Önce televizyon ekranlarına hapsedtiğimiz hayatımızı, şimdilerde kaçınılmaz olarak bilgisayarlara prangalamış durumdayız..." derken günümüzde "bir merhabayı bile esrigeyen gitgide yozlaşıp yalnızlaşan toplumumuzu irdeleyen bir yazı...

Murat SOYAK, "Zulme Rıza Göstermeyen şair Mehmet Akif" İdris YAVUZ "Ecdadın Emanet Ettiği Milli Kültür". Muhittin ARAR "Kültür, sanat ve yüceliş adına", Nazmi ŞİMŞEK "Milli Şuur" isimli yazılarıyla dikkati çekerken hikayeci olarak tanıdığım Ümit Fehmi Sorgunlu "Cemil Meriç'in Kayseri Serüveni" isimli yazısıyla edebiyatımız adına ilginç bir olayı anlatıyor...

Osman Aytekin'in sanatçı Selçuk KÜPÇÜK ile söyleşisi de kayda değer...

Ayrıca bu sayıda Osman Aytekin'in "Diriliş Muştusu" isimli yazısı dikkat çekici...

Fatma Pekşen, İhsan Kurt, Bedran YOLDAŞ güzel hikayeleriyle zevkle okunuyorlar...

Ayrıca Reşit Güngör KALKAN'ın denemesi hikaye tadında zevkle okunuyor...

Şairler mi?

Dergide tanıdık tanımadık şairlerin güzel şiirleri var..

Bu şiirlerden en güzelini kendimce seçtim:

"İNTİZAR" Nazlı Rana GÜREL..

"Kıyam et kırmızı gül geldi bahar kıyam et
Sen kıyam etmez isen bize yakın kıyamet! "

Ayrıca Sevim Yakıcı'nın şiiri "Sevda" çok güzel...

'Sevda meşakkattir, sevda çiledir
Sevda gürül gürül yanabilmektir
Bu dünyada pişmek sabır iledir
Sevda gözyaşıyla yanabilmektir'

Diğer güçlü şairler ve güzel şiirleri var...Ali PARLAK, Şahin KARATAŞ, Yaşar BEÇENE,
Uğur KÖFTE, İbrahim YOLALAN Nuray ALPER güzel şiirlerle bu sayıda yer almışlar..

Ve benim şiirim "Yıldızlar ve Papatyalar"

Tabii ki "Aynalar kırılmış Hind-u Maçin'de..."

Genç Kardelen'i mutlaka okumanızı tavsiye ederken, binbir çileyle meydana gelen her
sayısı kültür abidesi niteliği taşıyan bu dergiyi çıkarmak her babayiğidin harcı da
olmadığını vurgulamak istiyorum...

dergiyi elde etmek tıklamak kadar kolay...

İrtibat:

Yeni Çarşı Erdem İşhanı

Kat:4 No:8

NIĞDE

0388 2130003

genckardelendergisi@hotmail.com

Yitikozaan...

Durmuş Kaya

Giderim

Gönül meclisinde ismin denince
Seni düşünürken erir giderim!

Yüreğim sevdanla harelenince
Ben sana canımı verir giderim! ...

Tüterim, kimseler görmez dumanım,
Hazan yaprağınca kurur giderim!

Giderim gül yüzün tüter gözümde
Yönümü çöllere vurur giderim!

Senin güneşinde yanarken canım,
Benden çıkar sana varır giderim!

Gözlerime vuran hicran yüküyle
Tenimi yollarda sürür giderim!

Ya hüzzam şarkıyla, ya bir türküyle
İçime hasreti bürür giderim!

Giderim atlarım eşkindir benim,
Bir yürürüm iki durur giderim!

Durmuş Kaya

Gök Çekimi

MEVLANA` DAN ESİNTİLER:

--

Hele dökseñ ne alır testiye bir denizi
Azar ancak yine hırsın da kızarmaz benizi
Kanaatkar sedefin karnına incimizi

Şeren eller güzel eller Calinus'umuz
İlacı kibrimizin, rehberimiz, usumuz..

Gülümüz bülbüle nazlansa da gök çekimi
Biliriz aşkı o yerlerde mi kalplerdeki mi
Yetişir derdimizin hüznümüzün hekimi

Şaran eller güzel eller Calinus'umuz
İlacı kibrimizin, rehberimiz, usumuz..

26.01.2007/yitikozañ

Durmuş Kaya

Gönül Yüzlü Yar

Berceste mısralar geliyor
Dilime kadar
Sevdamı bir ince ay'a benzetiyorum
Ya bulutlar kesiyor önünü
Ya dağlar!

Ah ey yar,
Sanki benim derdim
Bana azmış gibi
Geceler üstüme ağlar!

Berceste mısralar
Senin elindeler
Senin gözlerindeler
Senin dilindeler...

Ve, sensizliğin çığılığı
Benim içimde!

Toprağıma gözlerinle yıkanmış
Yağmurlar yağar
Ben aşkınla sırılsıklam!
Güllü gülümseyişlerle bakarsın
Kızgın bir sel gibi köpürür
Damarlarımdan akarsın!

Ah ey yar,
Seni Mevlam bana yazmış gibi...
Ellerinle yeşerttiğin dağlara yürürüm
Ebem kuşağına dokunur sesim
Sana ulaşamam
Nerdesin?

Ah ey gönül yüzlü yar,
Ah ey berceste kuşum
Mücella düşüm!
Her gece gemiler kızaklara yeniden
Yeniden konar
Her sabah bir başka olur ölüşüm!

Berceste mısralar
Senin elinde,
Dilinde,
Gözlerindedir!

Durmuş Kaya

Gören Olmadı

Rızkımı topraktan taştan çıkardım
Ömür bitti gitti soran olmadı!
Önüm uçurumdu, ateşti ardım,
Lütfedip arama giren olmadı!

Hakkımı yemeye aş erdiler hep,
Kimi kızıl çıyan, kimisi akrep,
Çelik kasaları doldu lebalep,
Bir türlü murada eren olmadı!

Doymadılar memleketi soymaya,
Feryadım çıkarken yıldız aya,
Tıkadılar kulakları duymaya,
Namus iffet öldü, tören olmadı!

"Hak" adına hakkımızı çaldılar,
Hazineye güpegündüz daldılar,
Gece peygambere selam saldılar,
İnsan mı karga mı gören olmadı!

Kimi "Allah! " dedi, gönlüme daldı,
Kimi "ya Allah! dedi, cebimi deldi!
Kimisi "Ah! " etti, fikrimi çeldi,
Gelen aldı gitti, veren olmadı!

Ne çok çalışmış da, ne çok acıkmış,
İslâm'ın adına yollara çıkmış,
Haç'a ve Haçlı'ya eller açılmış,
Rehber ne yazık ki Kur'an olmadı!

_____yitikoza

Durmuş Kaya

Görmedim

Yine yıldızlarla koyun koyuna
Yattım ama gözlerini görmedim!
Yanağımdan akan sevda suyuna
Battım ama gözlerini görmedim!

Kaldım kirpiğinin ince yerinde,
Bir ömür erittim gönül terinde
Bakışının sırlı mahfillerinde
Yittim ama gözlerini görmedim!

Kestin kanamadım, vurdun düşmedim,
Denizlere daldım, taşım coşmadım,
Senin için hangi dağı aşmadım?
Gittim ama gözlerini görmedim!

Söyledimse sevdan üzre söyledim,
Aziz canı sana kurban sayladım,
Eşridim harına figan eyledim,
Öttüm ama gözlerini görmedim!

Söz kılıcı keskin olur, sallama,
Yitikozaan yitip gitsin elleme,
Nazlı yarin ocağında külleme
Tuttum ama gözlerini görmedim!

Durmuş Kaya

Gözler

GÖZLER

Birini ben gördüm kahverengiydi,
Fanusu içinde eriyip gittim!
Ruhum kainatı kayıtsız giydi,
Çıktım yıldızlara yürüyüp gittim!

Yasemen kokulu dünyalar vardı,
Beni bir melalin büyüğü sardı..
El ayak değmemiş dağları kardı,
Sevdamı sırtıma bürüyüp gittim!

Nice ki maviyi aldım yanıma,
Menekşe gücendi asumanıma,
Ciğerimden çıkan kör dumanıma,
Bakmadan yolları kürüyüp gittim!

Esridi canımın içinde canlar,
Kalbimde seğridi konup göçenler,
Ben bir derim nazlı yarım uç anlar,
Kaydım kİrpiğinden fariyip gittim!

Yitti yitikoza bulanlar gelsin,
Sözü sazı kavi olanlar gelsin,
Yüreğinde sevi bilenler gelsin!
Ben `i benden aldım sürüyüp gittim!

Durmuş Kaya

Gurbet Yağmurları

Nefesinin dokunduğu yerlerde
Bir yaralı gökçe güvercin solur!
Ey, gecemi örten mücellâ perde
N'olur sonsuza dek yüreğimde dur!

Orda bir yaralı güvercin solur!

Her ne yöne baksam senden bir iz var
Sevgi sağanağın nur ışın ışın!
Neva telimizi inleten rüzgar,
Uçmağa götürür senin bakışın!

Sevgi sağanağın nur ışın ışın!

Kara bağrım yandı; o ne ateştir?
Yüreğim kaynıyor can kafesinde!
Bir dünya çırpınır sayrılı kuştur
Devası sesinde senin sesinde!

Yüreğim kaynıyor can kafesinde!

Mermerin nakşında taşın kanında
Bir semavi kalbin nabzı atıyor!
Çil çil kubbelerin heyecanında
Nice bin senelik hasret yatıyor!

Bir semavi kalbin nabzı atıyor!

Karanfiller yollarını bürürler
Gönül, hasretinle Veysel`dir bu gün!
Damlayı damlayı sana yürürler
Gurbet yağmurları sel seldir bu gün!

Gönül hasretinle Veysel`dir bu gün!

Durmuş Kaya

Gül Gelin Olmuş

Menekşe nevruzu sarınmış çoktan
Sümbül boyun bükmüş gül gelin olmuş!
Çok yürek delinmiş attığı oktan
Çiğdem koya çökmüş gül gelin olmuş!

Yasemen giyinmiş dağlar dereler,
Toplayuben gönlüm üzre sereler,
Dilerim ki sevdiğine vereler,
Leylak hüznün takmış gül gelin olmuş!

Kardelen başını eğmiş dağlarda
O üzülmez mi hiç sıla ağlar da?
Gelincik çağdışı kalmış bağlarda,
Seller nergis akmış gül gelin olmuş!

Sarı çiçek Yunus'unu özlemiş,
Bir sevdaya can özünü közlemiş,
Sorsalar da, hep içinde gizlemiş,
Lale ay'a bakmış gül gelin olmuş!

Karanfil alını sürmüş atlasa,
Ve bütün yiğitler bürünmüş yasa...
Giymiş demir çarık, bir demir asa,
Karda kına yakmış gül gelin olmuş!

Durmuş Kaya

Gül Gönderdim Gülüşüne

Adresi unuttum, "gözüne" yazdım,
Gül gönderdim gülüşüne geldi mi?
İsmi en sarı yüzüne yazdım,
Gül gönderdim gülüşüne, geldi mi?

Sen kokar alımda ışıldayan ter,
Gözümde aşkının dumanı tüter!
Desin ki, bu hasret ne zaman biter?
Gül gönderdim gülüşüne, geldi mi?

Bakışının gizemine sarıldım,
Özleminle ateşlere serildim,
Ben sende var oldum, sende dirildim,
Gül gönderdim gülüşüne, geldi mi?

Zaman mekan kavramından kime ne?
Bırakmadım, ne bir zarfa, sümene,
"Ben de seni seviyorum" demene,
Gül gönderdim gülüşüne, geldi mi?

Toroslarda efil efil esenim
Ağlayan gelin'im, gönül süsen'im,
Sen, "ben" değilsin ya, ben artık "sen"im,
Gül gönderdim gülüşüne, geldi mi?

Aşk bir masal idi "bitti" dediler,
Can, cânânın bulsa başka ne diler?
Ahımla inlerken çöller, vâdiler
Gül gönderdim gülüşüne, geldi mi?

Gönlümün güneşi, ışığım, izim,
Her gece yunduğum hicrân denizim,
Vuslat saatimiz gelmez mi bizim?
Gül gönderdim gülüşüne, geldi mi?

YİTİKOZAN 19.9.2008 /

Durmuş Kaya

Gül Kokulu Sesin Gelse

Sende beni ateşleyen bir şey var,
Görmesem yanarım görsem yanarım!
Yanağında alevlenen gülleri
Dermesem yanarım dersem yanarım!

Kanar durur bende açtığın yara
Sardığım her ilaç dönüşür har'a
Atıma atlayıp karlı dağlara
Sürmesem yanarım sürsem yanarım!

Şu garip gönlümün gizemli kuşu
İner enginleri çıkar yokuşu!
Gözlerin gözümde kavuşmak düşü
Kurmasam yanarım kursam yanarım!

Gönül kumaşıma elin değeli
Savrulur içimde sevdanın yeli
Her gece geçerim nice bin çölü
Durmasam yanarım dursam yanarım!

Gül kokulu sesin gelse sıldan
Selamlar getirse yardım baladan
Şu gurbeti, o gözleri eladan
Sormasam yanarım sorsam yanarım!

Yarımların mayasında bütün var
Benim, hala nefesimde tütün var!
Vuslatına kanatlanmış bir gün var
Ermesem yanarım ersem yanarım!

Gezerken kanımda sen ılık ılık
Ben melal içinde perişan, yıkık
Bu canımı bakışına karşılık
Vermesem yanarım versem yanarım!

Durmuş Kaya

Gül Versen YETER

Kucaklasam samanyolunu,
senin
Kucağına bıraksam,
Sen yalnızca gülüşünden
Gül versen yeter!

Yıldızları olmayan bir gecenin
Bezmine güneşim diye
Ben seni taksam
O ceylan gelişinden
Yel versen yeter!

Yosunları nasır tutmuş dere
Eşme pınar gibi
Yel yepelek sana aksam
Sürünerek peşinden!
Yol versen yeter!

Çam kokulu bir küçük pencerede
Üfukta kanar gibi
Yıllarca baksam
Gül kurusu saçından
Tel versen yeter!

Mecnun` a Kerem` e benzesem hele
Ferhad` layın terleşem!
Külüngü dağların
Bağrına çaksam!
Sen gönül kumaşından
Şal versen yeter!

Bitmesin istemem güzelim çile
Yürüsem çölünde
Kan sile sile!
Çatlayan dudağıma
Bu sevda savaşından
Al versen yeter!

Kucaklasam saman yolunu,
senin
Kucağına bıraksam,
Sen yalnızca gülüşünden
Gül versen yeter!

yitikoza

Durmuş Kaya

Güle Gül Seriversen

Her mevsim gülen güneş hüzünlere batmazdı,
Sessizce gülümseyip önünü geriversen!
Ay doğar ufuklarda böyle yalnız yatmazdı,
Vuslat dolu an'ları bana gönderiversen!

Yazık ki aşkın gülü yine eylül kokuyor,
Şensiz uykular, düşler, hicrânla ter döküyor,
Üstüme ya hayâlin, ya melâlin çöküyor,
Ne olur gülümseyip güle gül seriversen!

Can senin gülüşünden güller dermeye gelse,
Şu kısacık ömründen ömür vermeye gelse
Dünya bir yana dursa, aşka ermeye gelse
Şu karanlık ruhuma bir ışık veriversen!

_____yitikoza

Durmuş Kaya

Güllerin Şen mi

GÜLLERİN ŞEN Mİ

Benim çeşmelerim çağlar durulmaz
Senin yaylaların, illerin şen mi?
Binbir tasa ile aşka varılmaz
Ceylan bakışların, dillerin şen mi?

Güneş söndü ay doğmuyor nicedir
Senden sonra her gündüz bir gecedir
Seven yürek yücelerden yücedir
Gün aydınlık, tozlu yolların şen mi?

Su durulmaz yatağında dediler
Şölen vardır otağında dediler
Bengisular dudağında dediler
Gülen gamzelerin, çillerin şen mi?

Sırça sarayların mimarı sensin
Kimsesiz gönlümün umarı sensin
Kalbin en ateşli damarı sensin
Ben yaslı dururken hâllerin şen mi?

Her güzellik bir doğrudan doğrulur
Yiğit olan bin cefayla yoğrulur
Benim ismim gurbet ile çağrılır
Sılda bülbülün, güllerin şen mi?

Serçe idim şahinlerle yarıştım
Yaprak yaprak çiçek çiçek buruştum
Senin için kaderimle vuruştum
Kâ'külünde ipek tüllerin şen mi?

Kafdağı'nda seni sordum bağlara
Destan oldun nice yitik çağlara
Mey sunarsın bade bade beğlere
Alnında duvağın, tellerin şen mi?

Bir kızıl denizde buldular beni
Gözünün izinden bildiler beni
Senin kılıcınla dildiler beni
Kanımla kınalı ellerin şen mi?

_____yitikoza

Durmuş Kaya

Gülnare

Uca dağlar karanfilin açtıysa,
Yuhuda mı bala canlar Gülnare?
Şehriyar`ım bu dünyadan göçtüyse
Bahtiyar`ım bizi anlar Gülnare!

Haydar Baba türbesinde rahat mı?
Ölüm mü daha zor yoksa vuslat mı?
Bindiğin bulut mu, bir bengi at mı?
Ya nedendir bu dumanlar Gülnare?

Sorular kalbimde bir kargı gibi
Görünmez düştüğüm kuyunun dibi
Kanayan yarama bir sargı gibi
Gelebilmez cana canlar Gülnare!

Ay balam üreyim közde yanıptır,
Gördüğü her gülü sensin sanıptır,
Gözlerine baksa hep utanıptır,
Sarmış yurdu solucanlar Gülnare!

Men ki, azatlığı yanlış tanıdım,
Gedalara paye veren ben idim,
Emzirir kanımı el gıdım gıdım,
Esrimez mi canda canlar Gülnare?

Durmuş Kaya

Gülü Gizleme

Ne olur bilinmez Mecnunun hali,
Sazına Leyla`yı takip giderken!
Gözyaşım dökülür yağmur misali,
Nehirden nehire akıp giderken!

Dön diye yalvardım, açtın arayı,
Kim sarar bendeki onmaz yarayı?
Gözlerin gönlümün sırça sarayı,
Bakmadın yüzüme yıkıp giderken!

Beni can evimden vurdun vuralı,
Gurbeti beklerim böyle yaralı,
Önümde dumanlı dağlar sıralı,
Ardımdan seneler çekip giderken!

Gülüşün içinde gülü gizleme,
Göz göze bakarken salma özleme,
Sevdanın korunda gönül közleme,
Hasretin özümü yakıp giderken!

Durmuş Kaya

Gülün Boynu Bükük

Gülün boynu bükük, bülbüller ölü,
Eser gamın yeli, hazan vaktidir!
Sen daha derinde çalkan süt gölü,
Şimdi Ötüken'de hozan vaktidir!

Meydan tilkilerle çakala kalmış,
Kürşat, atlarını bozkıra salmış,
Afşın yorgun, şehit olmuş Kutalmış,
Oguz oylağında Kazan vaktidir!

İspanya'da eğlencede Hira'lı,
Umursamaz Filistin'i.. Aral'ı! ...
Hakan şaşkın, Şeyh-ül İslam yaralı
Buşt'un yuvamızı bozan vaktidir!

Güle kızıl örümcekler sarınca
Fırsat bilip öze dalar karınca!
Attığım ok Beç'e değin varınca,
Tuna boylarında ezan vaktidir!

Çaldım besmeleyi iblis eline!
Aldım pusatımı düştüm yoluna,
İlkyaz gelsin Yitikoza, gülüne
Türk'ün yine destan yazan vaktidir!

Durmuş Kaya

Gün Kızardı Utancından

-Dünya kadınlar gününe bir ninenin hikayesi....

armağanımdır...

.....
Gün kızardı utancından
Atlarım öldü acından!

Görmesin diye meni
Uğru Ermeni
Anam yüzüme kara çaldı!

Kazan kararı silinir ama
Namus kararı silinmez!
Bir de, dedem Osmanlı`nın
'millet-i sadıka' dediği
Ermeni'nin bize ettiği!

Siz hiç yaşamadınız bu kırımı oy,
Ne bala gardaş koydu
Ne yurt yuva
Ne soy!
Kanım gökte sağaldı!

Tenimi Çanakkale
Canımı Allahüekber dağları aldı! ...

Ay tutuldu gecelerce
Öldü atlarım acından!
Urus'un Ermeni'si
Kıyım kıyım kıydı meni!
Gün kızardı utancından!

Ah! Güllü bacım
Kaçımıza kaç mermiyle kıydılar?
Kaçımızın hıçkırığının duydular?

Ölüme adım adım,
Sessizce ağladım,
Sesim korkuma indi!
Yüzümün karasına
Anamın kanı sindi!

Bildim ki bu Urus'la Ermeni,
Sabaha çıkarmaz,
Yer meni!
Dilek diledim Tanrı'dan
Ellerime
El vermeni
Bellerime
Bel vermeni!

Nice ki beş yaşımda
Bir serpin içinde
Dokuz doğurdum!
Men dokuz doğururken
Nasıldı niceydi
Ama hep geceydi
Kana bölendi yurdum!

Atlarım öldü acından
Gün kızardı utancından!

Babamın göğsüne giren kurşunun
Anamın boğazından akan kanın
Sesini duydum!
Balam
Sesini!

Yanmadık yıkılmadık hanem yoktu,
Nene Hatun ninem yoktu
Balam,
Meni bir yılan soktu!

Bilmem kaç geceden sonra
Dualarım kabul olmuş
Kazım Karabekir'miş
Almış meni kucağına
Ermeni bıçağından!
Salmış dost ocağına! ...

Nice bala can demeden
Adana'dan Iğdır'a dek
Çoluk çocuk
Yaşlı bebek
Men diyeyim yirmi bin'dir
Yüze çıkar
Kırka indir
Veba gibi içime giren
Kılıç çekip meni kıran
Ermeni'dir!

Şincik uzakta kaldı
Iğdır'ım
Sarıkamış'ım!
Nerelere gelmişim,
Yüz yılı bulur yaşıml!

Nedir Ermeni'de hışım?
Vuran o
Vurulan benim!

Kıran o
Kırılan benim!
Kesen o
Kesilen benim!

Oy benim dertli başım!
Oy Erzurum, Erzurum!
Menim evlatlarımın
Elleri tutmaz
Dilleri söylemez mi?
Erzurum!

Atlarım öldü acından
Gün kızardı utancından!

Durmuş Kaya

-Güneşim Ol

Yüreğimin derinleri kanıyor
Kızıl saçım, ceylan gözlüm, maralım
Bacası yok sobası yok yanıyor
Kızıl saçım, ceylan gözlüm, maralım

Kımız oldu gözyaşlarım testime
Çattın hilal kaşlarını üstüme
Bir gün gelse varabilsem dostuma
Kızıl saçım ceylan gözlüm maralım

Ben yıllarca sevdalardan saklandım
Seni gördüm kirpiğinle oklandım,
Bakışınla yere düştüm haklandım
Kızıl saçım ceylan gözlüm maralım

yitikoza

Durmuş Kaya

Haberin Var mı?

Karanfilim kan çiçeğim kanım hey,
Denizden karadan haberin var mı?
Sırça saray avlusunda hanım hey,
Tüzükten töreden haberin var mı?

Yüreğimde sevdalarım kaynaşır
Nefesimde kor ateşler oynaşır,
Yar aşkına can özümüz göynüşür
Kopuzdan cura'dan haberin var mı?

Güzel balam, yasemin gözlü yiğit,
Şu zorlu yollara meneviş dağıt
Zaman suda yazı ömür bir kağıt,
Tipiden boradan haberin var mı?

Fak kurma insana, taş atma kuşa,
Enginler, gün gelir çıkar yokuşa,
Sen de deden gibi vakarla yaşa
O tuğdan tuğradan haberin var mı?

(Korkut Yüreğimden Sayıklamalar- şiirler 1992 sayfa 74, MEB. Tebliğler dergisi.. 21
HAZİRAN 1993-2385, SAYFA,510 tavsiyeli)

Durmuş Kaya

Hazar

Gümüş sağrağımın, ay bulağımın
Geldin hazin hazin zarıma düştün!
İtirler içinde irem bağımın
Hasretime düştün har'ıma düştün!

Gönül harmanımız nafile tozar
Sana Settar Han'ca edemem nazar
Kızıl yangınlarda tutuştun Hazar
Bir bütün parçadan yarıma düştün!

Benim Altaylar`ca dumanlı başım
Hüzünler yoldaşım, hasret gardaşım
Seyhundur, Seyhan'dır, Tuna'dır yaşım
Efkarıma düştün, arıma düştün!

Şehriyar'dan.. Bahtiyar'dan dinlerim,
Dinlerim de destanını, inlerim
Bozkırda kimsesiz kalır ünlerim
Kara sevda gibi serime düştün!

Hangi can dayanır canan bu har'a
Kaşkar öksüz hala, yetim Buhara!
Bengi taylarınla şehnaz bahara
Koşarken bir kanlı kırığa düştün!

Durmuş Kaya

Her Sabah Üstüme Bir Güneş Doğar

Gurbet meskenetim yadeller sıra
Gönül kuşu yorgun dağlara ağır!
Gülüştü güldendir gözleri ela;
Her sabah üstüme bir güneş doğar!

Melül mahzun bakışına dalınca,
Bal olur mu bu sevdanın balınca?
Özleminle sarmaş dolaş olunca,
Her sabah üstüme bir güneş doğar!

Okyanuslar çalkalanır durulur,
Felek atın bir gün olur yorulur!
Can bedenden çıkar sana sarılır,
Her sabah üstüme bir güneş doğar!

Mermerde nakışım, bulutta suyum,
İsmi sayıklar bende beş duyum!
Tepeden tırnağa hasret doluyum,
Her sabah üstüme bir güneş doğar!

Ne bir mektup ne de bir resim gelir,
Aklıma hep o nur, o isim gelir!
Sevinçten çıldırıp ölesim gelir,
Her sabah üstüme bir güneş doğar!

Durmuş Kaya

HÛ

-CENGİZ AKYILDIZ İÇİN... -

Bir karanfil daha ko-ptu dalından,
"HÛ! " çekip Tanrı'ya sığındı gece!
Al sancağım rüzgâr alsın alından,
"HÛ! " çekip Tanrı'ya sığındı gece!

Tanrı Dağları'nda eserken yeli,
Bayrağ'a tutunmuş Cengiz'in eli!
Bu gün tüm yıldızlar Yusufiye'li,
Kaldır gök peçeni ey şanlı ece!

Şafak söktü yine güneş doğacak,
Tuğlar dalga dalga ufka ağacak,
Bu yiğit toprağ'a nasıl sığacak?
"HÛ! " çekip Tanrı'ya sığındı gece!

Bir adı "Ülküydü" sevgilisinin,
Bir kutlu davada yürürken emin,
Kucağ'ına vardı Peygamberi'nin,
"HÛ! " çekip Tanrı'ya sığındı gece!

Ötüken'den yana dönerken devran,
Hilâl'in peşinde uçmağ'a davran,
Yürür tekbir tekbir Hakk'a bu kervan,
"HÛ! " çekip Tanrı'ya sığındı gece!

DURMUŞ KAYA

_____ -yitiko-zan

Durmuş Kaya

II. İncilay

Bu hasret çok oldu, bir düşün dur da,
Ömrümden seneler çalma İncilây!
Ne olur bir de sen aklını yor da,
Gece gibi sessiz kalma İncilây!

Karanlık ruhuma yüreğinle bak,
İssiz gözlerime bir ışık bırak!
Şensiz deniz susuz, okyanus kurak,
Önüme çölleri salma İncilây!

Dağlar ayaklarım, gökler kanadım,
Keskin kılıcında sinem sınıdım,
Sana imzalanmış gönül senedim,
Şu mecnun hâlime gülme İncilây!

Yedi renk sararır, yedi yıl siner,
Suçum ne? Melekler hep beni kınar,
Ay nasıl tutulur, gün nasıl söner?
Lütfedip rüyâma gelme İncilây!

Yıldızlar saçında kaynaşıyorken,
Sevincin içimde oynaşıyorken,
Kara taşlar bile can taşıyorken,
Bu aşka kayıtsız kalma İncilây!

Garip mahzun ölür, çâre elde mi?
Sel olur gözyaşı, hüznün geldi mi? ?
Seninle dopdulu çarpan kalbimi,
Kınalı elinle delme İncilây!

Sen ezel bezminden bir özge cansın,
Hadi gel boynuma ipler dolansın!
Şu müzmin sancıda tayyi zamansın,
Kaderin aklını çelme İncilây!

_____yitikoza

Durmuş Kaya

İçimde Bulunca Seni

Neden bunca dert ederim,
Neden bilmem bunca seni? !
Eksilmez artar kederim,
Kıskanır gül, gonca seni!

Açtın ömrümün güzünde,
Kaldım hicranda hüzünde,
Ararım hep gökyüzünde,
Her akşam olunca seni!

Bin parçayım, sende birim,
Kanatlanır devinirim,
Kuşlar gibi sevinirim,
İçimde bulunca seni!

12.02.2010
yitikoza

Durmuş Kaya

İki Kiraz Uçmağında

bir hazan yaprağı gibiyim
sam yelleri önünde
savruluyorum
ne zaman nereye düşeceğim?

menevişli kucaklar değil
uçup gittiğim,
kesin!

içimde amansız kızıl karıncalar
kemirirken al yuvarlarımı
bir ejder gibi ağzını açar
önümde çin seddinden uzun duvarlar
kulağımda hüznün rengi sesin

yüreğimde en ince bir damar
durmadan kanar
'nerdesin'?

bir hazan yaprağı gibiyim
içime çölleri giydim

ağlamalarım kırkikindileri andırıyor
kan kırmızı doluyor bulaklar
içimde hep o yara ve
o nar!

ve ey yıldızlar
gidip uzaklarda esin!

siz sularda sessiz ışırsınız
ışır ağlaşırsınız
benimse iki kiraz uçmağında
sevdalarım sızlar!

bir hazan yaprağı gibiyim
içime çölleri giydim
ey sam yeli soluklu yar
'nerdesin'?

Durmuş Kaya

İstanbul'da İstanbul'u Özledim

I.
Ah ey İstanbul,
Ah ey gönül yüzlü yar!
Sen sen misin,
Ben de ben miyim şimdi?

Ey benim anamın ak sütü dilim
Sevdalarımın yeli!
Mahzun sevgilim!
Seni senden alıp götürmüşler
Ben görmeyeli!

Süleymaniye'nin
Ne mahfillerinde,
Ne minberinde,
Sözüm geçmez olmuş!

Susmuş çağlar kapatıp
Çağlar açan fermanlar!
Susmuş asitane'de
Selim'ler,
Süleyman'lar! ...

Gökçe güvercinler bile
Şadırvanından
Suyunu içmez olmuş!

Kanlıca'nın sırtlarında
Cüce kalmış;
Sırtlan bakışlı evler
Başlarına dikilince devler!

Ah ey gönül yüzlü,
Deniz gözlü İstanbul,
Nasıl sarmaz ben'im
Özlem yüklü alevler?

Ümraniye'nin gizemli ışıkları
Sessiz ve derinden akıyor...
Eyüp sırtlarında zaman,
Üsküdar'da sevdalar
Yürek yakıyor! ...

Haliç'in erguvan akşamlarına
Yıldızlar getirmiştım Maveräünnehir'den
Nerdeler?
Ey, sevdası kor,
Sevgisi zehir!
Büyük yalnızlıklar içinde
Büyük şehir!

Ne özlemler çektim yüzlerce yıl
Ne türküler yaktım!
Atlarımı sende sulamak için
Kanatlarına aylar taktım!

Gemiler bekledim
Bir yirmidokuzmayıs sabahına
Boğazın sevdamla menevişli sularında
İsmi tesbih ederek can verdim
Haçlı pusularında!

Şahmaranlardım,
Ulubatlı'lardım,
Bala canlardım!

Atlarımın yeleleri kanımdandı
Köpükleri canımdan...

Nebi'ler Nebi'sinin
Düşleri aşkına! ...
Seni ay ışığına sardım!

II.

Geçtim bir akşam üstü
Babüssaade'den
Üstümde kanlı gömlek vardı!
Seferden dönen mağlup bir
Çeri gibiydim! ...

Ve kapıda Hira vardı!
Ve kapıda yara vardı!
Ve kapı dardı!

Ve kapı,
Yüreğim kadardı! ..
Yüreğim vatanım kadar! ...

Kılıçlar baştan başa bağrımı yardı
Topuzlar gürp gürp
İndi beynime!

Nebi'nin ayak izleri!
En kılcal damarlarımı sardı
Kutsal emanetlerin bin beşyüz yıllık gözleri
Yeşil bulutlardı üstümde
Yeşil dağlardı!

Geçtim bir akşam üstü Babüssaade'den,
Topkapı kırıgın, ben yıkık!
Başını vermeyen bir şehit haykırdı
"Bre namert, çık! "

Beyoğlu'na kaçtım avare, berduş
Kızaklarda gemiler hazır bekliyordu
Ve Fatih'in,
İstanbul'u fethettiği ordu!

Ayaklarımın altı yandı,
Gözlerim seğridi,
Anadolu Hisarı'nda,
Rumeli'nde! ...

Mazgallarda mızraklar göğsüme saplanıp,
Toplar da can özümde patlarken,
Şur diplerinde şehitler
İnliyordu!

Geçtim bir akşam üstü Babüssaade'den
Gönül göklerimde hüznü alevlendi
Lale bahçelerinin! ...
Nef'i'nin sesi çınladı kulaklarımda!

Öyle bir azar işittim ki Fatih'ten! ...
Dünyam şaştı!
Her yanımda bir yangının içinde
Darmadağın,
Her yanımda hurda-haştı! ..

Geçtim bir akşam üstü Babüssaade'den
Kuşanarak bir fütühat çağını
Gül kurusu dudaklarımla öptüm
Öptüm o şanlı destanların
Şahika dudağını!

Ve içimde bir sızı,
Yaşadım bir an içinde,
Binlerce yazı!
Boğazın suları beni mi içti,
Bilmiyorum,
Ben mi boğazı!

Solgun bir ay ışığında gömüldüm sulara,
İstanbul'da İstanbul'u özledim!

III.
Ey İstanbul,
Ey gönüller güzeli
Sevdalar har'ı
Ey, mahyaların
Günseli ışıkları,

Nebi'ler Nebi'si'nin
Düşleri aşkına;

Bana İstanbul'u anlat!

İstanbul'da İstanbul'u,
Gözlerini kapatmadan!
Bana İstanbul'u anlat,
Yüreğimi kanatmadan!

Boğaziçinden gemiler mi geçiyor
Yoksa yatlar mı?
Toynağında cihan taşıyan
Atlar mı?

Üsküdar gözlerini mi açıyor,
Atı alan Üsküdar mı geçiyor?

Yoksa giden
Lale bahçelerindeki
İmbatlar mı?

Bana İstanbul'u anlat,
Anlat ki bu gemi batmasın!

Süleyman Şah'ın Kadıköy'den
Hayran hayran baktığını
Sinan'ın bir kısacık ömürde
Bin yıllar duracak
Kubbeler bıraktığını! ...

Her seher minarelerde müezzinlerin
Davudi ışıklar yaktığını...

Bana İstanbul'u anlat,
Sözlerin gönül defterimi ıslatmasın!

Sevgili peygamberimin işaretine
Eyüp El Ensari'nin
Burada yattığını! ...

Ve bu kızıllemaya
Ve bu çoban yıldızına
Fatih'in karadan gemiler atlattığını! ..

Yıldırım'ın hülyalarını anlat,
O şanlı orduların hülyalarını,
Rüyalarını! ...

Bana İstanbul'u anlat
Sözün hüznü yaratmasın!

Kısaca
Topkapı.. de
Babüssaade.. de

Ben Meraga göklerinden geldim bunun için.. de

Hira'yı kuşanıp da geldim,

Bana istanbul'u anlat,
Ama yüreğimi kanatmasın!
Selim'in Süleyman'ın cihana sığmayan gözlerini
Yüreklerini anlat!

İstanbul dışında
İstanbul içinde
Yaşanmış ve yaşanmamış,
Ve belki de yaşanacak
Soylu sevdalardan konuş!

Bana Beyoğlu'nun sarhoş sokaklarını
Anlatma,
Anlamam!

Kız kulesi ne kadar hüzün saklasa da kucağında
Sirkeci ne kadar balık koksa da
Umurumda değil! ..

Umurumda değil altın gümüş gerdanlıklar!

Benim onlardan daha değerli
Yitirdiğim
Bu sulara yitirdiğim mücevherlerim var!

İşte bana onları anlat,
Bana ne sur diplerindeki çimenlerden?

Benim iklimim kayıp istanbul'da
Benim sevdam kayıp,
Bana onu anlat!

Anlat ki Boğaziçi'nde
Firuze ışıklar yansın,
Hilal görününce!
Ergüvan akşamlarını süsleyen
Yıldızlar uyansın!

Ve İstanbul
Geceye bürününce
Fatih kalkar da mezarından
"Benim İstanbul'um bu mu
Verin İstanbul'umu! "

Derse! ..

Hazır olsun!

Bana İstanbul'u anlat,
Gözlerini kapatmadan,
Yüreğimi kanatmadan! ...

Durmuş Kaya

İstanbul'un Altını Üstüne Getirdim

İstanbul'un altını
Üstüne getirdim sevdiğim
Seni bulmak için!
Her ne kadar
"su sızdırıyor,"
Dedilerse de bile
Marmaray'a bindim!

Altından girdim,
üstünden çıktım
Üstünden girdim
altından çıktım
Ne usandım
Ne bıktım!

Gelmeyecektin
emindim!

.....!
.....!

_____yitikoza

Durmuş Kaya

İzmir Seninle Güzeldi

Kordonboyu...
Dillere destan olmuş aşkların sahili,
İşte ben geldim!
Aydan gülü
Gül den ayı dermeye
Yüreğime sermeye!

Gönlüm bir yaralı kuş
Martılar arasında!
İzmir,
Güzel mi güzel
Güneş
Sıcak mı sıcak
Deniz
Mavi mi mavi
Derin mi derin
Ya o gözlerin? !

.....

Lozan kapısı...
"Orda bekle! .."
Lozan kapısı can kapısı oluveriyor bir an!
Ayın onbeşi bir ses
Gül kırmızısı sıcak!
Uçuyorum,
Kanatlarım sen!

.....

Karşıyaka iskelesinde ebemkuşağı
Ve sen eleğimsağma! ...
Tutuştum baştan aşağı! ...
Çalkanıp duruyorum
Dumansız ateşler kavuruyor tenimi
Ömrümce duymadığım bir ses
Tatmadığım bir sevgi
Çerağ çerağ sarıyor evrenimi! ..

Karşıyaka iskelesi şimdi
Her yanı gül döşeli
İri bir seyda başağı
Cam kırığı bakışlı sokaklardan önce! ...
Karanfilleri kucaklamış biri
Tedirgin elleri! ...
Gözleri ürkek ela/yimsema..
Hilal kaşları hüzün ölçeği bir gizemli kuş;
Zümrüd-ü Anka! ...

.....

İzmir'in ortasında bir bozkır uşağı
Yüzünde kaynar sular
Omzunda Kafdağı,
Canı dudağında! ...
Gözlerinin yeşili bir sevda uçmağında,
"İzmir daha bir güzel! " diyor içinden,
İzmir seninle güzel! ..

Sonra o vapur
Mutedil sularda onsekizbin alem!
Hiç zorlanmayan dilimde,
Korlar koru bir gem!

"Gel! " diyor gizemli kuş
İnceden ince,
Sıcaktan sıcak!
Her yanı meneviş
Menekşe,
Salkımsaçak!

Tutarım diye ellerini korkarak
Ellerimi cebimde tutuyorum!
Ben İzmir'i görmüyorum,
İzmir de beni! ...

.....

Kemeraltı'nda ışıltılı vitrinler
Gümüşler, pırlantalar,
Sana bu çarşığı almak geliyor içimden!
Ama benim bütün dağlarım dumanlı
Başımda efkar!

Kızlarağası Han'ı
Bir yanardağın ağızıdır şimdi
Ve.. sevda volkanı!
Gözlerim fincanda pişmiş kahvede değil
Kafdağı'nın tepesinde parlayan
Çoban yıldızında!
Yüreğim İzmir'in
Bu güzel kızında!

Divanlarda yastıklar
Yastıklarda desenler
Dedemin Türkmen çadırına götürüyor beni! ...
Doldukça doluyorum!

.....

Bana neler oluyor, diye düşündün belki
Belki bende çakan kıvılcımlar sende yoktu!
Belki gözlerin bunun için ürkek!
Belki Karşıyaka,

Kemeraltı,
Kızlarağası Han'ı
Yanında ben olduğum için
sana dar geldi!

Belki yüreğinde hiç olmadı yerim!
Belki zoraki ağırladın beni!
Benim içimde bir ukde/zakkum/zehir
Belki sana ar geldi!

Kaçınılmaz kaderim,
O nazlı İzmir,
İçinde sen olduğun kadar güzeldi!

Durmuş Kaya

Kadın

*****TÜM ANNELERE

Sen öyle güçlüsün, yüreklisin ki,
Hayınlar karşında durabilmezler! ..
Seni zincirlere sarsalar bile,
Ela gözlerini vurabilmezler!

Anamsın, teyzemsin, kız kardeşimsin,
Namusum şerefim, gönül/daşımsın,
Dağlarca dumanlı karlı başımsın,
Namertler üstüne varabilmezler!

Nene Hatun ninem, Hatçe Ana'mı,
Meydanlara yiğit salan sunamı,
Senle dolu kara yağız sinemi,
Ferhad'lar bir olsa yarabilmezler!

Arpa tarlasında gül bahçesinde,
Çileler gezinse bülbül sesinde,
Yunusca sevgiler can kafesinde,
Durdukça sırrına erebilmezler!

Asya'da Almıla, Söğüt'te Hayme..
Tasalanıp gamlı başını eyme!
Vatanımı öksüz kimsesiz koyma,
Yadeller yaramı sarabilmezler!

Durmuş Kaya

Kalemim Esriyince

kalemim esrir bazen
ucundan tufanlar fıskıracak sanırım
mürekkebi akdeniz olur kabarır
hissederim aksettiremem
gönül atım urumçi`de sulanır
taklamakan çöllerini dolanır
bir nemçe`ye giremem

kalemim esrir bazen
esrimesi sevdasındandır
karanlıkta karınca ağsa gövdesine
ayak sesinden tanırım
ama susasa su veremem
kirpiklerim buğulanır
göz ucumu göremem

kalemim esrir bazen
kürkreyiveren bir volkandır
gider bin atlı akınlarla yarışır
tuna`da sakaryada
al kanlara karışır
akıl sır erdiremem
ateşli ejderhadır arkadaşlığı
geri döndüremem

kalemim esrir bazen
çık ar ellerimden
anamın yüreğini kuşanır
ninemin gözlerinde ışır
dedem çanakkale içinde
aynalı çarşı zaten
bir ay bırakmıştır
bir de ok`la yay bırakmıştır
alıp ellerime geremem
ona firengistan göz kakmıştır
ama asla veremem

kalemim esrir bazen
işte böyle olur olmaz yanar
efsununa soylu bir sevdanın
bir sevda ki içinde akdeniz kanar
al alma üşür
ah şu delişmenliğim
deli poyrazlığım
en azgın gayyalara girerim de
ben içime giremem
ötükeni atmacalar bölüşür
yüreğim ötükende almıla bırakmıştır
ötüken şimdi karlıdır, kıştır
selam gönderemem

kalemim esrir bazen

göremem...

06.02.2007/yitikoza

Durmuş Kaya

Kamışlar Ney Olur

Sevda harelenip yürek yakınca
Ateş yüzlü buraklara binilir!
Nazlı yarin gözlerine bakınca,
Kör kuyular merdivensiz inilir!

Esriyip serinden geçerken canlar
İçime hasretin topları banlar,
Beni sen anlarsın.. ve busen anlar
Çöller çiçeklenir, sensin sanılır!

Hayaller, özlemler derin sisteler,
Kamışlar ney olur hüznü besteler,
Gönül duvarını hep o ses deler,
Ne kaçabilinir, ne de sinilir!

Durmuş Kaya

Kanatlarım Sen

İçtim seni içtim
Gümüş sağraklar dolusu seni
İçtim şaraptın
kimızdın
Kızılıcık şerbeti oldun
Kızdın!

Issızdım
Sensiz ıssızdım
Sızdım olabildiğince
Seni içtim sızdım

Adını gökyüzüne
Islıkla yazdım
Kutuplarda yıldızdım
Ayazdım!

İçtim
İçtim
Seni içtim sızdım
Issızdım!

Issızdım
Sensiz ıssızdım
Sızdım olabildiğince
Seni içtim sızdım

Adını gökyüzüne
Islıkla yazdım
Kutuplarda yıldızdım
Ayazdım!

Uyandım
Bulutlardayım
Kanatlarım sen
A sevdiceğim
Bir bilsen!

Durmuş Kaya

Karacaoğlan'la Dertleşme

KARACOĞLAN'LA DERTLEŞME

Kahkölünde gül ağladı,
Zöluf düştü Karacaoğlan!
Ak elinde al ağladı,
Elif Düştü Karacaoğlan!

Dertler sıra sıralandı,
Sıla derin yaralandı,
Canlar pare parelendi,
Elif düştü Karacaoğlan!

Gökçiçeğim öksüz açar,
Yaylalarım kaldı naçar,
Ala gözlü ceylan kaçır,
Elif düştü Karacaoğlan!

Kozandağı, dön ardına,
Yaslan ay'ın ondördüne!
Hoş, bu sevdanın derdine
Elif düştü Karacaoğlan!

yitikoza

Durmuş Kaya

Karanfil Yakamozu

Ne üstten gök çöker
Ne yer yarılr
Şafağa bir anne çığlığı düşer
Elif selam yollar
Toprağı karanfil kokan dağlara

Bir çılgın at aşar gelir mesafeleri
Duman olmuş ateş
Kan olmuş teri
Bir mızrak ucudur gözleri
Benim kalbimi deşer
Güneş kızıl güller döşer şafağa

Şafağa bir anne çığlığı düşer
Ve bir yiğit içer yedi kat göğü
Ufkunda ne batı
Ne doğu
Üstünde nur buğu buğu
Atlastan halılar götürür onu

Gözyaşı sağanak olmuş toprağa
Bayrağa sarılmış bir tabut konar
Bir bengi tay gibi solur
Elifin yüreği, özü

Toprağı karanfil kokan dağlara
Karanfil yakamozu
Elifin gözü

Durmuş Kaya

Karincayı Soğuk Suya Yolladım

Aramıza karlı dağlar gerili
Aşamam, atları ay'a yolladım!
Yar yolların tuzaklarla örülü,
Canımı da can almaya yolladım!

Yar dedikçe nazlandı yar, yoruldum
Kirpiğinin gölgesinde vuruldum..
Yar elinden çok çöllere sürüldüm
Karincayı soğuk suya yolladım!

İnlesem de iniltimi görmedi
Selam verdim karşılığın vermedi
Gül getirdim gül yüzüne sürmedi
Al kanımdan ona boya yolladım!

Gören aşık sandı "vayy" dedi geçti
Aşktan da öteydi, "hayy" dedi geçti,
Seni şirinlerden ' say ' dedi geçti
Ferhat'ları buzlanmaya yolladım!

Zaman, uçup giden amansız çeri
Bekledim, ulaklar dönmedi geri
Kalbimde ateşten kelepçeleri
Sevdan ile yuya yuya yolladım!

Sustu yakamozlar yari görünce
Bakışını durgun suya sürünce..
Gül yüzünü gözlerimden dürünce
Dileğimi ben Mevlaya yolladım!

Düşler pembeleri giyinseler de
Hep o çiçeklerdi önümde perde..
Bir kırmızı buğusu eserken serde
Dal boynumu ben sehpaye yolladım!

Durmuş Kaya

Kınalı Anam

Bana ellerini ver ana,
Öpeyim!
Bana ellerini ver!
Bizi böyle ayrı bırakmasın kader!
Bana böyle hüzün kusmasın gökyüzü,
Sıkıştırmasın yer!
Bana ellerini ver ana,
Ellerini ver!

Dualı sular getirirdin Kabe'den
Ellerinle dualı sular içirirdin
Bana bir zeval gelmesin diye yüreğini
İğne deliğinden geçirirdin

Hep benim için süpürge ederdin
Neden kınalı saçların darmadağın!
Neden göz kapakların sarı
Neden ellerin kuru ana
Ellerin kuru?
Saçlarımı okşamıyor!
Öpmüyor beni dudağın!

Seni ellerimle koymak varmış kaderde,
Yeşil çamları küfüldeyen eteğine
Bir dağın!

Bu bayram öpemiyorum ellerini
Bu bayram sensiz geçiyor!
Bu bayram bayram değil!
Bu bayram hüzün dağlarını bindiriyor tepeme!
Bu bayram, ah bu bayram!
İlklerin ilki!
Bu bayram anam ah!
Kınalı anam
Başucumda değil ki!

Sana fatihalardan
Sana yasin'lerden çelenkler gönderiyorum
bu bayram!
Bu bayram ilklerin ilki!
Bu bayram saçlarımı okşayan
Anam değil ki!

Tanrım,
Ne de amansız kuruyor ecel tuzağını
Hikmetinden sual olunmaz ama
Şu kara toprağa verdiğim can
Çözdü aklımın bağını!

Nasıl bilebilirdim

Ansızın gideceğini!
Babacığım gelip rüyalarına
Alıp götüreceğini!

Bu bayram ağlayacağım ana,
Mezarının başında
Gözyaşımınla ıslatacağım toprağını.
Sana yasinden çelenkler göndereceğim
Fatihalardan çelenkler...
Kabul edecek misin?

Kulağıma geliyor taa uzaklardan sesin
"Beni affet" diyemedim
Affedecek misin?

Durmuş Kaya

Kitap tanıtımı: Ulviye Savtur/Mürekkep

'MÜREKKEP"/ULVİYE SAVTUR

İlk kez kabuğumu yırtıp seyahatlere, davetlere icabet ettiğim yıl 2006...

Nerdeydim şimdiye kadar? Geçen zamana yanıyorum. Tabii ki her toplantıya katılmak mümkün değil. Ama, gönül dostlarımın, şair arkadaşlarımın ağırlıkta bulunduğu toplantılara mümkün olduğunca katılmak yeni arkadaşlar kardeşler tanımak hiç de azımsanacak bir olay değil.

Oldum olası kitaba düşkünümdür. Nerde bir kitap elime geçse, nerde bir yazı görsem okumaya çalışırım. En güzel kitapların kitaplığımda olmasını isterim. Yeterince okur muyum?

Çoğu kez, menüdeki yemekten bir parça tadıp bırakırım... İşte bu en kötü huyum...

Kabuğumu yırtıp gittiğim Kütahya Şairler festivalinde kiminin ismini duyduğum, kitabını veya şiirlerini okuduğum şairlerin yanı sıra yeni şair arkadaşları da tanımanın mutluluğunu yaşadım. Bir şair bir alem...

Pırıl pırıl üç kitapla döndüm Kütahya'dan... Ve ömrümce unutamayacağım anılarla, dost yüzler, gönülleri Yunus'ların Mevlana'ların gönlünü kuşanmış şair arkadaşların içime nakışlanan sevecen yüzleriyle...

Bunlardan biri Ulviye Savtur'du.. "Mürekkep" isimli kitaplarını adıma imzalayıp hediye etmişti...

"Aklımın unuttuğum köşesinde/Ondan kalan bir iz vardı.." (mürekkep)

Ben de aklımın unuttuğum bir köşesinde mürekkep kokularını duydum. Dolma kalemlerle oynadım, divitler kırdım, hokkalar döktüm... neler neler esmedi içimdeki eski hatıralardan...

"Bir sevdiğim olsaydı cenneti yaşatırdım
sınırlarını bilir ülkeyi kuşatırdım

O beni bir kez öpse öpücüğe boğardım
Sokulurdum koynuna güneş gibi doğardım

Gönül gözüm görürdü aşkının ateşini"
(Bir Sevdiğim Olsaydı, mürekkep-II,sayfa 53)

Bu mısralar seven bir yüreğin, sevdiği için neler yapabileceğinin sınırlarını çizen ifadeler...

"Her duygu şiir, her insan şair" diyen Ulviye Savtur, şair yüreğinin güzelliklerini sayfalar dolusu sergilerken "sararan gönüllere güller açtıran" gönlüyle kah hüznüleri yudumlatıyor okuyucuya, kah sevgiliye adanmışlığıyla sevgi güldestelerini şiirlerle örüyor... Hayata ümitle bakıyor zaman zaman hüznü olsa da.. şiirler hiçbir zaman bıkkınlık vermiyor...

Çoğu kez, bir tek kıtada iki defa kullanılan kelimeler sırtır, fark edersiniz. Ama öyle bir

kıta var ki, tekrardan kullanılan kelimelerin farkında bile değilsiniz. Bu da ayrı bir ustalık istiyor:

"bir gün diyor şarkılar bir gün gelir sevdiğin,
umut dolu yüreğim umudunla yeşerdi,
gece yanımda mıydın rüya mıydı geldiğin,
geldiğin gün desinler sevdi murada erdi."

.....

'Can dediğim bana candan yakındır,
Çiçeklere sinen sevda kokundur,
Gecelere hayalini dokundur,
Hasretindir hayırlara yorduğum."

"can dediğim cananımın canında,
kara sevda dolaşıyor kanında.."
(can dediğim)

Mest olduğum şiirlerinden biri.. Zannedersenem bestelenen şiirlerine yakında eklenebilir. Akla mıknaş gibi yapışan mısralar. Okudukça okumak istiyorsunuz. Dilinize bir melodi gibi dolanıyor. Nağme nağme şakıyor...

"Mürekkep Şiirler" "Mürekkep Şairler" "Mürekkep Şiirler-II" bu üç kitap kitaplığımın baş köşesinde vazoya konmuş üç dal karanfil gibi duracak. Ama solacağını hiç sanmıyorum. Sevgi ve sevda ile mayalanmış şiirler hiçbir zaman gündemden düşesi değil. Yunus unutuldu mu?

Gittiğim her toplantıda mikrofon elime geçtiğinde ilk söylediğim sözler, "siz iki defa güzelsiniz" oluyor. Ama bu sevgi ve sevda şiirlerini yazan yüreğin, yazan insanın güzelliği sınırlandırılmaz nitelikte...

Kutluyorum Ulviye Savtur hanımı.. Onda, şiir heyecanının doruklarda olduğunu görüyorum. O şiir sevgisi ve "yunus" yüreğiyle daha çok güzel eserlere imza atacağını umuyor, bekliyorum...

"Gün doğuyor gecelere,
Yüreğim sessiz üşüyor.
Söz sığmıyor hecelere,
Nafile dilden düşüyor."

Söylenecek çok söz var ama, en iyisi kitapları edinip okumak.. Ben ne desem az...
*kitabı edinme adresi tel: 0533 581 52 72

<http://www.ulviyesavtur.com/>

Durmuş Kaya

Korkut Yüreğinden-I

Şu korkut üreyim vururken tuğ tuğ
Menim duyulmaz mı bu seslenişim?
Boşa mı hay balam, boşa mı çığ çığ
Bayrağa sancağa heveslenişim?

Neçe gam çekerem dövran dolanır
O uzak gökyüzü ahır kanımda!
Mehriban bildiğim sular bulanır
Azadlıh isterem öz vatanımda!

Bu sevda geder mi tac olup serde?
Hele ki torpağa taşa vurmuşam!
O cevan seherin açtığı yerde
Bengi taylarımı arşa sürmüşem!

Esrik kanım bol yayılır çemene
Üreyimi bin yerinden oyarlar!
Oğuz oylağında şadlık ne mene?
Kanlı hançeri bağıma dayarlar!

Menim can özümnden yükselen ahım
Yalçın kayalara mağma düşürür!
Bu sevda, bu sevda umudum şahım
Dilim melül melül nağme düşürür!

Gün gelip bu hasret visal olmaz mı?
Meni mor sırtında dağlar taşır da,
Mehmet'in könlüne bir hal olmaz mı?
Derin okyanuslar uğuldaşır da!

Şu Korkut üreyim vururken tuğ tuğ
Menim duyulmaz mı bu seslenişim?
Boşa mı hay balam boşa mı, çığ çığ
Bayrağa sancağa heveslenişim?

Durmuş Kaya

Kök-I

Boranlı bir kışındı
Temir -Yalıg düşündü
Bu yay bu gür kaşındı
Ala tayar eşındı...

Buyruk buyurdu tezden
Candan yürekten özden
Güneşler doğdu sözden
O, ne denlü hışımdı?

Eydür, birlik ocakta
Dirlik başta bacakta
Kükreyin dört bucakta
Yağı Bizans kaşındı!

Kınık Bayındır.. Kayı..
Beğdili Büğdüz boyu
Yedi kat gökten ay'ı
Alıp ufka taşındı.

Su toprak olalı beri
O sevda bu başındı...

Durmuş Kaya

Kürşat'ın Doğumu

-Oğlum Kürşat'a

Yüreğimde duran bir kızgın demir
Gözümde köpüren hicran denizi
Sabaha çıkar mı o kutlu emir?

Şu toprak sancılı, şu dağ sancılı
Atamın kurduğu otağ sancılı!

Hemşire! Hemşire! Doğum ne zaman?
Azar, azar uzar bu derin sancı!
Bize dünya yüzü göstermez aman!

Gözlerim karanlık, aynalar sefil
Kürşat'ım bahtıma gel sen ol kefil!

Ah! .. Hekim, neşterin kanlı mı kanlı
Soğuksun bu doğum arafesinde!
Gözlerimiz Alpler kadar dumanlı!

Kürşat'ım doğ hadi gecikme sakın,
Gelecek bahara akın var, akın!

Yere yıldız yıldız indirdim arşı
Yüreğimi yüreğinden vurdular
Tükürdüm kanımı rüzgara karşı!

Sevdamı bir benği taya bindirdim,
Kırk günde bir ince aya indirdim!

.....

Şükür sana Mevla.. Kürşat'ım gelmiş,
Yakındır narjozdan uyanışımız!
Bahtı karanfiller kadar güzelmiş,

Zaferler muştusu her bir kasında
Gözleri destanlar haritasında!

Önünde bir şanlı bozkurtlar çağı,
Aşılacak dağlar var sıra sıra!
Üflüyor yeniden sönmüş ocağı!

Kürşat'ım Kürşat'ım yalnız değilsin,
Sen de bencileyin bahtsız değilsin!

Şimdi vuslat vakti göklerin yerle
Dağlar doğruluyor duyuyor musun?
O şehnaz çağrılı menevişlerle..

Kürşat'ım Şu bayrak ve Şu da kandır
O'na suyunu ver, ver de uyandır!

yitikoza.....Kasım1990

Durmuş Kaya

Kütahya'da Bir Çınar

Kütahya'da bir çınar
Ve çınarın altında ben
Demleniyorum tarihlerden...
Belki en güzel şiirler yazmak
Arkadaşlarımın düşünceleri
Ama ben bir türlü sıyrılamıyorum
Bu on milenyum yıl yaşamış şehirden
Geldiğimden beri

Kütahya'da bir çınar,
Ve çınarın altında biri
Masallar anlatıyor Frigya vadisinden
Gözlerinde Zeus tapınağının silüetleri
Ben hep ona bakıyorum
Görür görmez kalbime nakışladığım çinileri
Müzelerin izbelerinde bırakıyorum

Kütahya'da bir çınar
Ve çınarın altında sen
Hisarcık kalesinin yetmişiki burcu
Kanatlar takınmış Hayme Ana yüreğinden
Domaniç yaylasında Osman Gazi gülümsüyor
Ben senin saçlarında esiyorum

Kütahya'da bir çınar
Ve çınarın altında bir kalpaklı
Görsen yüreğinde
Ne sevdalar saklı?
Zafertepe Dumlupınar
Mavi gözlerine yaslanmış
Yüreğinde derin bir yara kanar
Gerilmiş yay gibi yiğitleri...

Kütahya'da bir çınar
Ve çınarın gölgesinde sen,
Bilirim senin de yüreğin yanar!
Derinden bir iç çekiyorum.
Acaba yangınına kar mı getirsem
Erciyes'ten
Kar?
Ama efkarına bürünmüş şimdi
Yaşmağını çözse üşür
Örtünse yanar!

Kütahya'da bir çınar
Çınarın altında sen
Çini
Ve nar!
Simav'ın bakmaz da bulanıklığına
Dağlarında sevda sınar!

Kütahya bir koca alem şimdi
Alem Kütahya kadar!

Kütahya'da bir çınar,
Çınarın altında ben
Yüreğimi yüreğine basıyorum!
Yaprakları sen kokuyor
Gölgesi gölgen!

Durmuş Kaya

Menekşe Kurağı

Hasretin kan olup akar karına
Dağlar geçit vermez yol ince gelir!
Eremem silanın baharlarına,
Mektup ince gelir, el ince gelir!

Beni dizine al koynunda uyut
Ve.. kalksın aradan mesafe, boyut!
Yalnız sen elimi mahşere dek tut,
Esen bu rüzgara dal ince gelir!

Gül yüzünde güller hârelenince
Hicrân gecesinin ieklerince
Ayrılığa acı gurbet denince
Ömür ince gelir, yıl ince gelir!

İzinsiz girilmez yarin bağına
Benliğim takılı kaldı ağına
Mevlâm bir renk vermiş ki dudağına
Kırmızı kıskanır al ince gelir!

Seni sevmek benim ilk ve tek suçum?
Ben senin gülşeni sevdana açım,
Menekşe kurağı yaşarken içim
Yağmur ince gelir, sel ince gelir!

Durmuş Kaya

--Menzil/BAHAATTİN KARAKOÇ

MENZİL/BAHAETTİN KARAKOÇ

Şu renksiz, terkipsiz rüzgara es dersin eser,
Sendendir bulutların yağmura, kara dönüşmesi!
Ateş yak dersin yakar, bıçak kes dersin keser,
Sendendir deli kışların ilkbahara dönüşmesi!

· · · · ·

Yüreğim senin ağırlığını taşıırken
Sesimi içime saklamışım neye yarar?
Beklentisi olan kuşlarım doruklarda üşürken,
Ben güneşi bıçaklamışım, neye yarar?

Bahaettin Karakoç, Türk şiirinin yaşayan koca çınarı, beyaz kartalı! ...

Elimde, 07.09.1991 tarihinde adıma imzaladığı kitabı MENZİL, denizler deryalar gibi duruyor; Her okuyuşta ayrı bir heyecan duyuyorum. Çağrımız üzere lütfedip geldiği Güneykent Yunus Emre Günü; nü, çağrılıp gittiğim Maraş; ta Dolunay şiir şölenlerini hatırlıyorum, şöyle geriye doğru baktığımda; Bir de Türkiye Diyanet Vakfı; nın ödül töreninde O; nunla birlikte ödül alma şerefine nail olmuşum. Bahaettin abi; nin Beyaz Dilekçe; si birinci olmuş, ben de o yarışmada mansiyon almıştım;

Bu birkaç cümleye sığan hatıralar benim gönül dünyamın, ömrümün unutulmaz günleriydi;

Bahaettin abi, daha başka şiir kitaplarını da adıma imzalamıştır. Bir piri faninin bakışları gibi gözlerimin önündedirler; Ama bu yazının Konusu MENZİL! ...

Aslında bu kitap nasıl anlatılır onu da bilmiyorum. Bir girsem içine boğulacağım diye bir korku sarıyor beni. Her mısraı ayrı bir dünya, her kıtası ayrı bir kainat; Derin okyanuslar mısra mısra önüme seriliyor, yüzebilmek de ayrı bir maharet;

MENZİL, besmeleyle başlıyor:

BİSMİLLAHİ

Sırlı bir gözeden bengisu içer gibi
Senin adınla başlarım her işe Rabbim:
Sana sığınırım nefsimin zehirli oklarından
Ve albenisinden dünyanın.. arınır içim.

Latifsin, Rezzaksın, Azizsin Ey NUR;
Esirgemek, bağışlamak sana mahsustur.

Şiirin okunuşunda alınan duygular abı hayattan başka nedir? Güzel Türkçe; mizin zirvelerinden alayımsema çekiyor gönül göklerimize; Duygular cümbüşü sarıyor yüreğimizi, bazen ürperiyor, bazen derin derin düşünüyoruz. Hani, mizahta, güldürürken düşündürmek, deyimi var ya, Bahaettin Karakoç; un şiirleri de

gönlümüzün çöllerine çağlayanlar gibi akarak, edebi hazlar vererek düşündürüyor; Bu şiirler tasavvufi bir atmosfer ama okuyucuyu yormadan düşündürüyor. Zorlamıyor, sıkımsıyor, sıkıntı vermiyor;

Okurken zevk alıyorsunuz, heyecanlanıyorsunuz; Manevi hazlar, iklimlerde dolaşıyorsunuz;

Bu tür yazılarda şiirleri tek tek ele almak sayfalar dolusu yazmak ve geniş bir zaman ayırmayı gerektiriyor. Bu bir tanıtım yazısı olduğu için, şiirlere fazla dalmadan bütün gönül dostlarına MENZİL; i okumanın, menzile atılan ilk adım olacağını hatırlatıyorum...

Yazıyı. Bir Irmağı Boydan Boya Sevdayla Yürümek, isimli şiirinin son bölümüyle noktalamak istiyorum:

Ey benim Muhammedi kaderim ve beyaz sevdam,
Sen son şansısın bütün evrenin net ve saydam!
Yüksek uçmak hakkındır, tüm kuşlardan daha yüksek,
Sevgiliye yatak ören kalbim bir ak örümcek;
Geceler ceylan soluklu, gündüzler gül edalı
Canda bir Muhammed yaşar, süzölmüş ballar balı...

Bahaettin Karakoç

Durmuş Kaya

Mevlana'yı Gezerken

Yıllarca mezarda kalmış gibiydım,
Gel! dedin, gelişim sana Mevlana! ...
Hasreti soyundum vuslatı giydim
Dol! dedin, doluşum sana Mevlana! ...

Gönlümüz düşmüşken binbir sıradan
Sesin kopup geldi yedinci kattan
Rüzgarlara binip bengi kanattan
Sal! dedin, salışım sana Mevlana! ...

Nurdan bir mahşere sundun özümü
Açtım ellerimi yumdum gözümü
Benliğime doğru döndüm yüzümü
Dal! dedin, dalışım sana Mevlana! ...

Ulu çınarlarca kut ırladığım
Kanımı döktüğüm itırladığım
şol Bezm-i El-est'ten hatırladığım
Ö! dedin, oluşum sana Mevlana! ...

Durmuş Kaya

Mihri'dendir Yâr Kûlûngler Mihri'den,

Bir melâlin gölgesinden çıkmadan,
Bir melâlin mahşerinden geldiler!
İflâh olmaz her yiğit dert çekmeden,
Ben yitik bir şeyda idim bildiler!
Yâr varılmaz hâlâ dedim, güldüler!

Var mı aşkın pençesinden sıyrılan?
Mutlu olmaz sevdiğinden ayrılan,
Ayrılıklar göğsümüzde kör yılan,
Her hayâlîm hüsrân olup kaldılar!
Aşk ateşten cilâ dedim, güldüler! ..

Ağla artık gönlümün gam bülbülü,
Bahçelerden el çekerken gün tülü,
Akşam akşam açtı hüznümün gülü,
Aklımızdan fikrimizden çeldiler!
Her çiçek bin belâ dedim, güldüler!

Aşkı söyler her sözüm her satırım,
Nazlı yarım bilmemiş hiç hatırım,
Elvan elvan gül kokarken itırım,
Sevdiğimden koprdılar, aldılar!
Her gönül Kerbelâ dedim, güldüler!

Sen kamışsın, ben kamıştan bir ney'im,
İnlerim hep, şaşkınlım, derdimleyim,
Gözlerimden kan süzölsün neyleyim,
Bir can olduk, bizi bizden çaldılar!
Aşk güneştir billâ dedim, güldüler!

Sen gelirsin okyanustan, bahriden,
Her mihnetin her firkatin kahri sen,
Mihri'dendir yâr kûlûngler Mihri'den,
Senden evvel karlı dağlar deldiler,
Ben bir ismim Leylâ dedim, güldüler!

Çağlar oldu her buluttan yağdığım,
Kan revandır kirpiğimden sağdığım,
Nerdesin yâr, gözlerinden sevdiğim?
Rengin aldım gülşenimden sildiler,
Nerdesin yâr hâlâ dedim, güldüler!

_____yitikoza n

Durmuş Kaya

Mustafa Kemal'le Dertleşme

(M) Mustafa Kemal'im duyuyor musun?
Eşkin atlar nallarını sürüdü!
Mezarında rahat uyuyor musun?
Dağlarımı duman aldı yürüdü!

(U) Fkuma gözlerin ağmıyor artık
Kanlı eller karışıyor toprağı!
Destanlar yazılan sayfalar yırtık,
Sarıp döküyor çınar yaprağı!

(S) Samsunda yaktığın şanlı ışığı
Balçıkla sıvazlar hain tilkiler!
Sarı sahraların iri başağı
İhanete pervazlandı ülküler!

(T) Türk'ün namusuna yine kem düştü,
Kerküğünü Batum'unu yitirdim!
Esaret üstüme dem be dem düştü
Bıraktığın sermayeyi bitirdim!

(A) Ğlar Kızılırmak.. Sakarya.. İdil...
Çıkamıyor Meriç dik yokuşları!
Dilimde türküler.. hiç benim değil!
Uçar göklerinde hüzün kuşları!

(F) Fosfor buruşturdu bağda gülleri
Balacanlar kurban kurban üstüne
Savruluyor bir ocağın külleri,
Bülbül figan eder figan üstüne!

(A) Ğustos, destanlar çağıdır, ama,
Mehmedimin ala gözleri mahmur!
Esriklığı yansımıyor dünyama
İsmiyle müsemma o soylu hamur!

(K) İzaran gül gibi ufuklarımda
Ay yıldızlı bayrak dalgalandıkça!
Kanım kaynar bütün damarlarımda,
Ürperir titrerim seni andıkça!

(E) Ksık bir şeyler var; soluğün, sesin,
Misak-ı Milli'yi sorarsan eğer!
"Uyan, silkin, doğrul; yürü! " mü dersin?
Yürürüm, yeniden doğarsan eğer!

(M) Makus talihimiz iki yakamda,
Yanar yakılıırım, kaderim bu mu?
Karanlıklar peşim sıra arkamda,
Turnalarla saldım al mektubumu!

(A) Artık, Elif kağnıları bıraktı,

Gelir mercedesten bir inebilse!
Göğsüne yabancı çiçekler taktı,
Çıkarır ah! .. Seni.. bir seni bilse!

(L) akin, işte böyle halimiz Atam,
Yine hüznün yine gam var atlasta!
Düşmanın sadağı, tesisatı tam,
Destanlar yazdığın topraklar hasta!

Durmuş Kaya

Olabilmez

İnsanın içinde maya bozuksa
Ağyarın çilesi dert olabilmez!
Vurulup göğsünden kan bile dökse,
İki kere iki dört olabilmez!

Riyakarın riyasını sezmeli,
Bu meydanda insan gibi gezmeli,
Gönül teri ak alından sızmalı,
Er olmazsa kişi kurt olabilmez!

Gönül dergahında pişemeyince,
Yarin yollarına düşemeyince,
En zorlu dağları aşamayınca,
Nazlı yar kucağı yurt olabilmez!

Durmuş Kaya

Ortancalar Ağıt Solur Lir Çalar

Anılar harmanlanır izdüşümünde
esen bir rüzgarın
yağan yağmurun
uçuşur çiçekler
sana bürünmüş

Gelişlerin güneşleri sımsıcak
ama hüznüldür
ortancalar
ağıt solur
lir çalar

benden çıkar fırtına
beni parçalar...

Bulutların sinesine yaslanmış
bir ay çıkar
özlemlerin gülüdür
senden gelmiş
senden yana dürünmüş

Kirpiğinde acılardan çelenkler
her zaman zinde
her vakit gür
havuzbaşında bir
nilüfer ağlar
dağlar üstüne yürür

Yatıp yıldızlarla koyun koyuna
issiz dıngin sularda
uyur albenili
uyanır mahmur
bir öksüz gülüş

kınından çekilmiş bir kılıç gibi
sallanır durur
ve beni bekler
bana bürünmüş!

Durmuş Kaya

Ört Gözlerini Üzerime

Bilsen ne çok seviyorum
Ve korkuyorum anlatmaya
Seni kaybetmekten korkuyorum
senin olamamaktan
ellerini tutamamaktan
koklayamamaktan seni!

Hatırladıkça
dizlerimi dövüyorum
yollarım taklamakana çıkıyor
yüreğim hicranlı bir uçurum
kahroluyorum
çok daha erken geleydin diyorum
isterdim haktan seni!

Bilsen ne çok seviyorum
gecemin gün ortası
hasların hası
gözlerin göğsümü sıkıyor
sızlıyor burun deliklerim
sen oluyorsun tüm dileklerim
dönüp dönüp ismini okuyorum
şenleniyor gönül evim
kıskanıyor karıncadan
yıldızlardan hatta, mars'tan
bayraktan seni!

bilsen ne çok özlüyorum
gözlerim şükür duasında
kirpiklerim denizinde yüzüyor
tüm hücrelerim seninle
damarlarımda bakışların geziyor
hep orda kalmanı istiyorum
çıkma bensiz sabahlara
kıskanır şafak seni tan seni!

Ört gözlerini üzerime
Üşüyorum
uzaklarda olduğunu hatırlatma
tırnaklarımdan sızlıyorum
ve seni yüreğimden bile gizliyorum
bir topal serçeyim çünkü
uçmaya yeltensem
ayakucuna düşüyorum
Özlüyorum, özlüyorum can seni!

Durmuş Kaya

Özledim

Bak yine burnumdan soluyorum
Biliyor musun neyi özledim?
Senden uzaklarda çok uzaklarda
İnlemeyi özledim!

Zaman dağ dağ çökerken omuzuma
Kurşun eritmek yerine yüreğimde
Seni senden önce
Dinlemeyi özledim!

Bir med`dü cezir özlemin
Vurur yumruğunu göklerin pervazına
Göğsümle beynimin arasında
Çınlamayı özledim!

'ben canım dedikçe candan edersin'..
Hüzzam bir şarkısın kuşların gagasında
Rüzgarlara kanat diye taktığım
Yüreğime ebruli dokunuşuna
Banlamayı özledim!

Gelişlerinde dünya benimdi
Gidişlerinde gayyalar
Ne kadar acı olsa da
Kırmızıya gebe okların temreninde
Vınlamayı özledim!

Senden uzaklarda çok uzaklarda
Canevime yastık gibi bastırıp
Hüznün kırkikindi bulutlarını
Aldırmadan kirpiklerimin yandığına
Süzgün bakışındaki o ince melâli
Anlamayı özledim!

Biliyor musun neyi özledim
Senden uzakarda çok uzaklarda
İnlemeyi özledim!

Durmuş Kaya

Özlemin

Gidişinle öksüz kalır yıldızlar
Ben göğsüme siyah lale takarım
Elini tuttuğum ellerim sızlar
Gözlerine rüyalarda bakarım

Bir hüzün mahşeri akar derinden
Damarları ateşlenir gözümün
Şebnemler süzülür çizgilerinden
Yarım yüzyıl gören yanık yüzümün

Özlemin çırpırır bir efsun gibi
Sevdanın buğusu tüter serimde
Göğü kucaklarırken kuyunun dibi
Kanar sıcaklığın gecelerimde

Durmuş Kaya

Penceremin Ötesinde

Üstü gül döşeli dağlar olsaydı
Penceremin ötesinde
Bu kadar aldırmazdım
Gönül kanatlarımı böylesine
Hüzünlerle dolu dolu
Kaldırmazdım

Üstü gül döşeli dağlar olsaydı
Yolların sonu
Masama yaslanıp
Şiir defterimi doldurmazdım
Ve her mısra sonunda
Çıldırılmazdım

Üstü gül döşeli dağlar olsaydı
Serçelerin sesinde
Kulaklarımı kargalara çaldırmazdım
Gözyaşımınla gölleri doldurmazdım
Böyle gurbet akşamlarına
Atsız-pusatsız
Saldırmazdım

Her düşe bir yıldız avlamazdım
Çıra gibi kavlamazdım
Yolum karlı dağlara çıkmazdı
Karnım acıksa gönlüm acıkmazdı

Yüreğimi aşkınla doldururdum
Sen olurdun ekmeğimin arası
Kanamazdı şu gönlümün yarası
Kurşunlara deldirmezdim

Durmuş Kaya

Rabbim

-Hiçbir kapı yoktur Sen'den
Ve Sana duadan gayrı...

.....
.

Kumaşımız Sen'den, terzimiz Sen'sin,
Ta El-est'den beri arzumuz Sen'sin,

Zalimin zulmüne gürzümüz Sen'sin,
Düşküne, düşmüşe tarzımız Sen'sin...

.
Rabbim,
Sana layık kul eyle bizi!
Güzel sancağının şanlı yolunda
Duman eyle bizi,
Kül eyle bizi!

Rabbim, Sen'in yolundadır,
Şol ölüşün güzelliği,
Rabbim, sözle anlatılmaz
O gülüşün güzelliği
Yere karanfil karanfil
Dökülüşün güzelliği! ..

.
Rabbim,
Bize bir muştı verdindi
Sancağını yükseklerde taşıdık,
Yeryüzünü gül eyledik!
Ne sıratındı bizi korkutan,
Ne cehennemindi,
Senin sevginle çarpan yüreklerimiz
Rahmetinden emindi!

Muştuladığın ülküler peşinde
Zulmün karanlıklarını
Deldik mızraklarımızla
Güneş gibi parladı çağlarca tuğlarımız
Gülbang-ı Muhammedi aşkına
Senin yollarında yürüdü
Başbuğlarımız! ...

Rabbim
Yine güç ver, kuvvet ver bize
Kerem et gönlümüze
Peygamberin öğündüğü
Erler, sultanlar olalım,
Sen'in uğruna ölen
Canlar olalım! ...

·
Rabbim,
Dinsin içimizde şu vesveseler,
Yine yükselsin davudi ezanlarla
Selimiye'ler,
Gökmedrese'ler! ...

Bize Hakk aşkını sunsun
Şu gümüş sağraklar,
Altın kaseler! ...

Rabbim,
Şu tekbirler ve şu nal sesleri
Sen'in ordundan geliyor,
Sen'in ordunun bu asmalardaki
Altın keseler! ...

·
Beni can civan ettin o bir damlacık sudan
Kurtulup gelebilsem nefis denen pusudan!

Şu çağın "dev! " gördüğü cücelerden usandım,
Ve Sen'i solumayan hecelerden usandım!

Rabbim, şu asfalt yüzlü gecelerden al beni,
Beni ocaklara koy, bacalardan al beni! ...

·
Rabbim,
Sen'in sancağını taşıyan ordular
Şimdi hangi sulardadır?
Destan destan yaşayan ordular,
Hangi pusulardadır?

Rabbim,
Yere insin Kehkeşanlardan
Yıldızlarımız! ...

Yine Fatih'ler doğursun
Genç kızlarımız! ...

Yine fetihlerle gelsin
İlkyazlarımız! ...

Rabbim,
Deste kızıl güllerle
Bezensin nevrularımız! ...

Sen'in aşkınla inlesin
Kopuzlarımız! ...

Kurt başlı tuğlarını gersin
Görklü mabedlerine
Mahmut'larımız,
Yavuz'larımız! ...

·
Rabbim,
Gönüllere kurduk Kabe'lerini! ...
Sezar'ın elinden alıp
Bizans harabelerini
Mevlana Mevlana
Yunus Yunus
Gönüllere kurduk Kabe'lerini! ...
Dağ-u taş okur şimdi
Kitabelerini! ...

·
Rabbim,
Şu kara katranlı Basra,
Bir kızıl kan gibi
Şakladı asra!

Rabbim,
Bu nice başlangıç
Bu nice son?

Öyle zalimler geldi ki Rabbim,
Kiskandı Neron! ..

Bu silahlar napalm,
Bu silahlar mavi gökyüzünde kızıl kor!
Bu gülüşler atom,
Bu bakışlar fosfor!

Bu çağ kara
Bu savaş zor! ...

Rabbim,
Çatladı alnımızda ar'ımız,
Hangi nevrüzde saklı baharımız?
Hangi gökyüzünde yıldızlarımız?

Kalkmaz mı, uyanmaz mı
Seni kuşanmaz mı yeniden ordularımız?

.....
.....

(Korkut Yüreğimden Sayıklamalar'dan- sayfa, 102, Durmuş Kaya)

Durmuş Kaya

Resim

Fırçam bir sarı sazdan
Boyam kanım
Tuvalim benim
Acılara adanmış yürekler çiziyorum!

Gökyüzü karanfil yakamozu
Bir uçsuz sonsuzlukta
İçtiğim kömür tozu!

Fırçam bir sarı sazdan
Mavilere adanmış kanatlar çiziyorum!
Sağrağıma kan doluyor
Kükürt kokuyor menekşe selinin buğusu!

Karbondiyoksit,
Grizu,
Metan!
Ama illa kan!
Yedi kat yerin altında sızıyorum!

Fırçam bir sarı sazdan
Güneşlere adanmış gözler çiziyorum
Gün görmemiş bakışlarla

8222; Vira vira vira! ...8220;

Yenimden kan damlaya damlaya
Yüreğimden duman tüte tüte
Çıkıyorlar beni
Yerin altından!

Durmuş Kaya

Reva mı?

Reva mıdır gurbet elde
Gülcü müyüm gül dereyim?
Şirin balın dududu dilde
Ver dudağıma süreyim?

Yar mest olur yeşillerde
Güller açılan illerde
Bense bu sarı çöllerde
Çile yumağın gereyim!

Erenlerin meclisine
Şeyda bülbülün sesine
Aşk şarabı ıssısına
Mücella yüzün göreyim!

Dilde Leyla`nın isimi
Mecnun kesti hevesimi
Güneşe serdim sesimi
Seni bulursam dereyim!

Uğruna yakıp hanımı
İçmem reva mı kanımı
Dolduruben peymanımı
Özlem ile can vereyim!

28.01.2007 /yitikozan

Durmuş Kaya

Ruhsatiyle Dertleşme

Ruhsati, zamane öyle değişti,
İnsanlar bir pula kul oldu gitti!
Dağda dana düzde siyasi şişti,
Yandı harmanımız kül oldu gitti!

Eşkiya şah oldu, şahmaran kaçak,
Rezalet zirvede, asalet alçak! ...
Kallbimde sınıandı binlerce bıçak
Aktı al kanımız sel oldu gitti!

Zulüm, ya napalmla fosforla geldi,
Mazlumun ağıtı yürekler deldi,
Senin çağın belki daha güzeldi,
Hısım akrabamız el oldu gitti!

Adalet mi, onu sakın arama,
İlaç diye tuz basılır yarama,
Hak aşkına dalan gitti harama,
Gayrı yaşamamız zul oldu gitti!

Bilmem ki feleğin bize mi kasti,
Omurgam eğildi, dizlerim yastı,
Buşt`un oğulları doları bastı,
Gülşeni bağımız yol oldu gitti!

Durmuş Kaya

Sabahlara İnce Gülüşün Değsin

Hadi gel sabahları kucaklasın seninle
Yüce dağ zirveleri, yurdumun bucakları
Bir kaval nağmesinde benim kalbimi dinle!
Nasil sararsa gülü, öyle içten, derinden
Bir yaralı sevdanın hasretli kucakları
Gel artık o gittiğin dönülmez seferinden!

Kurşuni akşamların eğlenmesin gamında
Hadi gel sabahları güneşi ol gülümün
Şebnemlerin ışısın gözlerinin camında
Şaplanırken göğsüme hüznün kör bıçakları!
Hadi gel eylüllere uğramasın yolların
Hazana kapılmasın pembe açan dalların
Harelensin içimin erguvan saçakları!

Hadi gel sabahlara ince gülüşün değsin
Al benisi seğrisin yüzünün dudağının
Saliver turnaları kanadından engine!
Patlayan goncası ol gönül isimli bağın
O ceylan bakışınla tutuştur ocakları!

Hüznün çiçeklerini bırak solsunlar, derme
Hadi gel sabahları bürüsün yakamozlar!
Gözlerinden süzülen cemreye izin verme
Gelip benden alsınlar varsa alacakları!
Şu yaralı gönlüme ayağındaki tozlar
Deniz kokusu olsun, ılık ılık dokunsun
Bir kaval nağmesinde zor sevdamız okunsun!

Durmuş Kaya

Sana Irmak Gibi Aksam

Gül benzini güller sarıyor, göğsünü lâle,
Yâr her gece bir başka silah çekti kaşından!
Kırpıklarının temreni kan döktü visâle,
Sevdâlı güneşler doğuyorken bakışından,
Yâr her gece bir başka silah çekti kaşından!

Gelsen bana bir, ben sana ırmak gibi aksam,
Mahşer gibi bitmez gecenin bezmini yaksam
Gölgende yatıp gözlerinin rengine baksam
Sevdâlı güneşler doğuyorken bakışından,
Yâr her gece bir başka silah çekti kaşından!

Her sevgilinin menzili bir çölde bitermiş,
Kaç mecnunu almış da kızıl kuşlara sermiş! ?
Aşk, korlu ateş, gizli yanar, gamlı tütermiş,
Sevdâlı güneşler doğuyorken bakışından,
Yâr her gece bir başka silah çekti kaşından!

(Mef\`ûlü / mefâ\`îlü / mefâ\`îlü / fe\`ûlün)

-yitikoza

Durmuş Kaya

Sen misin?

Yine yıldızlara asılı kaldım,
Tenimden ruhumu süzen sen misin?
Rüya içinde bir rüyaya daldım
Benim sularımda yüzen sen misin?

Özlem ılık ılık sardı kanımı
Beynimi sülükler emdi doymadı!
Sarı çöller kucaklarken canımı
Ben çektim çilemi canan saymadı!

Şesimi kınından sıyırıp sustum,
Üşüdü Venüs'ün yakamozları!
Harlı gözlerini içime bastım,
Bulut bulut kalktı metal tozları!

Eceldi peşimden amansız gelen,
Eridi iliğim kemiklerimde!
Var git gönül toprağında efelen,
Sevdan kan buğusu olsun serimde!

Gözlerine ışınlandım minik kuş,
Neden yollarımı kader bağlasın?
Arkamda uçurum, önüm dik yokuş,
Aşamazsa usul usul ağlasın!

İnmiş enginlere bengi taylarım,
Nallarında etim kaldı neyleyim!
Bu hayatı yaşanmamış saylarım,
Minik kuşum yetim kaldı neyleyim!

Nar ağacı kabuğundan karalı,
Hüzündür dalında dört mevsim esen!
Yaprağından kan damlıyor, yaralı,
Bu baltanın ağız benim sapı sen!

Yine yıldızlara asılı kaldım,
Tenimden ruhumu süzen sen misin?
Rüya içinde bir rüyaya daldım
Benim sularımda yüzen sen misin?

21.10.2006 0020

Durmuş Kaya

Sen Renklerin Şiirini Söylersin

Sen renklerin şiirini söylerken
Nar kırmızı rüyalar kucaklar beni!
Hazan yaprağınca titrerim
Ufkuma o derin melalin ağar!
Baksam gözlerine,
Üstüme mağma yağar!

Yalnızca yıldızlar saklar beni
Gözlerindeki yıldızlar
Ve her seferinde türkü çeke çeke gelen
Yağlı kurşunlar yerim!

Nar kırmızı rüyalar kucaklar beni
Kan mıdır dudakların mı bilmem!
Gözyaşımla esriyen kaldırımlara
Aklımı bir yay gibi gererim!
Ellerim seni tutsa üşür
Tutmasa yanar!
Sen renklerin şiirini söylersin
Benim yüreğim kanar!

Anlamaz bilmez bu sokaklar beni
Birbirine girer hücrelerim!
Yastığım yorganım kinini bilir
Biğer en küflü bıçaklar beni
Sensizliğe bata çıka giderim!
Ne mantığa ne de hayale sığar
Gayyalar gibi derin
Düşüncelerim!

Durmuş Kaya

Senden Usulca

Gönlümde ne kadar sevgi varsa
Bu gece dilim dilim
Dilmem lazım
Sevdan beni
Çıkmazlara sokarken sarsa sarsa
Senden usulca
Çekilmem lazım!

İnemem artık gayyalara
Cehennemi çiçeklerin
Acısına doydum artık
Dokunmayın yüreğime ellerin
Bir daha
Bir daha sevemeyeceğimi
Bilmem lazım

Usandım gözyaşlarımı gizlemekten
Hüzünleri azık basar gibi üzlüklere
Süzmekten usandım
Kahkahalar atıp gidenlerin ardından
Gülmem lazım

Kızartamıyorsam geceleri kanımla
Dudaklarımdan ismini
Ve buseni
Ve seni
Eksilmem lazım

Binbir yerinden vurulmuş yüreğimi
Taşıyamam bu meydanda
Avuçlarına değil
Kara toprağa
Dökülmem lazım

Ama artık çekemem
Akdeniz mavisi acını
Ben kendim kurarım üstüne dar ağacını
Yaşamaktansa
O gözleri, o gülüşleri
Günah gibi alнімda taşımaktansa
Silmem lazım

Senden usulca
Çekilmem lazım!

Durmuş Kaya

Seni Beklemek

seni beklemek bir şanlı hüzün
bir şanlı destan can
zevk almak yağmurlardan
kardan
çamurdan...

seni beklemek
iftarı beklemek gibi
erimek buhurdan buhurdan
tutmek
verdiğin nurdan...

Karanlıklar içinde
elsiz ayaksız emeklemek
seni dokumak asfalt yüzlü gecelere
yıldız yıldız
seni okumak
seni çözmek
bir şanlı hüzün can..
bir şanlı destan!

***

işte ben de
sensiz gecelerde
seni bakıyorum
dokuyorum/çözüyorum/okuyorum..

bir bir elini çekiyor yüreğimden metanlar
bakışların tutuyor bakışlarımı
ve gözlerimden
harlı ırmaklar akıyor
başucumda çiçek yüzlü tanlar...

seni şakıyorum gamlı bir bülbül gibi
seni bakıyorum seni çekiyorum
seni söylüyor canlar
ellerimi sana bırakıyorum...

seni soluyorum sarı çöllerde
ağaçlar yaprak veriyor
sevdan dudak veriyor

güllü gülüşler sarıyor evrenimi
ama hasret dokuz boğumlu maraz
vuslatına esriyorum
eriyorum biraz biraz...

içimde sahralar boyu ilk yaz
sen
ve naz

seni beklemek bir şanlı hüzün
bir şanlı destan can
zevk almak yağmurlardan
kardan
çamurdan...

sensin sevdaları taşıyan dudağımda,
sensin denizimde ırmağımda
dağımda...

***

elim de sensin
ayağım da
lakin
artık bulutlardan in! ...

yitikoza

Durmuş Kaya

-Seni Önemsiyorum

seni önemsemiyorum
desem de her seferinde
bir güvercin geliyor
içimin göklerinden
gagasında bir yasemen

sen kokuyorsun

seni önemsiyorum
ama düşünüyorum uçurumlarına
amansız bakışlarının
gözlerin mızrak gibi deliyor
içimdeki deniz yükseliyor

ve her yerden çıkıyorsun

seni önemsemiyorum
demeye gücü yeter mi dilimin
bu yürek bu sevdâ bu hançer kimin?
sarsam da yüce dağların karını
esiriyim ikliminin

ateşsiz yakıyorsun

seni önemsiyorum
ama gözlerimden akan ırmak
değil coşmak taşmak kudurmak
geçtiği her yeri yarıyor
kalbimin duvarlarını
derin sancılar sarıyor

sen öyle bakıyorsun

Durmuş Kaya

Seni Yüreğimde Taşımak

Seni düşünerek uykuya dalmak
Hüzünlerden sıyrır beni,
Atar düşlerin ocağına!

Özlemlerin bittiği yere
Bir zümrüd-ü anka kanadında
Uçar giderim!

Bana bu sevgiyi verdin ya ey sevgili
Ey güzeller güzeli,
Güntülü hayalinle yedi düveli
Geçer giderim!

Seni düşünerek uyanmak
Sevdalara doyurur beni
Koyarım başımı yar kucağına!

Gözlerinin tüttüğü yere
Kızılıcak şerbetini
İçer giderim!

Seni düşünerek yaşamak güzel
Seni, yüreğimde taşımak güzel
Kavuşmamız mümkün değilse bile!

Gün gelir dünyadan
Bu minval ile
Kaçar giderim

Durmuş Kaya

Sevdiceğim

Sevdiceğim,
Bu şiiri yine sana yazacağımı biliyorsun,
"Çok oldun ha! " diyorsun içinden
Kızıyorsun belki!
Belki de bana üzülyyorsun!
Bak, bembeyaz oldu her yanı yurdun,
Yine gelinlik giydi!
Yine bir sevda
Boranla esti!

Sevdiceğim,
Sen hep susuyorsun
Ben bütün türkülerini söylerken yüreğimin
Sana olan sevgilerini
Sana olan tutkunluğunu!
Sen sustukça ben gayyalardayım!
Ben seni takmışken kanatlarıma
Sıratlar yol vermiyor atlarıma!
Metal çürüğü döşeklere düşüyorum!
Fosfor soluyorum her yanı kan!
Bir senin sevdan
Bir doğanın kükremesi,
Yüreğimin duvarlarına gürp gürp çarpan
Zemheri ıslığı değil sevdiceğim
Sensizliğin sesi!

Sevdiceğim,
Seni doldurdum yüreğimin
Selçuklu nakışı heybelerine
Çifte başlı kartalın olamadım ne yazık!

Beyaz düşlere bürünmüş bir akşamüstü
Kurşuna döndü gökler
Bütün yıldızlar küstü!

Sevdiceğim,
Gizemli parıltılar saçan çarşıları
Bırakıyorum senin hülyalarına!
Çekiliyorum senin dünyalarından,
Sen hep heybemde olacaksın ama!
Ama ben de bir lokma bir hırka demeden,
Ayağımda demir çarık,
Elimde Aladağ'ın gürgeninden bir asa
Yolları yeniden kürüyeceğim!
Sırtımda Erciyes'in çimeni kokan gömlek
Çağın yüreğine basa basa
Yürüyeceğim!

Durmuş Kaya

Sıyırdım

Yar beni koynunda yatırsın diye,
Canımı sıyırdım canımdan öte!
Beni cennetine götürsün diye,
Kanımı sıyırdım kanımdan öte!

Çektim besmeleyi çaldım içeri,
Ne kadar can varsa aldım içeri,
Yarın gözlerinden daldım içeri,
Tenimi sıyırdım tenimden öte!

Boynuma saçını bağlayıp astı,
Çoban yıldızıyla Merihe kasti,
Yarama gül yüzlü mührünü bastı
Ben'im sıyırdım ben'imden öte!

Bir faniye verdim mezar taşını,
Bulsun "hüvelbaki" yazan eşini!
Kaf Dağı üstüne kurdu düşünüyü,
Sin'im sıyırdım sin'imden öte!

Üzengiyi kırıp kalbimle duydum,
Dünyadan ne varsa hepsini soydum,
Bir kara sevdayla içimi oydu,
Beynimi sıyırdım, beynimden öte!

Durmuş Kaya

-Söyleyemem ki

....anılardan kalan...

Seni sevdiğimi anlatamam ki
Yollara sor söylesinler bir tanem!
Seni sevdiğimi, yanağımdaki
Allara sor söylesinler bir tanem!

Gözümde yaş olup kan aktığımı
Ne yaşadığımı, ne çektiğimi
Senin için kızıl gül diktiğimi,
Çöllere sor söylesinler bir tanem!

Sarı çiçeklerin balını al da,
Kalmasın aşkımız böyle masalda!
Bir seher vaktinde, o bağa dal da,
Güllere sor söylesinler bir tanem!

Durmuş Kaya

ŞAIRİM DİYENİN

Şairim diyenin gönlü Yunus`ca
Engin olmalı ki okunabilsin!
Ötelerden gelen bir meltem gibi,
İnsanın içine dokunabilsin!

İncitmesin dinleyeni sezeni,
İrfan alsın oturanı gezeni,
Eleştirsin ama kahpe düzeni,
Kem söz söylemekten sakınabilsin!

Ağyar eli balda refah gezerken,
Kanımızı içip içip sızarken,
Düşman bizim mezarımız kazarken,
Halimiz nicedir bakınabilsin!

Yitikozaan yitmez yitik dense de,
Zorlu patlar söz tokadı ensede,
Attan inip merdesese binse de,
Hal hatır kırmaktan çekinebilsin!

Durmuş Kaya

Şarkı

Boğsun beni sevgin seri sevdaya düşürsün
Mecnunlara dönsem de hazan ülkelerinde!
Sen bir gülün en harlı çağında gülüşürsün
Bülbül gibi inler gezerim gölgelerinde!

Aşkın yedi cennet'te koşan çaylara benzer
Gönlüm senin ardında koşan taylara benzer
Gülse gülüşün göğsü deşen yaylara benzer
Ben hep seni dinler gezerim gölgelerinde!

Durmuş Kaya

Şarkı-II

Gece sustu su yandı yar!
Gönül sana boyandı yar!
İspinozlar uyandı yar!

Bırakıp da gider miyim?
Sana veda eder miyim

Gelinciğim güz güneşim,
Sevdiğim, öksüz güneşim!
Benim ölümsüz güneşim,

Bırakıp da gider miyim?
Sana veda eder miyim

Sevdamın gül perisini
Güllerin en sarısını
Yüreğimin yarısını

Bırakıp da gider miyim?
Sana veda eder miyim?

Durmuş Kaya

Şehit

I
Tekbirlerden çelenkler taktım mezar taşına
Şehit seni doğuran cana kurban olayım!

Ay yıldızlı sancağa seğriyen can kuşuna
Şehit seni doğuran cana kurban olayım!

Peygamber ocağında yoğrulan yüreğinle
Vatan millet aşkına uçmağa varışına,

Zulmün kalelerini savurup sarsa sarsa
En aşılmaz dağları bağrından yarışına,

İslam mefküresini, Müslüman Türk sesini
Şanla yaşatmak için göz ve gez gerişine,

Al yazmalı sevdiğine 'sevdiğim yar' demeden
Ak alnından vurulup toprağa girişine,

Şehit seni doğuran cana kurban olayım
Kanlı göğsün üstünde yeşil urban olayım!

II.
Gün tülü ürperişler sarar damarlarımı
O gül çehrelerinden taşan ter ben olayım'

Gökte ebem/kuşağı yerde yurdun can seli
Senle omuz omuza düşenler ben olayım!

Yesevi'nin düşünde Yunuslar'la kışlayan
Aşılması dağları aşanlar ben olayım!

Şehit seni doğuran cana kurban olayım
Kanlı göğsün üstünde yeşil urban olayım!

Durmuş Kaya

Şehitlerimiz

Vatanı vatan yapanlarımız
Bayrağımızda kanlarımız
Şevincimiz
Övüncümüz
Gök fidanlarımız
Hüznümüz
Hicranlarımız
Canlarımız...

Önümüze karlı dağlar serenler
Namusuma şerefime
Vatanıma kol kanat gerenler
Kün sırrına ta ezelden erenler
Gözünü kırpmadan kara toprağa
Girenlerimiz
Çanlarımız
Övünçlerimiz
Hüzünlerimiz
Hicranlarımız...

Vatan harcını kanla karanlarımız
Dağları karanfil karanfil
Karanlarımız
Gökyüzünü bayrak bayrak
Saranlarımız...
Gül lale sümbül olanlarımız
Çanlarımız
Övünçlerimiz
Hüzünlerimiz
Hicranlarımız...

Cennete peygamberlerle
Girenlerimiz
Sınırlarda erlerimiz
Erenlerimiz...

Ali'lerimiz.. Osman'larımız.. Turan'larımız...
Mazluma melek yüzlü
Zalimin yüzünde patlayan
Volkan olanlarımız
Bayrağıma rüzgar verenlerimiz
Rengine al kan olanlarımız...

Selam olsun sevdiğinize
Canınıza
Selam olsun
Cennet vatanımıza

Cennete peygamberle girenlerimiz
Kün sırrına ezelden erenlerimiz...

Sevincimiz
Övüncümüz
Canlarımız
Hüznümüz
Hicranlarımız...

Durmuş Kaya

Şiir Üzerine Notlar

Sanat eseri ilk andan itibaren gizemiyle estetiğiyle kendine has tılsımıyla insan ruhunu saran, gönlünü okşayan özgün bir yapıdır.

Doğa bir sanat eseridir, bakmaya doyamadığınız güzellikler manzumesidir.. Doğa her zaman sanata veya sanatlara esin kaynağı olmuştur... Resimde, heykelde, yazın sanatında tabiatın gizemli güzelliği vardır..

Hemen hemen her sanat eseri doğadan izler taşır... Taşımaya da mecburdur...

Ressamdan şaire bütün sanatkarlar tabiattan, kimi zaman bir manzaradan, kimi zaman bir denizden, kimi zaman insandan, insan ruhundan esinlenerek sanat eserleri meydana getirirler...

Diyebiliriz ki; işte bu yüzden, gerçek sanat eseri ilk andan itibaren ruhu cezbeden gönlü okşayan özgün bir yapıdır, güzellikler manzumesidir...

Şiir, bu sanat dalları içinde en zor olanıdır. İnsan ruhunun derinliklerinden süzülüp gelen çok kanatlı bir kuş tur. Çok renkli dünyalar taşır. Her kanadı ayrı duygu atmosferidir. İnsan ruhundan çıkıp insan ruhuna büyümlü sözlerle seslenir.

Şiiri, somut bir şekilde tarif edemeyiz. Har ne kadar tarif etmeye kalksak sonuca ulaşmış sayılamayız. Binlerce kez tarif edilmesine rağmen, henüz bir kalıba oturtulamamıştır. Tariflere sığmayan çok kanatlı çok renkli uçarı bir kuştur şiir... Bundan öte, buna benzer söylemleri ne kadar tarif etsek de gizemine ulaşamayız.

Alt alta yazılan her söz dizini de şiir değildir.

Ancak her güzel söz şiirin insicamını taşır..

Şiir, "bıçak soksan gölgeme sıcacık kanım damlar" gibi mısralarla metafizik duyguları insan ruhunda zirveye taşır..

İnsan için vardır. Kimi yazarak şiire sığınır, kimi okuyarak içsel duyguların hazzını tadar.

Sanat, zaten toplum içindir. Toplumun bağrından çıkar topluma hitap eder. Toplumlara hitap etmeyen sanat da sanat değildir zaten.

Şiir, kelimelerle bina edilerek gönüllere sırça saraylar kurar.

Bu saydığımız vasıfları taşıyabilmesi için, şair, şiiri yazarken çile çekmelidir.

Herhangi bir olay karşısında şair hislenir, yazmak zorunda olduğunu hisseder ve yazar...

Bir anahtar mısra vardır. O yakalandığında şair, doğum sancıları çeker..

Çekmelidir de..

Böyle bir doğumla gelmeyen şiir etkili olmaz, zorlamalarla gelmiştir.

Çoğu şiirlerde görürüz ki vermek istediği mesajlar sırttır. Şiirde verilmek istenen her neyse sırtmamalıdır. Vermek istenilen mesaj çay içinde erimiş şeker gibi olmalıdır. Çayda şekeri görebilir miyiz?

Kimi olaylar insana şiir yazdırır.

Kimi bir depremi konu alır, kimi insan ruhundaki depremi, kimi tabiattaki güzel bir manzarayı..

Konular, anlatımlar farklı farklıdır.

Depremi anlatırken, " binalar göçtü, şehir enkaza döndü" gibi bir anlatım, ancak bir düz yazıdır. Ama, "binalar hu çekiyordu" diye bir söylem şiire yaklaşmış sayılır.

İşte insan ruhu yaşadığı olayları yazmak hissini duyduğunda şiire veya yazın sanatının diğer dallarına sığınır.

Yazmayıp okuyanlar da şiirde kendini bulmak, kendi iç çatışmalarını, acılarını hüznlerini, sevinçlerini bulmak ister. Bulduğunda mutlu olur.

Onun için şiir çok titizdir. Şiir yazmak isteyenler şairler, güzel Türkçe'mizin zenginliğinden, kendine özgün o has renklerinden en güzel şekilde faydalanmanın yollarını aramalıdır.

Bu arada, zorlamayla ya da kendiliğinden şair olunmaz. Her insan şairdir, duygusaldır. Ancak, duyduklarını ifade etmenin yolu, duyuşla deyiş arasındaki mesafeyi kaldıracak, meleke ve kültür birikimi ile teçhizatlı olmalıdır...

Evet dostlar, bu konuda söylenecek o kadar söz var ki, söz uzadıkça uzar...

Söz kılıcının keskin olması için, bir şair çok çekiç yemelidir. Eleştiriye açık olmalıdır. Kılı kırk yarmalıdır, ve önce kendi beğenmelidir...

Şiir olsun, diğer başka yazın dalları, bir yöne sesli düşünmektir...

Sesli düşünürken, iç dünyasında duyduklarını diğer insanlarla paylaşmaktır.

Kimi zaman hüznü olsa da, acılı olsa da, insan ruhunun depresyonlarını içerse de...

Güzellikleri paylaşmaktır şiir...

yitikoza

Durmuş Kaya

Şimdi Yır Söylemenin Ağıt Yakmanın Çağı

29 Eylül, Sarıkamış`ın Kurtuluş Gününe armağan...

.....

Dile gelse söylese
Karlı dağların karı
Çeksem yüceden yüceye
Dualı bayrakları

Sorsa bir Enver Paşam,
Bu yol nereye çıkar?
İdil hangi dağdadır
Hangi denize akar?

Sarıkamış, yumruğun
Sıkılı kaldığı yer!
Doksan bin Mehmetçiğin
Uçmağa daldığı yer!

Ben, dedeme sorardım
Bakışları kanardı!
Daha "paşa" demeden
Solukları donardı!

Derdi ki, Osmanlı'nın
Kaderi, cezasıydı!
Sarıkamış Türkmen'in
Bir destan kazasıydı!

Bin yıl ardına bakmadan
Devşirmelere kanmış!
Önce baktığı Balkan
Sonra Yemen, Sarıkamış!

Hain Hınçak, Ermeni..
Ve de Arap alçağı...
Şimdi yır söylemenin
Ağıt yakmanın çağı!

Gıdım gıdım kopardılar
Tenimi bedenimden!
Kan dondu mavzerimde
Utandı bileğimden!

Kutlu Turan yolunda
Dualı bir orduydu!
Duasını, sevdasını
Kara bulutlar duydu!

Bu tekbirler bir devin
Devinişi derinden!
Mehmet'in gül alışı

Cennet bahçelerinden!

Kader ördü ağıları
Suçu yok karın, kışın!
Allahüekber Dağları
Adı, Sarıkamış'ın!

Dile gelse söylese
Karlı dağların karı
Çeksem yüceden yüceye
Dualı bayrakları...

yitikozan

Durmuş Kaya

--T a n ı m a m--

Canı olmayana canan olunmaz
Gönlümüzü sarmadıkça tanımam!
Hemi "Dürzi" hem müslüman olunmaz,
Doğru yola girmedikçe tanımam!

İçin için ben de kanarım amma,
Canımı kurşunda sınarım amma..
Filistin`e ben de yanarım amma,
Türk ilini görmedikçe tanımam!

Kaç asır göllere döktüm kanımı
Elimi istedi verdim canımı
Kör duman eyledi asumanımı
Hatır gönül sormadıkça tanımam!

Yahudiye gitti yan avuç pula,
Ben köle olamam asla bir kula,
Müslümanlık nedir, iman ne ola?
Şuuruna ermedikçe tanımam!

Başımıza çoraplar mı örmedi?
Kıbrıs`ıma sustu, Türk`ü görmedi!
Hançerledi, derde ilaç sürmedi,
Bana hesap vermedikçe tanımam!

Aciz karıncadan kuştan, desinler,
Ne diyeceklerse baştan desinler,
Yitikozan, kalbin taştan desinler,
Çölü kanla karmadıkça tanımam

Durmuş Kaya

Tanımsız

Sevdalar zamansız çalar kapını,
Yitik ozanımın sesi duyulur!
Kopuzunda hüznün yüzlü bir tını,
Yüreğinde bir yaralı kurt solur!

Uyanırsın bir gizemli kuşluğa,
Samanyolu harman yeri sanırsın!
Aklının dizgini düşer boşluğa,
Acıları gelişinden tanırsın!

Silkelenir ürperirsin aniden
Duyguların bohçalanmış kilimdir!
Seni gayyalara bağlayıp giden
Bir kendir ipinde unutan kimdir?

Sayıklarken sevdiğinin adını
Bütün çiçeklerin kokusu itir!
Ve sapsarı bir cehennem odunu,
Kırk katır nasibin, ya da kırk satır!

Ölüm bir kütüğün alazlanışı
Şu kor yığınını sen ol da dindir!
Ebruli aşkların palazlanışı
Çaresiz yüreğin dilim dilimdir!

Durmuş Kaya

Tanırım Sizi

TANIRIM SİZİ

-Anamın, sarı gül sarışlı ellerini öperken...

Tanırım sizi
Yüreğim kadar sıcak dillerinizden
Nasırı mor süsen açan
Sarı gül sarışlı ellerinizden tanırım!
Kanımda tutuşan bir harlı çerağdır
Bakışlarınızla gönlüme verdikleriniz
Ve hep karlı dağdır
Önüme serdikleriniz!

Adınıza türkü yaksam
Mızrabım kırılır
Kopuzum yanar
Şiir yazsam gökte ay'ım
Yıldızım yanar!

Beni gül dibinde doğuran
Ve gül yağmuruyla yoğuran
Sizden biri!

.....
Tanırım sizi
Şahdamarımda gezer
İçimde solursunuz
Şu biçare dünyama
Nur şehri olursunuz!

Tanırım sizi
Bilirim çileniz yüce dağlardan yüce
Bilirim ya derdinize derman olamam
Benim de gam çiçekleri açar baharım
Benim de önüm ardım çile
Sağım solum hasret
Benim de her şeyim yarım!

Tanırım sizi
Ebem kuşağının alı
Dilimin en süzgün balı
Sevdamin son durağı sizsiniz
Şol cennetlerin buracı, siz!

Siz, hasretlere bürünürsünüz de

Acınızla acıma mı yüreğim
Ben hislenmez miyim?
Menekşe seli çağlarken gözlerinizde
Islanmaz mıyım?

Tanırım sizi
Menevişli gözlerinizden
Kavruk yüzlerinizden tanırım!

Eni gurbet sonu gurbet bir hayatın
Yokluk teknesine düşen acılardan
Hasretlerden
Yılmak ne bilmezsiniz bir dem
Donuk bakışlarınızda hüznün
Kınalı saçlarınızda erdem
Çile hamurunu özlemlerle yoğurursunuz!

Hüzün,
Toprağa er bırakmanın adıdır
Sözlüğünüzde bazen!

Taa uzaklardan gelen bir çocuk sesi
Göğsünden vurulmuş bir can ürpermesi
Ağıt ağıt gökyüzüne ağarken
Bayrakla sarılı tabutlara kapanıp ağlarsınız!

İşte o zaman düşer can evime
Bir ince sızı
Kor gibi alırım içime
Ay ışığı bakışlarınızı!

Bu yıllarca ezan sesiyle yunmuş
Esrilmiş toprağa
Bu, yıllarca karanfil yağmuru
Yemiş toprağa
Karanfil veren sizsiniz!

Ve salınan dala
Ve kızaran güle/yaprağa
Şekil veren siz!

Tanırım sizi
Ve anamı hatırlarım sizi her görüşümde
Cemresi gönül teri bahçelere
Gündeliğe gittiğimiz günleri hatırlarım
Yüreğimde ateş çiçekleri açar
Sizi her görüşümde

Tanırım sizi

Al yazmanızdan
Altın hızmanızdan tanırım!

Kilimlerde nakışlarınızdan
Aslı duruşlarınızdan
Şirin bakışlarınızdan tanırım!

Nene Hatun'lar gibi vakti gelende
Cepheye çıkışlarınızdan tanırım!

Şu yanan yüreğime
Şardığım kar sizsiniz
Yüzünde sevdalı düşlerin
Albenisi esriyen yar
Ve en sıcak diyar siz!

Tanırım sizi
Nasırı mor süsen açan
Şarı gül sarışlı ellerinizi
Öpmeyen bahar bahar olmaz!
Sizi görür de insan nasıl
Eriyip buhar olmaz? !
Eriyip buhar olmaz? !

Durmuş Kaya

Toplara Güneş Doldurmak

Mecidiye tabyasında toz duman,
Ergen kızılında, kar beyazında!
Bir yiğit cengaver, sevda ve umman,
Ergen kızılında kar beyazında!

Öyle bir andır ki, mahşere bedel,
Çökmüş yüreğime tam yedi düvel,
Şehitler durağı ebed ve ezel,
Ergen kızılında kar beyazında!

Duman almış, derdi kahir sürümüş,
Bedenimi cümle zehir bürümüş,
Conkbayırı, Settülbahir yürümüş,
Ergen kızılında kar beyazında!

Kudur kahpe düşman, az daha kudur! ! !
Türk'ün tufanlarla yarışı budur!
Şol cennetin en şerefli yoludur,
Ergen kızılında kar beyazında!

Ömrün görmediği bir hain pusu!
Bulut bulut kalkın yürek buğusu!
Semaya sığmayan Tanrı Ordusu! ..
Ergen kızılında kar beyazında!

Sanki gökler çöker, yerler yarılr,
Can kirişi yayda zorlu gerilir,
Hürriyetin gül goncası derilir,
Ergen kızılında kar beyazında!

Kızılca kıyamet kuduruşu bu!
Bir yiğidin sonsuz kalp vuruşu bu!
Güneşi toplara dolduruşu bu,
Ergen kızılında kar beyazında!

yitikozaan/21.01.2008/Yeniköy...

Durmuş Kaya

Turnalar Ah Turnalar

turnalar
özlemin hüznün kuşları
ateş gülleridir her seher
bana getirdikleri!

gönül göklerimde
erguvan yorganları sevdamin
vyslata gebe kırkikindiler
yaşamın delişmen yüreği
bende başlar
sende biter!

turnalar
özlemin hüznün kuşları
kanatlarına kurşun döktüler
düştüler
aşarken dik yokuşları!

gelişinin bin yıllık sıcaklığı
esir ismine vurgun dudaklarımda
o gülüşler o öpüşler
o gelişler
hangi koyaklara sindiler?

turnalar ah turnalar
ateş gülleri getirdiler her seher
güneşimi götürdüler!

bir sevda ki sevgili
sende başlar
sin'de biter!

Durmuş Kaya

Tut Ellerimi Hadi

Tut ellerimden hadi,
Şarkılar söyleyelim yine
Sahilde martılara
Dallarda kuşlara inat
Tut ellerimi hadi
Ateşle donat!

Tut ellerimden hadi
Şarkılar söyleyelim yine
Derelerde yasemenlere
Çayırlarda çimenlere
Bulutlar yelken
Enginler imbat
Tut ellerimi hadi
Nabzınla kanat!

Tut ellerimden hadi
Şarkılar söyleyelim yine
Gökyüzü sen
Yeryüzü ben
Gülüver, gülüşünle
Yeri yerinden oynat
Tut ellerimi hadi
Kalbine at!

Durmuş Kaya

Türkçe Düşünmek Zamanı

Ben memleketimi
Ağıt ağıt
Destan destan okudum
Türkü türkü sevdim!

Asya'da Mete Han'ı
Malazgirt'te Alparslan'ı
Ankara'da Atatürk'ü sevdim!

Utanmadım tarihimden
Gurur duydum milletimden, soyumdan

Savaşlar yaptım tarihler boyu
Bileğimi yiğitliğe
Yiğitlerle biledim!
Kılıç çekmedim masuma mahzuna
Kadına kıza!
Girdiğim ülkelere
İyilikler diledim!

Kılıcı oldum Gök Tanrı'nın
Haksızlığa!

Ben Alp'tim gerektiğinde
Eren'dim...
Bin kişilik akınlarda
Yüzbinleri yendim!

Atomlar atmadım Hiroşima'lara
Katliamlar yapmadım
Vietnam'larda,
Kamboçya'larda!
Ama güçsüz kaldığımda
Suçlu bendim!

Ben ırkımı sevdim,
Yeryüzünü ay ışığına sardığı için,
Zulme karşı dimdik
Durduğu için
Tanrı Dağı kadar
Hira'lı düşler
Kurduğu için!

Ben, Türkmen, Kayı, Kırgız, Oğuz...
Gagauz'um...
Laz'ım, Çerkez'im, Kürd'üm...
Bozkurt gibi cesurdum tarihlerde
Kartallar kadar hürdüm!

Ordularımın ayak bastığı yerlerde
Gül biter, bülbül öterdi!
Şimdi bilmiyorum nedir

Bu şanlı milletin,
Bu övülmüş milletin derdi?

Gözlerinde cihan taşırdı Başbuğ'larım,
Savaş meydanlarında destanlaşırdı
Kurt başlı kızıl tuğlarım!

Ben işte bunun için ırkımı,
Asya'da Mete Han'ı,
Cengiz Han'ı
Kültigin'i Kürşat'ı...
Malazgirt'te Alparslan'ı,
Kosova'da Murat Han'ı,
Selim'i,
Süleyman'ı...

Ve Ankara'da
Atatürk'ü sevdim!

Şimdi şu bilgi çağını
Türkçe okuma,
Türk gibi düşünme zamanı!

Türk gibi düşünme zamanı Asya'dan Avrupa'ya
Göl göl
Irmak ırmak!
Ova ova
Deniz deniz
Türkçe düşünmek
Türk gibi haykırmak!

Boğazın mavi suları,
Vey'ler Sakarya'lar
Kan aksa bile
Menekşe seline döndürürüm!
Sevdam beni cehennem gibi
Yaksa bile,

Görklü yüce Tanrı'nın bana lütfettiği
Bir yürek
Ve bir gönül var bende
İşte ben orada / atomlar ne ki
Nötronlar söndürürüm!

Ben memleketimi
Ağıt ağıt
Destan destan okudum
Türkü türkü sevdim!

Asya'da mete Han'ı
Malazgirt'te Alparslan'ı
Ankara'da Atatürk'ü sevdim!

Durmuş Kaya

Türk'çe Sevdalar

Sütgölü'nde sulardım atlarımı
Meraga göklerinde türküler söyledim
Kuğular ay ışığında
Nazlı nazlı yüzerken
Almıla'nın gözlerinde harlı yıldızlar vardı
Almıla yanardı gökyüzünde
Gelir içimde kanardı..

Benim o zaman Buraklardan
Kanatlarım vardı
Ay ışığına sarıp yüreğimi
Taklamakan çölünü aşardım!

Kültigin bakışlıydı bala canlarım
Dedem Korkut gönüllüydü!
Delişmen aklım
Nerde bir gül görse konardı
Gönül göklerimde
İşte o yüzden,
Gök Tanrı'nın muştuladığı
Çoban yıldızları yanardı.

Ötüken dar gelirdi düşlerime
Maveraünnehir sıkardı yüreğimi
Taşkent, Buhara sıkardı
Durup dururken aklıma takılırdı Semerkant
Çin seddinden Kürşat`ları çağırır
Malazgirt`e koşardım
Alpaslanlarla...

Selahaddin Eyyubi`ler
Kılıçaslanlar destanlaşırdı,
Miryakefolon`lar gelirdi ardından
Ay ışığı üstüne...
Gül üstüne sevdalarım vardı...

Sonra İstanbul,
Bizans'ın nazlı, gizemli kızı
Peygamberler peygamberi aşkına
Almıştı aklımızı!

Afşın Akdenize kılıç sallardı hırsından
Nuh`un gemisine özenirdi Çaka Bey!
Kutalmıışoğlu Süleyman Şah
Çatlatırcasına sürerdi atını
Atını ay'da sulardı..
Atlarımızı ay'da sulardık...
Çılgın Haçlı`ların öfkesi bozkırı sararken,
Şarhoş salyaları kirletmesin diye ırmaklarımı
Gökyüzüne asardım bayraklarımı...

Ay ışığı benim gözlerim olduğu için
Türkmen denilirdi yiğitlerime
Önce Mevlana'larla gelmişim,
Yunuslarla...
Hoca Ahmet Yesevi pirim
"Kızilelma orada" diyordu,
Ve onun gönderdiği
Doksan bin kişilik bir ordu
Haçlı'yı yordu;

Ki, o nazlı hırçın gizemli kız,
Rüyalarımı süsleyen yıldız
Konuverdi avuçlarıma...

Boğazın masmavi sularını
Davudi ezanları kuşanmış
Minareler sardı...

Zamanı esrik sevdalarla kucaklayan
Ertuğrullardı...
Osmanlardı...

Benim, gül yüzlü sevgili uğruna
İşte böyle sevdalarım vardı...

Şimdi süklüm püklüm
Avare geziyorum bu çağın lanetli çarşılarında
Sönmüş yüreğimin seğriyor sıcaklığı
Gül üstüne söylenen türkülerin sıcaklığı
Kutupların karına bürünmüş ısıtmıyor
Benim sevdalarım beni yansıtmıyor aynalarda
Benim aklımı emzirmiş al benili seraplar
İtler bile alay eder olmuş benimle...
Ne sağım solum kalmış, ne önüm arkam
Ne haşmetinden çağların ürktüğü hırkam,
Ne bir yol, ne bir yön!

Haykıran yırtınan sesler var bir yerlerde seçemiyorum
"Ey Türk titre kendine dön! "
En azgın zindanlardan,
Seçsem anlayamıyorum...

Çanakkale'de Sakarya'da çağlayan kan
Boğuyor her gece bulaklarımı

Karadeniz çırpınıyor ...
Fırat Dicle ağıtlara gömülmüş,
Neron`lara yar olmuş Mezopotamya
Ben tıkaşım kulaklarımı
Tanrı Dağı imbatlar gönderiyor Erciyes'e Ağrı'ya
Allahuekber dağları yanıyor kahrından

Nicedir ki cevabım yok çağrıya!

Almıla'yı özlüyorum
Almıla hilal kaşlarını çatıyor
Gözlerinden mızraklar yağıdırıyor üstüme
Damarlarımı kanatıyor...

Kollarım ufuk çizgisinden uzun
Dağlardan kalın zincirlere bağlı mı sanki
Uzatamıyorum,
Kavuşamıyoruz hasılı
Gidip yıldızların koynunda yatıyor!

Neden bilmiyorum eskisi gibi
Hiralı düşler kuramıyorum,
Neden bu çağın cinnet çarşılarında
Tanrı Dağı duruşunda
Duramıyorum?

Gün seli düşler bozkırlarda heba olup giderken
Yıldırımlar bulut bulut geçiyor üzerimden
Yağmur getirmiyor
Yağmur yağsa bile sahralarım
Sütgölü'mü dolduramıyor eskisi gibi
Kuğularımı da vurmuşlar napalm silahlarıyla
Atomlar göndermişler beni uykulu diye
Fosfor dalmış yüreklerini
Balacanlarımın...
Asitanede
Ayasofya'da
Bir mengeneye kıstırmışlar gözlerini
Sultanlarımın...

Ama bu bir rüyadır biliyorum
Ey sevgili savur saçlarını
Sevdalarımın rüzgarında
Gün akşam olmadan geliyorum...

yitikoza

Durmuş Kaya

Türkü

Yığın yığın olmuş çileli derdim
Yazıyorum yazıyorum bitmiyor!
Dağlarla çevrili önümle ardım
Kazıyorum Kazıyorum bitmiyor!

Kör olmuş feleğin görmüyor gözü
Yol vermez gurbetin bayırı düzü
Hasret yumağının hicranlı yüzü
Çözüyorum çözüyorum bitmiyor!

Kimisi gül ile döşer yolları
Kimi yurt edinmiş çamlı belleri
Bense mesken tıttım sarı çölleri
Geziyorum geziyorum bitmiyor!

Durmuş Kaya

Unutamadım

Akdeniz mavisi acılar
Getirdin saçlarında
Fark edemedim

Bakışlarında bozkır suskunluğu
Dudaklarında hüznü bir tebessüm vardı
Ellerin gönlünden dökülen
Sarı başaklardı

Şardın sevdaların en güzeliyle
İçimi, özümü, yüreğimi
Kaçtıkça yakaladın beni
En ince yerimden
Gidemedim

Her buluşmada
Menekşelerin menevişlendiği
Bahçelere girdiğim kadar
Uçurumların eşğine dayandım

Her elini tutuşumda
Peşime düştü atmacalar
Pustum bir serçe gibi gölgene
Yandıkça yandım
Tütemedim

Alevden kelepçeler doladın hep
Kara topraktan başka bir nesneyi
Avuçlamamış ellerime
Söküp atamadım

Sonra fildişi kuleler kurdun kendine
Bir çıktın ki
Pir çıktın
Tutamadım

Usul usul değiştin
Bıraktı bozkır suskunluğunu gözlerin
Alıcı kuşların keskin azameti
Giyindi gözbebeğini
Kanıma bölünen cam kırıklarını unuttum
Seni unutamadım

Unutamam! ...

yitikoza

Durmuş Kaya

Uykularım Yarım Kaldı

Şafağında türküler tutturduğumuz güllükler
Hazar`ımdı balam,
Nahçıvan`ımdı
Rüzgarlara kaptırmış şimdi yapraklarını

Artık gönül coğrafyamda
Ne Tuna ne Kırım kaldı!
Şen nağmelerinden eser yok bülbülümün
O muhabbetli sevgilerin peşinde
Ah-ü zarım kaldı!

Çözülmedik çilelere yaslıyorum
Yolumu şimdi
Çil çil kubbelerde gökçe güvercinlerle
Selam bekliyorum yardan!

O şimşek gibi geçtiğimiz diyardan
Sürünerek geliyorum şimdi..
İnci mercan sattığım
İlim irfan tuttuğum
Ne çarşım pazarım kaldı!

Mehlika Sultan`ın yolu böyle aşılmaz,
Aşılmaz can,
Yarım yamalak azıklarla...
Gök şiirler için nadasa konan tarla
Nisan göklerine
Ağustos başağına doğru
Ağıt ağıt diz vurur dağdan dağa
Bosna`da atlılarım
Yemen`de mezarım kaldı!

Aşacağım dağlar vardı eskiden
Kurt başlı kızıl tuğlarım
Çifte başlı kartallarım vardı...
Yürüdüğümde çağlar değişir
Dağlar doğrulurdu
İşte öyle masallarım vardı...
Tanrı Dağlarında kopuzum
Aras`ta tar`ım kaldı!

Ben öyle güzel düşlere ırlardım yüreğimi
'Uçmağa vardı' derdim şehitlerime,
Uçmağa seğirdi canım!

Fırtınalara tınmazdı kal`am,
Esirdim bir sevdanın ocağında..
Şimdi beni bana sorma balam,
Yarın menevişli kucağında
Uykularım yarım kaldı

Durmuş Kaya

Üç Mayıs

Sütgölü'nde sulardım atlarımı
Meraga göklerinde türküler söyledim
Kuğular ay ışığında
Nazlı nazlı yüzerken
Almıla'nın gözlerinde harlı yıldızlar vardı
Almıla yanardı gökyüzünde
Gelir içimde kanardı..

Benim o zaman Buraklardan
Kanatlarım vardı
Ay ışığına sarıp yüreğimi
Taklamakan çölünü aşardım!

Kültigin bakışlıydı bala canlarım
Dedem Korkut gönüllüydü!
Delişmen aklım
Nerde bir gül görse konardı
Gönül göklerimde
İşte o yüzden,
Gök Tanrı'nın muştuladığı
Çoban yıldızları yanardı.

Ötüken dar gelirdi düşlerime
Maveraünnehir sıkardı yüreğimi
Taşkent, Buhara sıkardı
Durup dururken aklıma takılırdı Semerkant
Çin seddinden Kürşat`ları çağırır
Malazgirt`e koşardım
Alpaslanlarla...

Selahaddin Eyyubi`ler
Kılıçaslanlar destanlaşırды,
Miryakefolon`lar gelirdi ardından
Ay ışığı üstüne...
Gül üstüne sevdalarım vardı...

Sonra İstanbul,
Bizans'ın nazlı, gizemli kızı
Peygamberler peygamberi aşkına
Almıştı aklımızı!

Afşın Akdenize kılıç sallardı hırsından
Nuh`un gemisine özenirdi Çaka Bey!
Kutalmışoğlu Süleyman Şah
Çatlatırcasına sürerdi atını
Atını ay'da sulardı..
Atlarımızı ay'da sulardık...
Çılgın Haçlı`ların öfkesi bozkırı sararken,
Şarhoş salyaları kirletmesin diye ırmaklarımı
Gökyüzüne asardım bayraklarımı...

Ay ışığı benim gözlerim olduğu için
Türkmen denilirdi yiğitlerime
Önce Mevlana'larla gelmiştim,
Yunuslarla...
Hoca Ahmet Yesevi pirim
"Kızilelma orada" diyordu,
Ve onun gönderdiği
Doksan bin kişilik bir ordu
Haçlı'yı yordu;

Ki, o nazlı hırçın gizemli kız,
Rüyalarımı süsleyen yıldız
Konuverdi avuçlarıma...

Boğazın masmavi sularını
Davudi ezanları kuşanmış
Minareler sardı...

Zamanı esrik sevdalarla kucaklayan
Ertuğrullardı...
Osmanlardı...

Benim, gül yüzlü sevgili uğruna
İşte böyle sevdalarım vardı...

Şimdi süklüm püklüm
Avare geziyorum bu çağın lanetli çarşılarında
Sönmüş yüreğimin seğriyor sıcaklığı
Gül üstüne söylenen türkülerin sıcaklığı
Kutupların karına bürünmüş ısıtmıyor
Benim sevdalarım beni yansıtmıyor aynalarda
Benim aklımı emzirmiş al benili seraplar
İtler bile alay eder olmuş benimle...
Ne sağım solum kalmış, ne önüm arkam
Ne haşmetinden çağların ürktüğü hırkam,
Ne bir yol, ne bir yön!

Haykıran yırtınan sesler var bir yerlerde seçemiyorum
"Ey Türk titre kendine dön! "
En azgın zindanlardan,
Seçsem anlayamıyorum...

Çanakkale'de Sakarya'da çağlayan kan
Boğuyor her gece bulaklarımı

Karadeniz çırpınıyor ...
Fırat Dicle ağıtlara gömülmüş,
Neron`lara yar olmuş Mezopotamya
Ben tıkaşım kulaklarımı
Tanrı Dağı imbatlar gönderiyor Erciyes'e Ağrı'ya
Allahuekber dağları yanıyor kahrından

Nicedir ki cevabım yok çağrıya!

Almıla'yı özlüyorum
Almıla hilal kaşlarını çatıyor
Gözlerinden mızraklar yağıdırıyor üstüme
Damarlarımı kanatıyor...

Kollarım ufuk çizgisinden uzun
Dağlardan kalın zincirlere bağlı mı sanki
Uzatamıyorum,
Kavuşamıyoruz hasılı
Gidip yıldızların koynunda yatıyor!

Neden bilmiyorum eskisi gibi
Hiralı düşler kuramıyorum,
Neden bu çağın cinnet çarşılarında
Tanrı Dağı duruşunda
Duramıyorum?

Gün seli düşler bozkırlarda heba olup giderken
Yıldırımlar bulut bulut geçiyor üzerimden
Yağmur getirmiyor
Yağmur yağsa bile sahralarım
Sütgölü'mü dolduramıyor eskisi gibi
Kuğularımı da vurmuşlar napalm silahlarıyla
Atomlar göndermişler beni uykulu diye
Fosfor dalmış yüreklerini
Balacanlarımın...
Asitanede
Ayasofya'da
Bir mengeneye kıstırmışlar gözlerini
Sultanlarımın...

Ama bu bir rüyadır biliyorum
Ey sevgili savur saçlarını
Sevdalarımın rüzgarında
Gün akşam olmadan geliyorum...

yitikoza

Durmuş Kaya

Ve Aşk Buysa Eğer

Ömrünce duymadığın sesleri duyuyorsan
En ince damarlarına kadar
Her gece erguvan bulutların
Koynunda uyuyorsan
Elayimsema yakamozlar
Bürüyorsa rüyalarını
Bir tek o renkten başkası
Anlamsız geliyorsa

Anlamsız geliyorsa gökler ve yer
Bir sevgili gül kokulu imbatlarını
Sarışın saçlarından salıyorsa
Ve aşk buysa eğer!

En çılgın rüzgarlara
Düşlerini veriyorsan
Her seher güneşten önce
Bütün erdemliğinle
Özlemine çarpmıha geriyorsan
Gönül dağlarından topladığın çiğdemleri
Bulutlara seriyorsan
Seni bir hüzün alıyorsa

Sarmışsa her yanını harlı şebnemler
Yılkı atları çiğniyorsa yüzünün
En derin hatlarını
Islık çeken oklarla gelen süslü yıldızlar
Göğsünü deliyorsa
Ve aşk buysa eğer!

O'nu gördüğünde şaşırıyorsan
Dünyan değişiyorsa
Yüreğine kor yüklü bakışlar
Siyim siyim düşüyorsa
Ve yanacağı yerde
Gülüşlerin üşüyorsa
Tanrının bütün melekleri üstüne
Tennure buhurdanlar taşıyorsa

Ve gözlerinde yıldızlar ışıyorsa
Kırpıklarından dökülürken cennetler
Bekler gibi Ferhat'larını
Göğsündeki dağlar
Tan vaktine kızıl çiçekler beliyorsa
Sarsılıp çalkanıyorsa içindeki mahşer
Göz yaşlarına kuğular dalıyorsa
Ve aşk buysa eğer!

Solan ufuklarına turnalar tutunuyorsa
İlkyaza dönüşüyorsa eylüllerin
Anlamsız geliyorsa gökler ve yer

Bir sevgili gül kokulu imbatlarını
Sarışın saçlarından salıyorsa
Islık çeken oklarla gelip uzak yıldızlar
Göğsünü deliyorsa
Sarsılıp çalkanıyorsa içindeki mahşer
Göz yaşlarına kuğular dalıyorsa
Ve aşk buysa eğer

Ölmeğe değer!

yitikoza

yitikoza ile şiirin efsunkar iklimi

üstü gül döşeli dağlardan/ siirimindili.com

her perşembe:21-00...

Durmuş Kaya

Ve Ben Sende Yitmek İstiyorum

Ey sevgili,
Yüreğimin üstündeki cemre
Gözlerimdeki deniz
Kızıl kahverengi ormanım,
Kulaklarımda ilk ve son aşkı
Söyleyen şarkım
Sevdiğim
Odum ocağım
Evim barkım;

Seni duyamıyorum,
Duysam soğuk geliyor?
Tipi mi boran mı var dağlarında?
Duysam anlayamıyorum
Sesin boğuk geliyor!

Ey sevgili,
Neden tekrarı olmayacak?
Ve neden ben?
Evet ben.. kaçınıcı kurban?
Neden yıldızlar insafsız olsunlar,
Senin kadar?

Nedenler
Beynime şaklayan kanlı kırbaç
Nedenler karlı bir gecede kurt uluması,
Nedenler yedikule zindanlarından zalim,
Bir tsunami soluması
Zapsuyu`ndan azgın nedenler!
Kızılırmak`tan kızıl,
Sakarya`dan daha bulanık ve kanlı!

Ey sevgili
Çiçeklerin çiçeği
Ömrümün tek gerçeği!
Güllerin en güzeli
İçimdeki en deli sevda yeli
Sen bendeki en`ler;
Irmağımda gölümde
Çayımda toprağımda menekşe seli
Ballar balından tatlı
Acıdan acı
Yaramın tek ilacı!

Benim bengisum
Kafdağlarından süzülen ırmağım
Öfkeli yağmurum
Dumanlı dağım!

sen nazlı yıldızı
samanyolunun
deli kızı!

Ben leyli geceleri kuşanmış
Seni bekleyen
Yalnızlar yalnız!

Git.. Hazar`ın haziran akşamlarına
Yaslan ve Kafkas`lara bak!
Beni göreceksin!
Ve bende seni!

Tekrarı olmayacak oyunlara alışkın değilim
Böyle kutuplardan gelen sesine de...
Ben, senin gönlündeki
Sevgi dolu sahilleri sevdim!

Tez yoruldu atlarım bu çevganda,
Ve ben de bu sevdanın vurgunu
Yorgunum
Bitkinim!

Biliyorum,
Kirpiğinde binlerce okla
Gerilmiş bir yay gibisin,

İki dağ arasında
Gizlenmiş ay gibisin
Hadi, ufkumu yokla!

Peki ya neden geldin,
sevdin?
Ve neden gidiyorsun?
Sevginin rengini seçemiyorum,
Sesinin de,
Duyamıyor anlayamıyorum
Ne diyorsun?

Bir zincir vurdun ki yüreğime
ufuk çizgisinden uzun
dağlardan kalın!
Kızıldan kızıl
Kıramıyorum!
Seviyorum;
Sevdiğimi,
Haykıramıyorum!

Bileğimizdeki kelepçeler
Demircinin körüğünde kor olmuş...

Ne kadar 'ben de gidiyorum senden ' desem de
Her gidişimde yeniden geliyorum!
Ben de gitmek istiyorum,
Sana;

Gitmek, ve sende kaybolmak
Yitmek istiyorum! ...

Biliyorum,
Bir çaresi var,
Aramıyorum

Seviyorum,
Sevdiğimi,
Haykıramıyorum!

Durmuş Kaya

Vur Gözlerini Üzerime

Bilsen ne çok seviyorum
Ve korkuyorum anlatmaya
Seni kaybetmekten korkuyorum
senin olamamaktan
ellerini tutamamaktan
koklayamamaktan seni!

Hatırladıkça
dizlerimi dövüyorum
yollarım taklamakana çıkıyor
yüreğim hicranlı bir uçurum
kahroluyorum
çok daha erken geleydin diyorum
isterdim haktan seni!

Bilsen ne çok seviyorum
gecemin gün ortası
hasların hası
gözlerin göğsümü sıkıyor
sızlıyor burun deliklerim
sen oluyorsun tüm dileklerim
dönüp dönüp ismini okuyorum
şenleniyor gönül evim
kıskanıyor karıncadan
yıldızlardan hatta, mars'tan
bayraktan seni!

bilsen ne çok özlüyorum
gözlerim şükür duasında
kirpiklerim denizinde yüzüyor
tüm hücrelerim seninle
damarlarımda bakışların geziyor
hep orda kalmanı istiyorum
çıkma bensiz sabahlara
kıskanır şafak seni tan seni!

Vur gözlerini üzerime
Üşüyorum
uzaklarda olduğunu hatırlatma
tırnaklarımdan sızlıyorum
ve seni yüreğimden bile gizliyorum
bir topal serçeyim çünkü
uçmaya yeltensem
ayakucuna düşüyorum
Özlüyorum, özlüyorum can seni!

Durmuş Kaya

Ya Müslüman Gibi Doğrul

Din kardeşimin canı incise
Bir fermanla dize getirirdim
Frengistanı!
Bağırmazdım
Çağırmazdım,
Kılıç sallamazdım
Silah sıkmazdım hayaletlere...

Edirne'den Hind'i Çine
Bize neler oldu?

Bana neler oldu
Bu soru bana asıl!
Dolarlara doğru
Ağız sulu giderken
Gerçeği görmek nasıl?

Bir kafirin eli
Dokunmuş peygamberime!
Günaydın gülüm,
Atı alan Üsküdar'ı çoktan geçti,

Günaydın Mekke'ye
Medine'ye...
Günaydın Kahire'ye, Taşkent'e
Günaydın Almatı'ya, Bakü'ye,
İstanbul'a,
Ankara'ya, başkent'e!
Günaydın!

Sevginin iri başağı
Güneşin ışığı,
İlimlerin beşiği sendin!

Kanımla gönlümün bileşiği sendin!

Günaydınlar sana
Günaydınlar, ehli İslam'a,
Türkiye'ye İran'a Mısır'a,
Suud'a! ...

Nerdesiniz?
Neden çıkmıyor sesiniz?

Sesiniz şeytana taş atmak kadar cılız,
Sataşmak kadar gülünç!

Giden gitti atlarını
Ay'da sulamaya!

Tepki, elçilikler basmakla mı
Papazları asmakla mı,

Sandıklarda susmakla mı?

Nerde bir lokma bir hırkanız?
Nerde önünüz arkanız?
Şeyhleriniz
Şihlalarınız! ! !

Öyle meydanlarda
Yuh'lamak ayıp!
Demek ki özün
Yüreğın kayıp!

Belli değil ki zaten
Sen ne yandasın! ?
Niçin bunca hezeyandasın?
Belki beş yüz senedir
Günün gününden eksik
Ziyandasın!

Sen içir petrolünü
Amerikanyaya
Git İspanya'da dınsızlarla ol!
Dinsizlerle
Densizlerle ol!

Ve ipini ver Lavrens'e,
İsviçre'de havyar
Paris'te ense! ...

Peygamberime söven
İpsiz mesnetsiz şoven
Ve şeytan! ...

Şeytan senin içinde!

Yüreğinde kışlattığın,
Hacılara taşlattığın,

Yemlediğin,
Beslettiğin
Şeytan senin içinde!

Osmanlı'yı kesen sensin,
İblis gibi susan sensin,

Sonra da
Filistin'de
Bağdat'ta
Kan kusan sensin,

Ben ne deyim gardaş sana,
Git kendini at Umman'a!
Alında kara lekeyle,

Ya Kızıldeniz'de boğul
Ya Müslüman gibi doğrul!

Durmuş Kaya

Yağmur Duası

Bu sensizlik çağında
Yangın var gönül dağında
Kanım devler dudağında
Önüm ardım şer Allah`ım!

Bu sensizlik beni bitirir
Yer Allah`ım!

Rahmetini bol bol
Ver Allah`ım!

Sarardı yaprağımız,
Çatladı toprağımız,
Gül açmıyor bağımız,

Şu gurbet cehennemi
Beter Allah`ım!

Sensizlik
Dumansız ateşe düşmek demek,
Sensizlik ecelle öpüşmek demek,
Sensizlik şaşmak demek,

Bize akıl ver Allah`ım!

Kurumuş gönüllerimiz
Çöllere dönmüş
Yurdumun göklerinde
Kandiller sönmüş,

Bu günahkar kullarını
/kusuruna bakma/
Gör Allah`ım! ..

İsrafil`in surunda
Kumlar gibi savrulmak
Ve dumansız ateşte kavrulmak
Zor Allah`ım!

'Gökyüzü kabarıp gül gibi
Kızardığı zaman' mıdır şimdi?
'Aman!' mıdır şimdi?

Şu akan su mudur?
Kan mıdır şimdi?

Kader bizi nereye böyle
Sürükler Allah`ım?

Bizim için mi kurulmuş yoksa
Cehennemde körükler
Allah`ım?

Yiyip memleketi doymayanlara
Senin buyruğuna uymayanlara,
İnsan kılıklı maymunlara,
Müslüman yüzlü çıyanlara
Hesabı sen sor
Allah`ım?

Bu sensizlik çağında
Yangın var gönül dağında
Kırım devler dudağında
Önüm ardım şer Allah`ım!

Bize rahmetini bol ver
Allah`ım!
Sensizlik ölümden beter,
Allah`ım! ...

Durmuş Kaya

Yağmur Güzeli

Gökleri gümüşleyen, güneşi ateşleyen,
Şu simsiyah toprağa gülü menevişleyen,
Kâinatın sahibi yüce Tanrı adıyla,
Sessiz hıçkırıp duran dervişin feryadıyla;
Bir gürgen değneğine astım iki kolumu,
"Ah Vatan!" diye diye sürüyorum yolumu!
Gümrah ovalarımda sam yeli savruluyor,
Gurbetin kucağında gök ekin kavruluyor!
Hüzün soluyor ıssız dağlarda ışıklarım,
Sarışın başaklarım, gönül sarmaşıklarım!
Umarsız bir sayrıyım, dertli çoban gibiyim,
Durup durup kanayan kara çıban gibiyim!
Ardımda kanlı güneş önümde karanlığım,
Kızgın demirler döven yoksul hükümranlığım!
Bozkır akşamlarından ağıt kucaklıyorum,
Aşılması çağlara karanfil saklıyorum!

Böyle suşamamıştım çöldeki kumlar kadar,
Kutlu yağmurlar getir gözlerinle nazlı yâr!

Toprağa bassan şehit, taşa dokunsan tekbir,
Cihan üstüne gelse gölgesi yetecektir!
Goncaların dalından kuşanırken süsünü,
Siz hiç dinlediniz mi bayrağın türküsünü?
Daldınız mı gül gibi kızaran ufuklara,
Anadolu göğsünü açarken lâlezara?
Hangi süvarilerdi hanların hancıları?
Bu toprağın nabzına kim çeker sancıları?
Közledim yüreğimi sevdâ soğuran hârda,
Rabbim hep beni sınar en keskin kılıçlarda!
Suyunu kirpiğimden alır hüzün kuşları,
Destan yazarak çıktım bütün dik yokuşları!
İçimde köhne duvar, dışımda dar kapılar,
Kapılarda erimiş güneşlerin isi var!
Hanaylarda tekbirler kan sesiyle inliyor,
Gönül viranesini güvercinler dinliyor!
Bir annenin gözünde kızarmış kiremitler,
Kervan kervan geçerken önümüzden şehitler!
Benim ülkemde bahar, bir Hendek bir de Bedir,
Bu doğum sancıları benim yüreğimdedir!

Seni ne çok sevmişim O'nu sevdiğim kadar,
Kutlu yağmurlar getir gözlerinle nazlı yâr!

Burda aşk: Bir şehidin alnındaki uçurum,
Vatan; Amasya.. Maraş.. Nene Hatun Erzurum!
Çifte minarelerden beş vakit ışıyan nur,
Bidevi kubbelerde yakamozlanan huzur!
Bu aşk, kızıl tuğların söylediği türküdür!
Bu aşk, koçyiğitlerin kalbindeki ülküdür!
Vatan, yalnız hürriyet, toprak ve ırmak değil,

Vatan, Şu sahralarda sâde haykırmak değil!
Ölçeği kan dediğin ölümüne bir namus;
Öksüz ve yetimlerin gözündeki okyanus!
Vatan, gökte ay yıldız, Şanlı düşünce, fikir;
Vatan, dillerde tekbir, Vatan kalplerde zikir!
Vatan bir Ankara'nın göğsündeki Çankaya!
Vatan, yalçın dağlarda aşkla tutuşan kaya!
Ve sırlı mahfillerde çın çın çınlayan fanus,
Vatan pîr-i Mevlâna, Türkmen kocası Yunus!

GeliŐini bekliyor bi-çareler, yalnızlar,
Kutlu yağmurlar getir gözlerinle nazlı yâr!

Taş değil Şu türbeler, cismi candır bilirim,
Fâtih'ler göğümüzde kehkeŐandır bilirim,
Vatan, bir Şiir Şimdi ben içinde Şiirin,
Vatan, öyle bir yer ki narin, ince ve Şirin!
Kars, Hasan Harakani, Edirne Selimiye,
Mahyalarla tutuşan görklü Süleymaniye!
İstanbul ne Yavuz bir Süleyman'dır bilirim,
Gök firûze bir kandil, yer Sinan'dır bilirim!
Benim damarlarımdan akan menekşe seli!
Kime-kimsesizlere Vatan yağmur güzeli!
Vatan, diyorum Vatan, dedemin ak saçları!
Ninemin ağ pürçekli yüzünün burgaçları!
Kınalı parmakları Kınalı Hasan'ların,
Vatan doğurur Vatan, koynunda destanların!
Gebe kaldığı zaman istikbal istiklâle,
Dalda tomurcuk patlar, canda bir kızıl lâle!

Susuzluk duymadım ben O'na duyduğum kadar,
Kutlu yağmurlar getir gözlerinle nazlı yâr!

_____yitikozan

Durmuş Kaya

Durmuş Kaya

Yağmur Kuşu

Elif yağardı yağmur, Elif'ti karın derdi,
Zaman Elif solurdu, gönül Elif söylerdi!
Yunus-u Mevlâna'ydık sevginin pazarında,
Dualı lâlelerdik yârin lâlezarında! ..
Elif'in elindeydi nişanım, nişangâhım,
Gündüzümü çaldırdım, geceden de siyahım!
Filistin'den Yemen'e kan damlar yenimizden,
Nedir söküp koparan bizi gülşenimizden?
Melül mahzundur eşsiz yurdumun serhatları,
Cehaletten sulanır ihanetin atları!
İnil inil bir efkâr bülbüllerin zârında,
Baykuşlar cümbüş kurmuş İslâm'ın diyarında!

İlâhi! .. Hikmetinden sual olunmaz amma,
İnsan sır içinde sır, hayat sonsuz muamma!
"Allah! .." der tetik çeker seferde her bir nöker,
"Allah! .." der, kurşunu yer, bir nöker yere çöker!
Şu Habil'le Kabil'in bitmez ihtirasları,
Devriilsin serkeşlerin şamdanları, tasları!
***

Ey, ruhuma üfleyen, suyu sudan ayıran,
Kimsesizler kimsesi, esirgeyen, kayıran;
İlâhi! .. İlk emrini unuttuğumdan beri,
Göğsümde bir şirpençe yoksunluğun elleri!
Apaçık işitmişken biz Seni ayet ayet,
Kopmuş bir uçurtmadan farkımız yok nihayet!
Ne çok günah işledik zulmettik kendimize,
Tuzaklara düşürüp kırdırma bizi bize!
Ey sevgili! .. En sevgili kullarının aşkına,
Sana yanmış kalplerin küllerinin aşkına,
Canilerin önünden ışığı söndürüver,
Can öğüten devranı tersine döndürüver!
Dindir şu sinelerden inleyen kan sesini
Kerem eyle, görüver aşkın divânesini!
Kesiver yollarını ruhumu boğan sisin,
Sen ana yüreğinden daha merhametlisin!
Dönsün bir gülistana seccadem, secdegâhım,
Affetmeyi seversin, affet beni Allah'ım!

Senin sevgini bekler sessiz, ıssızlarımız,
Senin mülkünde ancak Sensin bizim varımız!
Güldürüp düşmanları, daldırma infiâle!
İlahi! .. İzin verme yurdumda izmihlâle!

***

Ey bizi yetiştiren, aşkıyla tutuşturan,
Bir karınca misali "din gününe" koşturan,
Zayıfım, biçareyim, beni yaratan Sensin;
Aklımı kaybettirip sonra aratan Sensin!
Yanılacak olursam sorumlu tutma beni,
Böyle perli perişan burda unutma beni!
Küfre karşı kavuştur adaletin tezine,

Ağır bir yük yükleme gücümün yetmezine!
Unuttum ilk emrini her belâ beni buldu,
Hasan-Hüseyn'in yurdu Kerbelâ beni buldu!
Gözlerim gök güvercin, ellerim yağmur kuşu,
Senin izninle aştım engini dik yokuşu!
Aç açıkla kışladım, yetimden yana geldim,
Rabbim, yine bin günah işledim Sana geldim!
Biz ki sana inandık, Peygamberine uyduk,
Kaç asır eba-enced O'na muhabbet duyduk,
Sen bize acımazsan niye acısın düşman?
Sen Gafur'ur Rahim'sin, gazabından el-aman!
Günahımız bağışla, kâfirlere keder ver,
Şu bengi taylarımla kılıcıma zafer ver!
Eğriltme kalbimizi, Sensiz bırakma bizi,
Zulmetin karşısında cansız bırakma bizi!

Hârlanır can, ney yanar, inleşir sazlarımız,
Ulaşmaz mı katına sessiz avazlarımız? !
Sensin kırpiklerimde şu çağlayan şelâle,
İlahi! .. İzin verme yurdumda izmihlâle!

***

Aşkın coğrafyasında unuttu sevdâm beni,
Emzirir gayyalarda bu gam bu evham beni!
Nerde şimdi çağlara mührünü vuran hanlar?
Nerde Kılıçaslan'lar, Selim'ler, Süleyman'lar? ...
Şehit torunlarına değmez mi Hak'kın eli?
Şu nehirlerce akan hangi suçun bedeli?
Çölde serilmiş şehit, sedâ sedâ eriyor,
Her sedânın içinde bir târih can veriyor!
Kapımıza dayanmış asrın bütün açları,
Gör nice sancılanır beynimin burgaçları! ?
Yürek sızlar, can sızlar; yürekte vatan sızlar,
Cennet pazarı kurmuş yurduma vatansızlar!
İzinden mi ayrıldım, sözümü mü tutmadım?
Düşer uçurumlara attığım her bir adım!
İssiz yerlerde yatan şühedâlar aşkına,
Rabbim, çevirme bizi çaresize, şaşkına!
Kanatsız bir kuşum ben, gönlüm kurşun beresi,
Alev alev yanıyor ruhumun penceresi!
Çağırдың, bin günah işledim sana geldim,
Çağırдың, affımı düşledim sana geldim! ...

Şu çorak toprağında kavrulurken hârimiz
Sensin sığındığımız her dem nevbaharımız,
Bir gonçanın göğsünde nasıl yanarsa hâle,
İlahi! .. İzin verme yurdumda izmihlâle!

***

Rabbim, Senin isminle yunan, yoğrulan dağlar,
Her şafak bir huşuyla Sana doğrulan dağlar;
Gül kokulu vadiler, şu gök seher, kızıl tan,
Şu coşkun ırmaklarım kan revandır, kan revan! ...

Öksüzlerin pâyesi gamlı uzun akşamlar,
Ufkun her köşesinden çerağ-ı hüznün damlar! ..
Kubbelerde münzevi, solgun seyyârelerim!
Şadırvanlarda sessiz sızlıyor yârelerim!
Destan destan geçtiğim şu Necid çöllerinde;
Adadenizlerinde, Âsya'nın göllerinde,
Bir mâverâ kuşuydu Hira'lı düşlerimiz,
Sendin hüznlerimiz, Sendin gülüşlerimiz!
Şaşırdı Tuna beni, buz gibi viranlığım,
Savrulup gitti Nil'de şanlı hükümranlığım! ...
Dicle'de damla damla boğdum öbür yarımı,
Fırat'ta ağıt ağıt yıktım kıyılarımlı!
Üvezin dallarıydım kumların diplerinde,
Kaldım haramilerin o kanlı ceplerinde!
Ezildikçe ezildim, üzüldüm Sana geldim,
Bir "vav" gibi kıvrılıp büzüldüm Sana geldim!
Firûze bir kandilim, şavkım Senden ibaret,
Sensiz dillenmez dilim, şevkim Senden ibaret!
Söndürme ışığımı, kesmesin pusat beni,
Karanlıkta kurudum, nurunla ıslat beni! ...
Senden gelir varımız, Sensin sedâlarımız,
Öncemiz ve sonramız, kutlu sevdâlarımız!
Oylum oylum açsın da göğsümde kızıl lâle,
İlahi! .. İzin verme yurdumda izmihlâle! !

YİTİKOZAN

Durmuş Kaya

Yarama Sarıyorum Gülüşlerini

seni seviyorum
kirpiklerin ısladığı
su kadar aziz ve temizliğini
gönlünden damıttığın
şiir yağmurlarını seviyorum...

seni seviyorum
bahar yüzünde gizlediğin
acılarını elemlerini
defterlere döktüğün gönül terini
usulca ürkek
ve tedirgin gelişlerini
gözlerindeki yıldızlarını seviyorum...

seni seviyorum
gidişlerine şiirden duvarlar öreceğim
gözlerimle yıkayacağım
yalan dünyanın kirini
kaf dağlarından devşireceğim
sevdamin en güzel çiçeklerini
her şeyinle seni, kahveni kahverengini
namusunu ar'ını seviyorum...

seni seviyorum
dizime melül mahzun kıvrılışını
masumluğunu
mahzunluğunu
hüznün sabahlarında
bir kızıl goncaya dönüşünü
kışını baharını seviyorum...

seni seviyorum
kordan kelepçeler
sıkça da bileklerimi
yağlı kurşun gibi yüreğimde
yokluğun gezinse de
yarama sarıyorum gülüşlerini
ipekten ellerini
ay ışması şebnemlerini
şiir yağmurlarını
senin yağmurlarını seviyorum...

Durmuş Kaya

Yazmandaki Nakışların

Bir hasret yağmuru ıslatır beni
Bir de senin bakışların a canım!

Gurbetlerde kıyan kırk satır beni,
Yazmandaki nakışların a canım

Koklarım, derinden yıpratır beni
Gül-ü sümbül kokuşların a canım

Tutuver elimden al götür beni,
Çıkılmıyor yokuşların a canım!

Bir çiçek koklasam, ağaca baksam,
Sel sel olur akışların a canım!

Oturup derdime bir ağıt yaksam,
Sonu yok iç çekişlerin a canım!

Durmaz gece gündüz beni yaralar
Sökülmüyor dikişlerin a canım!

Elemler içinde tüm hatıralar
Nerde vuslat çıkışların a canım?

Sevdanı yüklenip dağlara gitsem,
Hani pusat takışların a canım?

Sürükler ardınca kırk katır beni,
Bir de senin bakışların a canım!

Salar hüznünlere ağlatır beni,
Yazmandaki nakışların a canım!

Durmuş Kaya

Yeni Bir Dünya

Gel seninle bu alemde
Yeni bir dünya kuralım
Ayı, güneşi sen ol!

Suyu toprağı sen!
Tepesi, dağı,
Denizi,
Gölü ırmağı
Uçmağı sen ol!

Venüse yelken açalım!
Rüzgarı senin soluğundan olsun
İster üfür,
İster söndür!

Gün bu gündür!
Seninle alayımsema
çekelim, arza
Aya güllükler dikelim! ...

Tut hadi ellerimi
Şahdamarımı dinle!
İşte elinde yüreğim
İster ışınla kendini
İster boş ellerinle

Durmuş Kaya

Yıldızlar İslanmasın

- YILDIZLAR ISLANMASIN

Gönül kanatlarımı
Senin ufuklarına kaldırıyorum
Gökyüzünden kurşun yüklü sevdalar
Gözlerinden hüznü dolduruyorum
Dilinden kar!

A yar,
Yollarında tipi var
Şahlanmıyor atlarım!

Gönül kanatlarımı açıyorum sana
Varsın eşkin atlar
Nallarını sürsün!
Varsın yüce dağları
Kara duman bürsün!

Varsın gök mavi
Deniz yeşil
Güneş süzgün olmasın!

Gönül kanatlarımı açıyorum sana
Gurbetin sırlı bir gecesinde
Bir yorgun turnanın yanık sesiyle
Bir topal karınca iniltisiyle
Kaçıyorum sana!

A yar
Islık çalsam üstüme
Yıldızlar yağar,
Türkü söylesem,
Dağlar!

Yine efkar, yine efkar, efkar!

Neyleyim ki deli gönül yanmasın
Yarimin gözlerinde
Yıldızlar ıslanmasın!

Durmuş Kaya

Yıldızlar Ve Papatyalar

Ayın aksi vurmuş aynalar ışıır
Yıldızlar bu gece papatya gibi!
Yıldızlar, çağlara ruhumu taşıır
Islanır çöllerde kumların dibi!

Leyla, sanırsın ki nafile, masal,
Diz dize mutluluk, göz göze hasret!
Işınlanmış rüya al kanımdan al
Zehir panzehire, köz köze hasret!

Leyli karanlıklar hüznün meydanı
Ağar bulut bulut ölümcül beyaz!
Rindlerin dökülür toprağa kanı
Ver beni geceye yorgan gibi yaz!

Ellerim inceden dalları tutar
Papatya bakışlı yıldızlar büyür!
Aşar bengi taylar dağları yutar
Papatyalar.. zorlu aşklar kadar hür!

Aklım düştü köze artık zorlama
Tutuşsun haleler ateşi karsın!
Yüreğimin göklerini ırlama
Ay ışığı gece melali sarsın!

Lale devirleri benden uzakta
Ağyar, içten içe al kan içinde!
Rüyalarım bile kaldı tuzakta
Aynalar kırıldı Hind-ü Maçin'de...

Durmuş Kaya

Yitikozan'dan Ozan Fedai'ye

YİTİK OZANDAN OZAN FEDAIYE

26 Kasım 2006

Bilmeyiz zannedip Kur-an'ımızı,
Kara yazı yazanlar var, emmoğlu!
"Boşa akıtmışız al kanımızı! "
Dediğime kızanlar var, emmoğlu!

Fikir ince, urba dar gelir bize..
Acı gerçek neden ar gelir bize?
Fatihler.. korkarım zör gelir bize,
Mezarımı kazanlar var, emmoğlu!

Deli gönül sevdiğini özlüyor,
Bir sevdada yüreğini közlüyor,
Şehitlerin kemikleri sızlıyor,
Bağımızı bozanlar var, emmoğlu!

Tezden kendimize gelmemiz lazım,
Şu Ergenekon'u almamız lazım!
Mehmet'i Kerkük'e salmamız lazım,
Kanımızdan sızanlar var, emmoğlu!

Alevden al atlar hala bizdedir,
Çözüm de çare de kendimizdedir,
Hıra'lı kanatlar gönlümüzdedir,
Üstümüzde ezan'lar var, emmoğlu!

yitikozan

Teşekkürler sevgili dostlar

.....

Mehmedi kerküke salmamız lazım
Uçan kanadını süzmemiz lazım
Adını'da doğan koymamız lazım
O ZAMAN HUZURLA ÖLÜRÜM KERKÜK.. İLHAMİ

*****

Bahçede gülümü kuruttular,

Bülbülümü kovdular,sırttılar,
Turnaların kanadını kanattılar,
Sana haber salamadım,emmoğlu! ..... HANDE

Durmuş Kaya

yunus-emre-ve-yattigi-yerler

Yunus Emre Ve Yattığı Yerler

Yunus Emre, Hoca Ahmed Yesevi, Mevlana'lar Hacı Bektaş'ı Veli'ler gibi insanlığın gönül evi mimarlarından... Yaşam kaygıları insan ve sevgi olmuştur...

Bu yüzden bütün dünya kabullenmiştir bu kutlu insanları...

Zaten, Anadolu'yu erlerden önce fetheden erenlerdir her biri...

Anadolu'ya askerden önce girmişler, o günün Anadolu'da yaşayan toplumunu sevgi hamuruyla, yüce dinimiz İslam'ın felsefesiyle yoğurmuşlardır...

Bir rivayete göre Hoca Ahmed Yesevi, Anadolu'ya 90 bin müridini göndermiştir...

Hacı Bektaş'ı Veli Ve Mevlana'nın bilinen birer türbeleri vardır. Ama Yunus Emre'nin, Türkiye'nin her kilometre taşında bir mezarı veya türbesi çıkar karşımıza...

Bu durum, çok sevildiği kadar Yunus emre adını kullanarak şiir yazmış ve Yunus'a özenmiş ozanların çokluğundan da kaynaklanmıştır.

"Halkın içinden yetişen bu şahsiyetin meçhuller içinde kalmasına en büyük amil olarak bir nevi edebiyat müverrihleri sayılan (Tezkire-i Şüera) sahiplerinin Yunus Emre'nin şiirlerini hüsnüniyetle benimsememeleri keyfiyetinden doğmuştur. Yunus Emre'nin hece vezni ile yazdığı ilahilerin halk arasında büyük bir zevkle ve istekle okunduğunu gören bazı şairler onun eserlerine lakayt kalmışlardır. Hatta bazıları daha ileri giderek alay etmek suretiyle intikam almaya bile istemişlerdir" (Dr.Fethi Erden, Türk Yurdu 5.cilt Ocak 1966 Yunus Emre Özel Sayı) Bu durum büyük ihtimalle Yunus aruzla yazmadığı, öz Türkçe yazıp söylediği ve halk arasında daha iyi anlaşıldığı için, halktan kopmadığı içindir... Yunus bir saray şairi olmadığından halk arasında ilahileri ve şiirleriyle yüzyıllarca yaşamış gönülden sevilmiş ve yaşatılmıştır. Bu yüzden de Anadolu'nun her yerinde ve hatta Azerbaycan'da mezarı olduğu söylenmekte ve benimsenmektedir.

Ord.Prof Fuad Köprülü 'Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar' isimli kitabında Mevlanalardan Yunuslardan bahsederken bir de onların yattığı yerleri yazmıştır. Tabii ki bu yazılar çok önemli incelemeler araştırmalar sonucu yazılmıştır.

Ord.Prf.Fuad Köprülü'ye göre: Yunus'un mezarları, Karaman'da, Eskişehirde, Konyada, Kula'da, hatta Azerbaycan'dadır.. ama sonuç olarak demektedir ki;

'Yunus'un mezarı, büyük ihtimalle, Eskişehir ve Bursalı Şeyh İsmail Hakkı'nın dediği gibi Keçiborlu yakınında bir karyededir' demektedir.

Bursalı Şeyh İsmail Hakkı haç yolunda 16 yüzyılda bahsedilen bölgeden geçerken Yunus'un türbesinin 'neşvü nevma' olduğundan bahsetmektedir. Yani, hatırasının yaşatıldığı.. Dolayısı ile ve yer adları, Yunus'un yaşadığı çağ incelendiğinde karşımıza Keçiborlu kazasının Güneykent Kasabası 'Geresin-i Emre' çıkmaktadır. Ki bu tezi ilk araştırmalarında Abdülbaki Gölpınarlı da savunmuştur...

Her ne ise, erenlerin mezarı gönüllerdir...

Bizim mezarcılıkla işimiz olmadığından, bu işlin üzerine gitmeyip 1992 de Yunus şölenlerinde demiştikki,

'Eskişehir'deki Eskişehir'in, Kula'daki Kula'nın, Karaman'daki Karaman'ın.. buradaki (Isparta-Keçiborlu yakınındaki de Bizim Yunus...'

Bu söylemde belki ince bir nükte var ama, isteyen Bursalı şeyh İsmail Hakkı'yı, Fuad Köprülü'yü inceleyebilir...

Bu konuyu burada noktalarken,

Sizleri Yunus'un şu sözleriyle selamlıyorum:

GELİN TANIŞ OLALAIM
İŞİ KOLAY KILALIM
SEVELİM SEVİLELİM
DÜNYA KİMSEYE KALMAZ

Durmuş Kaya

Bu şiirin hikayesi:

Yûnus Emre'nin mezarı olduğu iddia edilen pek çok mezar ve türbe vardır. Bunlar; Eskişehir'in Mihalıççık ilçesine bağlı Sarıköy; Karaman'da Yunus Emre Camii avlusu; Bursa; Aksaray ile Kırşehir arası; Ünye; Kula ile Salihli arasında Emre Sultan köyü; Erzurum, Duzcu köyü; Isparta'nın Gönen ilçesi; Afyon'un Sandıklı ilçesi; Sivas yakınında bir yol üstü. Ayrıca Tokat'ın Niksar ilçesinde de bulunmaktadır. Ayrıca, mutasavvıf Niyazi Mısri de Yunus Emre'nin mezarının (veya makamının) Limni Adası'nda bulunduğunu ifade etmiştir. Bunlar arasında bilim adamlarınca tartışma, Karaman ve Eskişehir'deki türbeler üzerine yoğunlaşmışsa da, Hacı Bektaş-ı Veli ile ilgili menkıbe düşünüldüğünde Aksaray - Kırşehir arasındaki türbenin asıl Yunus Emre türbesi olduğu düşünülebilir.

BURADA İDDİA EDİLEN 'ISPARTA-GÖNEN İLÇESİ' BAHSİ ÜZERİNE

Yunus Emre'nin Türbesi konusundaki 'Gönen' ilçesinde olduğu bilgisi doğru değildir. Gönen'de olduğu iddia edilen türbe, 'Şeyh Sadrettin Türbesi'dir. 1996 yılında, Yunus Emre'nin Güneykent (şimdi Gönen ilçesine bağlı) te olduğu belgeleriyle ortaya konduktan, 1992 yılında büyük bir törenle, Devlet töreniyle Yunus Emre günü kutlandıktan sonra, Gönen ilçesi sakinleri tarafından, 1996 yılından itibaren Şeyh Sadrettin Türbesi ismi değiştirilerek adeta Gönen'de pazarı kurulmuştur. Kaldı ki, Güneykent'te, 1992 yılında Devlet töreni ile Yunus Emre günü kutlanmış, hatırasına bir Yunus Emre çeşmesi yapılmış, ilköğretim okuluna 'Yunus Emre İlköğretim Okulu' ismi verilmiştir. Ayrıca Güneykent'in bir Ana Caddesine Yunus Emre Caddesi ismi konulmuştur. O yıllarda Güneykent, Keçiborlu ilçesine bağlıdır. Keçiborluda Dedeçam ormanına da Yunus Emre Ormanı ismi verilmiştir.

Tarihçiler, Yunus Emre'nin yattığı yerler konusunu işlerken, diğer yerleri saydıktan

sonra, Ord.Prof.Fuad Köprülü, 'TÜRK EDEBİYATINDA İLK MUTASAVVIFLAR' isimli eserinde 'ya doğduğu köyde, yani Eskişehir'de, ya da Bursalı Şeyh İsmail Hakkı'nın belirmiş olduğu 'Gönen kazasının, Keçiborlu kasabasının Geresin-i Emre karyesindedir' demektedir. Bursalı Şeyh İsmail Hakkı, 16. yüzyılda hac yolunda bu bölgeden geçerken Yunus Emre'nin mezarının neşvü nevma bulduğunu (hatırasının yaşatıldığını) yazmaktadır. Bursalı şeyh İsmail Hakkı, Yunus Emre'nin 'Çıktım Erik Dalına Anda Yedim Üzümlü' şiirini şerhettikten sonra burada yattığını yazmıştır. Güneykent Yunus Emre Derneği, Başkanı şair-yazar DURMUŞ KAYA 1992 yılında yukarıda adı geçen belgelere dayanarak yukarıda bahsi geçen faaliyeti, yani devlet törenini o günün belediye başkanı AHMET KANSU ve halkın yardımıyla sayın Isparta Valiliğinin destekleriyle gerçekleştirmiştir. Güneykent'te yer adları, Erenler tepesi, Uluharım, İshak dede.. gibi.. de elde olan belgeleri doğrulamaktadır. Yunus'un türbesi ne yazık ki ayakta değildir. Ayakta olmayışının sebepleri de, bölgede 18 yüzyıl ortalarında meydana gelen büyük veba salgınına dayandırılmaktadır. (Ün Dergileri-Isparta 1933...lerde yayınlanmıştır dergi) Dernek başkanı, mezarının açılması, incelenmesi konusuna itibar etmemiş, törende yaptığı konuşmada, özetle 'Bizim işimiz mezarcılık değildir. Felsefemiz, Yunus'un Gelin tanış olalım, işi kolay kılalım sevelim sevelelim dünya kimseye kalmaz..' felsefesidir. Çünkü dünyayı savaşımlardan, kandan, vahşetten, zulümden kurtaracak felsefe budur..' demiştir.

not: Prof. Abdülbaki Gölpınarlı (ilk yayınlarında Geresin-i Emre'de olduğunu yazmıştır. Bahsedilen yer şimdiki adıyla Güneykent Kasabasıdır.

Ord.Prof.Fuad Köprülü Bu bilgiler Isparta GÜLSES gazetesi ve 1992 de Isparta basınında mevcuttur...

Durmuş Kaya

Yunuslayın

I

Ebemkuşağıdır menevişlenen
Yeşevili gözlerinden
Sağanak sağanak dökülen eleğimsağma
Hicret şafaklarından sesler verir
Necid çölllerinden ballıbabalar...
Üvezin dalları niyazdadır -kim bilir
Rüzgarında gonca gül kokusu var...

Alıçlar buğdaya
Buğdaylar nefese
Nefesler "huuu! huuu! "ya düşer
Ve ilkyaz gelir
Cemreler suya düşer
Ulu bir gece şol ulu bir gece,
Ay çıkar salkımsaçak bulutların arasından
Yunus Anadolu `ya düşer...

Toynağında cihan taşıyan atların
Yinustan'dır kanatları,
Ve büyür Anadolu'nun
Gönül saltanatları...

II

Toynağında cihan taşıyan atların
Açılmış bengi kanatları
Hoca Ahmet Yesevi Han,
Bir sel salmış ki uzaklardan
Türkmen obası altın ürperişlerle titriyor
Oy Yunus.. Koca Yunus...
Oy Yunus can,
Zorlu savaşların barışı gibisin
Mevlana sofrasında
Peygamber sohbetisin
Gönül muhabbetisin...

Bize selam getiriyorsun can,
Kabe`den Hira'dan;
Eshab'ı Kiram'dan
Sönmeyecek güneşler getiriyorsun;

Sönmeyecek güneşler
Top top düşüyor canların yüreğine...

III

Tesbih çekiyor mavi sularda balıklar
Kurduğun sevgi ormanında
Palazlar pır pır...
Rahmet, bulutlarda salkım salkım
Toprakta şakır şakır
Sevginden güllükler kızarır yeryüzünde

Sesin, güllüklere bülbüller bırakır...

Zaman, bir semavi kilimin nakışına
Zaman, çil çil kubbelere gebedir
Düğüm düğüm nabzın dokunmaktadır şimdi
Gökler, mavi ötesi mavi...

Derilen bir gonca güldür toprağından
Emilen, terü taze cemredir yaprağından
Bir ilahi hat çiziyorsun Türkmen yüreğıme
Hey dervişim, Yunus Emrem hey!
Hey Türkmen kocası
"Anadolu" oluyor Anadolu,
Anadolu;
Seninle dolu...

Ayak bastığın yerde
Sevda saltanatları
Toynağında cihan taşıyan atların
Sendendir kanatları...

IV
Seni kuşanmışımdır artık
Sarılan yüreğımdir şimdi
Varsın şu yeryüzü
Beton dağlarla doladursun
Varsın şu yeryüzü
Kan-duman oladursun!
Sarılan yüreğımdir şimdi seninle...
Gelincik gelincik
Karanfil karanfil
Toprağına karılan yüreğımdir
Seninle Hak'ka varıyor can
Seninle islah oluyor dil
Bir şanlı rüyaya yürüyor zaman!

V
Ve sular uyanıyor karanlıklardan
Porsukta bayram var
Anadolu'da düğün
Söğüttür, Bursadır, İstanbul`dur
Edirne`dir şu önünde gördüğün...

Konya'dan Kaşkar'a dek uzanmış izin
Şen öyle bir damlasın
Öyle bir altın damlası o coşkun denizin
Türkmen, Kayı, Kırgız Oğuz
Ve Gagauz
Seni paylaşamıyoruz...

VI
Yılanlar ip olmuştur yüküne

Şehnaz bakışların su olmuştur bu çınarın köküne
Yükün sevgidir,sevdadır,aştır
Yükün doğruluktur sonsuzluğa

Yüryorsun Tabduk'un dergahından
Kayalar canlanıp düşüyor ardınca
En doğru odunlar tütüyor ocağında
Ve sular uyanıyor karanlıklardan
Bir şafak vakti ansızın
Çukup geliyorsun yine

Neron`lar boğuluyor ayak tozundan
Napalmlar susuyor sesine
Gökdelenler eğiliyor her Cuma vakti
Yetmişiki millet ile şimdi
Yüz yuma vakti!

VII

Toynağında cihan taşıyan atların
Yunus'tan kanatları
Yunus'un ayak bastığı yerde
Gönül saltanatları...

Bir altın yaya germiştir yürekleri
Elleri safi sevgiden
Gözleri safi nurdan
Tüter dağ-u taş buhurdan buhurdan
Ağar gönüllere bulut bulut
Deste-kızıl güllerle...

Nazik midir yine
Artık kırılır mı erik dalları?
Al kanımız kaynarı
Şahdamara girmiştir
Yunus bize peygamberden
Selamlar getirmiştir...

VIII

Ve dokuz atlı gelir doğudan
Bin nice sırat geçmiştir
Bin nice kalp kurmuştur
Bin nice gönül otağına oturmuştur
Gün dağlarla sarışmaktadır şimdi
Yıllarca hasretmiş gibi...

Dokuz deniz taşar ayak uçlarında
Dokuz Yunus yur Yunus'u
Yunus su olur akar
Porsuk olur Sakarya olur Nil olur
Tuna'dan Meriç'e,
Meriç'ten Aras'a kadar
Baştan başa Oğuz ili

Karanfil olur!
Durmuş Kaya